

Zdravko KORDIĆ

OSOBE, OSOBNOSTI

*(Nečovječnost povijestnih i
aktualno-akutnih vremena)*

Zagreb – Mostar, 2024.

Zdravko Kordić

OSOBE, OSOBNOSTI

(Nečovječnost povijestnih i aktualno-akutnih vremena)

Zdravko KORDIĆ

OSOBE, OSOBNOSTI

*(Nečovječnost povijestnih i
aktualno-akutnih vremena)*

NAKLADNICI

Zdravko KORDIĆ

 - Vlado VLADIĆ

KNJIGU PRIREDIO

Zdravko KORDIĆ

UREDNICI

Zdravko KORDIĆ

Vlado VLADIĆ

RAČUNALNA OBRADBA

Damir ZADRO

TISAK

Print-Team, Mostar

ISBN 978-953-8542-00-8

(NSK ZAGREB)

Zdravko KORDIĆ

OSOBE, OSOBNOSTI

*(Nečovječnost povijestnih i
aktualno-akutnih vremena)*

Zagreb – Mostar, 2024.

„*Homo sum, humani nihil a me alienum puto.*“

- Čovjek sam i ništa ljudsko mi nije strano.

(Terencije)

„*Regnum regno non praescribit leges.*“

– Kraljevstvo kraljevstvu ne propisuje zakone.

(Ivan ban Erdody – hrvatski ban – 1790. g.)

„Ništa te ne spasava, sudbino, od vraćanja u ništa.“

(H. Broch)

„Napuštanjem svake nade možda je moguće osloboditi se
beznadežnosti.“

(R. Wagner)

POŽAR

Požar riječi prikriven pepelom šiklja iz usta,
'stiže do groblja
preko oceana; suši zemlju spepeljenu,
miče se u glavi, u brojevima,
u kraljevskim glavama –
na vratima spomenika kulture
Požar! Vatra na crkvenim vratima

Požar gasi vapnenac – obuhvaća zemlju, sve do kiše,
do stakla, do gradova. Požar u noćnim mislima
U snovima! Gori u labirintu nemoćnih pogleda
Glava se čuva izvana – iznutra sve gori,
bez reda. Noć na pragu ne zaustavlja požar
Gori lanterna u mrkloj noći,
U prhkoj prašini zasipa cvijeće

Otpuihujemo žeravicu
sastankom i rastankom kao pustinjски nomadi
Jutro razdani mladu ženu koja donosi erotsku žeravicu
u sebi i plamen svijeće
ugasle u ruci –
obuhvaća sve postaje
Požar prekriva pjesnika dok ne ugasi sve riječi –
dok ne umukne

PROSTOR ZA AUKTORA

Bijaše to jednoga lijepoga jesenjega jutra, Bog je i za mene otvorio široka prostranstva zemlje i neba. Blaga miholjska jesen 1955. još uvijek je zastirala moje poglede, a rekoše mi da nisam puno plakao. Došao sam fizički na svijet, a svijet je lagano ulazio u mene. Četvrti po redu u domu očevu i majčinu, u maloj toploj kućici – ničega nije bilo osim šporeta-fijakera, s kolutićima malog dima. Moja malena sестrica se igrala kotačićima, vatrom i s vatrom se igrala, pa je tako kotačić upao u zipku pokraj šporeta, u kojoj sam ja bio. Mama je nakratko otrčala do susjede, nešto uzeti. Vraćajući se u hladnoj zimskoj noći na sv. Grgura – već je vani osjetila sprženo meso. Sестrica što je više htjela izbaciti taj kotačić – on je mene sve više pekao i pržio.

Kad je mama ušla – imala je što vidjeti! Opečeno debelo crijevo opečena lijeva nogica. Mati se uzmučila, danima namučila praveći razne meleme... što joj je tko govorio. U to doba naše selo je imalo doktora Perića. Često me mama nosila kod doktora, ali je malo bilo pomoći. Nakon izvjesnoga vremena netko je mami rekao da u selu ima jedna stara baka, gotovo slijepa, znala je namjestati opekotine, praviti meleme. Mama me odnijela do te bake koja je namjestila debelo crijevo premda gotovo sljepa, pravila je i napravila meleme za mazanje opeklina. Malo pomalo sporo, oplekline su zarastale ostavljajući opečaćen trag. Tako sam i ja prohodao kada sam imao dvije i pol – tri godine. Pričati sam znao.

To mi je mama ispričala i nije puno govorila o tomu. Mnoge patnje je nosila u sebi – one nisu izlazile vani – već su se taložile u njenom srcu i u njenoj duši.

Sustigao sam svoje vršnjake i bio dosta živahan, a nogomet smo igrali krpenjačom. Otac i brat su pratili nogomet, bili veliki navijači Hajduka. Tata mi je dao jedan mali kućni tranzistor – iza kuće sam slušao utakmicu: Zvezda – Hajduk. Hajduk je gubio 1:0 pa sam bio tužan, naišla je mama, pogladila me po glavi i pitala zašto suzim -imao sam oko šest godina, rekoš joj gubi mi Hajduk. Ona se kratko zamisli pa reče navijaj za „Zvizdu“. Ja joj odbrusim: ne možeš navijati za nekoga koga ne voliš – naravno, mama se uopće nije razumijela u nogomet, te odakle koji tim dolazi. Nije ona imala vremena za to.

Podoh u školu, roditelji me spremili, a tada se nosile pletene torbice (zobnice) koje su sa strane imale kao ukras male loptice. Kada smo imali vemeni igrali smo po prašnjavoj zemlji, ja sam dobro igrao. Prvi i drugi razred smo išli u staru školu. Treći razred smo prešli blize našoj kući, u veliki dom – u njemu su bili treći, četvrti, peti, šesti, sedmi i osmi razredi. Dom je napravljen na zemljištu naših djedova – četvorice braće. To je veliki komad zemljišta kojega je otela (konfiscirala) komunistička vlast. Koncem prošloga stoljeća se mnogima vraćalo ono što je bilo oteto. Na tom zemljištu su pored velikoga doma napravili i „partizansko“ groblje, zapravo se nije ni znalo čije su kosti u tom spomen groblju.

Ni do dana današnjega (koncem studenoga, 2023. g.) nitko nije vratio nama to zemljište, a preko njega vodi put do naših starih i novih kuća, te su htjeli da nemamo puta do kuća preko vlastitoga zemljišta – brat i drugi potomci – rođaci su povelili proces povratka konfisciranoga zemljišta – glavna prepreka za povratak toga zemljišta bio je lik i djelo Jozе Marića, političara i lokalnoga moćnika.

Tu završih pučku (osnovnu) školu. Od malena sam učio govoriti hrvatskim jezikom, nažalost, dosta nastavnika nije pridavalo značenje i pouku o hrvatskomu jeziku, a mnogi i nisu znali tečni hrvatski jezik – jer su završili više škole u jugoslavenskom komunističkom duhu i u tzv. hrvatsko-srpskom ili srpsko-hrvatskomu jeziku.

U osmom razredu sam imao prijepor o jeziku i povijesti s jednom Hrvaticom udanom za Srbina, predavala je povijest – pa mi je je sa svojom „opštinom“ išla na živce – došlo je do prepirke, pa je morao intervenirati upravitelj (ravnatelj) škole i moj otac.

Treba reći da smo nešto i naučili, a i naigrali smo se „loptom“ (uglavnom nogometa). Ljetni raspust! Rastanak! Rijetko smo znali gdje tko ide (u nove sredine i novi svijet). Moj brat je bio nastavnik povijesti i zemljopisa pa sam s njim razgovrao o upisu u srednju školu. Rekao sam ili gimnazija, ili ništa, za druge škole nisam imao smisla.

Do tada smo svi ukućani radili zemlju – sadili duhan, uzgajali vinovu lozu – od blaga smo imali... kravu, ovce, kokoši po jednu ili dvije svinje – a jedno vrijeme smo imali magarca. Od toga se krvavo i bolno živjelo. Tihaljina je

selo na rubu Hercegovine i Dalmacije. Graničimo s Vrgorcem, veoma blizu smo Imotskom (t. j. Hrvatskoj). Krš, kamen, šikara i pokoji dub, a susjed nam je bio poskok. Zapadna Hercegovina je smatrana od komunističkih vlastih ustaškim leglom, pa u nju nije ništa ulagano, a iz nje su izvlačili krv i suze tom pučanstvu.

Otvaranjem granica – kada su naši roditelji, naši bližnji mogli dobiti radne iskaznice, putovnice i vize... pošlo se u svijet; na Zapad, gdje se radilo i zarađivalo. Možete misliti o morbidnosti toga komunizma, gdje su ukućani morli lagati, denuncirati svoje najbliže. Gdje se duhan otkupljivao po „direktivi“ procjenitelja koje su postavljali visoki komunistički funkcionari, pa su njima i odgovarali ako je bilo nepravilnosti po njihovu mišljenju.

U Kraljevini SHS su mnogi putovali, uglavnom u daleke zemlje, Argentinu, Čile, SAD, Kanadu... Mnogi su ostavili svoje kosti ne vrativši se nikada doma, niti obitelji – među inima i moj djed Luka ostavi svoje kosti u dalekom Čileu, u rudniku ugljena u Antofagasti.

Dakle, jugokomunizam je bio morbidniji od obje kraljevine (SHS i Jugoslavije).

Kada su se granice „otvorile“ otac je pošao na rad u austrijske alpe – u Innsbruck... potom u Linz, nakon Austrije odlazi u Njemačku – u Freiburg... i druge gradove...

Brat je radio u Gostovićima – u Bosni, sestre su išle na zanatske škole, a ja sam bio ljubuški gimnazijalac.

Danas mi se čini... brzo su proletjele četiri gimnazijske godine – premda je bilo napeto! Petkom sam i vikendom dolazio doma u Tihaljinu.

Mama je болоvala od reumatske groznice i upale zglobova, mnogo je ležala u bolnicama – u kući je ostajala starija tetka, uzdržavala blago.

Spremao sam maturu i maturalni (domaći rad): – Tin Ujević – „Lelek sebra,“ rad je imao 24 tipkane stranice, jedan primjerak je bio u školi, moj primjerak sam dao rođaku kojega je tražio – a nikada ga nije vratio... Šteta! Sad ja nemam taj svoj rad.

Rad bi mi poslužio: usporediti mišljenje jednoga punoljetnika sa zrelim Zdravkom... ideje i stavove o toj Tinovoj knjizi.

Nakon mature upisujem studij u Zadru i u Sarajevu. Na studij u Sarajevo su me nagovorili Anđelko Vuletić i Mile Pešorda. Moja odluka o studiju u Zagrebu je otpala! Upisao sam se na oba fakulteta u Zadru – na studij hrvatskoga jezika i arheologije, u Sarajevu na studij – filozofije i sociologije. Zbog „dvoumljenja“ – ostah u Sarajevu. Tu sam imao znanace, kvalitetniji studij, već sam surađivao sa sarajevskim listovima i časopisima.

U to doba (1974.) Zadar je bio malo mjesto – daleko od kulturnoga središta. Sarajevo, ne samo što je bilo glavni grad BiH – bilo je i kulturno središte u tadašnjoj Jugoslaviji. Sarajevo sam ubrzo smatrao „svojim“ gradom – za četiri godine sam diplomirao filozofiju (ontologiju); tezom „Nietzsche i europski nihilizam“. Nihilizam je i danas u filozofijskim krugovima jedno od središnjih pojmova oko kojega se vode polemike i sporovi. Na Filozofskom fakultetu se svake druge godine upisivao poslijediplomski studij – tako sam čekao akademsku 1979./80. g. i drugu godinu 1980./1981.

Honorarni rad u „Oslobođenju“ me nije oslobađao, već sputavao, brzo smo se i ideologijski razašli – u rubrici: „kultura, umjetnost, nauka“. U društveno-političkim organizacijama, u Grudama sam počeo raditi – na šest mjeseci – nije bilo produljenja i tu smo se ideološki i govornim idiomom, jezikom razlikovali, te godine Grude potpadaju pod službeni govor Bosne i Hercegovine, t.j. umjetni govor – kojega nisam priznavao, niti poznavao. Te 1979. g. upisujem poslijediplomski studij u Sarajevu; kolegij „Suvremena filozofija i suvremeni marxizam“. U rujnu 1979. g. počinjem predavati u jablaničkoj Gimnaziji – kao mladom i nadobudnom profesoru bilo mi je lijepo; bio sam ograničen – ne pisati neke izraze na starogrčkom; što manje koristiti latinsku leksiku i po „mogućnosti“ govoriti umjetni – hrvatsko-srpski jezik. No, ja sam pomalo „provlačio“ latinske sentence – učenicima bih rekao obje inačice za neke riječi – ali bih nastavio predavati na hrvatskom; drugarica pedagoginja je pače išla do te mjere – kako mi je potrebit prevoditelj /s hrvatskoga jezika!!! Htjeo-nehtjeo nema napretka, niti napredovanja u Gimnaziji, jedino sam napredovao na poslijediplomskom studiju. Imao sam sjajnu profesoricu filozofije i logike u ljubuškoj Gimnaziji, to što mi je ona „usadila“ u pamćenje i memoriju morao sam izbaciti u svojim predavanjima u Jablanici. Žao mi je bilo – jer smo imali kratki kolegij na prvoj godini fakulteta

„filozofijsko nazivlje“. Godine 1975. se susrećem sa smrću najdraže osobe u životu – moje majke; prerano je umrla – u pedesetoj godini /navršivši 49 godina/.

Valjalo je podnijeti te terete, smrt majke – kasnije osobna borba za pravo govoriti svojim hrvatskim jezikom... Premda je zakon to omogućavao, uzalud se pozivati na zakon u sredini kakova je jablanička Gimnazija... sjeme komunizma sve to potire.

U doba studija – na drugoj godini sam htjeo prijeći u Franjevačku bogosloviju u Sarajevu – tadanji moj prijatelj (čovjek koji me vjenčao u svetištu u Visokom) – reče: nipošto, a bio je jedan od najutjecajnijih franjevaca na Teologiji – kasnije dugogodišnji gvardijan (dekan) – reče: mi trebamo pametnih i sposobnih organiziranih ljudi u cijelom društvu. Ovo „pametnih“ sam mogao progutati, ali „sposobnih“ – nikako, jer sam uvijek bio oporba „vladajućem mišljenju“ – možda je on na to – i vjerujem – upravo ciljao. No, malo je bilo Hrvata u BiH koji bi prihvatili ono što sam ja prihvatio – nositi ovosvjetski križ, biti opečaćen! Ostanem na Filozofskom (organiziran) – ne samo njegovoj negaciji fratarskoga poziva za mene – već i zbog prof. dr. Abdulaha Šarčevića, prije svih, a potom i zbog tada doc. dr. Vladimira Premeca (zagrepcanina – koji je kasnije postao i bh. akademik), te zbog prof. dr. Kasima Prohića – koji je trebao asistenta Hrvata – jer se tada mjerilo ključem – brzo sam diplomirao – no, kao Hrvata s Likovne akademije za Prohićeva asistenta nameću (Židova, koji se tada pisao Hrvatom) – mr. Predraga Fincijsa. Nažalost, Prohić oboljeva i brzo umire. Prohić mi je to i saopćio, to je gotova stvar – Prohić je bio recenzent moje druge knjige poezije „Plavet i pretkazanje“ – vidjeh da mu nije bilo svejedno, no Finci je došao prije nego sam diplomirao – a Prohić je piso recenziju 1982. g. kada je knjiga trebala biti objelodanjena (ja sam bio u vojsci te godine) – knjiga se pojavila u proljeće 1984. g.

Prohić, između ostaloga, u recenziji piše: „Zdravko Kordić je pjesnik istančanog čula za dohvatanje one granice na kojoj se jedine Biće i Nebiće, gdje se tek u slutnji obznanjaju obrisi onog iskustva koje u bukvalnom smislu možemo imenovati kao primordijalno perceptivno iskustvo.“! „Dosljedno je proveden doživljajni tonalitet“...

Potom sam se „otputio“ u „Oslobođenje“; zatim u Grude, a potom u jablaničku Gimnaziju.

Poslijediplomski studij je napredovao. Na studijskom kolegiju filozofije i sociologije glavni dirigent bijaše Muhamed (Tunjo) Filipović – sa svojom disertacijom – „Lenjin – monografija njegove misli“ – a predavao je logiku! (Obje godine – I. i II.).

Brzo je „izletjeo“ Esad Ćimić uz Filipovićevu potporu – sporna je bila knjiga „Čovjek na raskršću“ (i to navodno samo jedna stranica) – a u to doba p/lutanja čovjek je zbiljski i u očaju bio na raskrižju; što se vuče i dan-danas. Krleža i S. Šuvar su ga doveli u Zadar na Filozofski fakultet; nastavlja se Ćimićeva putešestvija u Beograd – potom se skrašava u Zagrebu. Ćimiću je, između ostaloga, zamjerano što je aktualizirao nacionalna pitanja – uzrečicom: zamislite nas dvojica braće jedan Srbin, a ja se pišem Hrvat (usp. žena Židovka)!!! Za razmišljanje – kako je to moguće i gdje je to moguće. Naravno, da je to bošnjačkom nacionalisti Filipoviću smetalo. Izbačen iz Partije i njegova skupina (družba) – potom su vrlo brzo vraćeni.

Moje djetinjstvo i mladost su obilježili sirotinjstvo i sve teškoće – kao mladi profesor i pjesnik u Jablanici sam od naroda bio cijenjen – dok se iz škole i Komiteta nisu udružili, kako bi zagorčali moj život. Intelektualnom nadmoći, govorom i jezikom – niti sam se prilagodio, niti pomirio – već sam se uzdigao ponad provincijalizma u čemu sam imao potporu prijatelja. Poteškoće s jezikom, s izrazima; pravednim stavom i izriječkom, p/ostao sam stranac – samac „kao jablan usred svemira“ (Ujević). Izlazivši s mladeži, ne skrivajući se za mjesec dana su me upoznali šefovi, voditelji restorana – normalno se ponašao, ne izdižući se u društvu mnogih šefova i gosti kavana, restoranta su me cijenili i družili se.

Drugovi komunisti to nisu dobrohotno prihvaćali – moju poznatost, moj čisti hrvatski jezik, moje stavove. Ukidajući filozofiju, logiku, sociologiju – uvodio se marxizam, a da pri tom su vrlo malo znali o Marxovoj filozofiji, počam od Gaje Sekulića i njegovih prvih udžbenika, do komitetlija – nikada nisu odvojili, niti odvajali Lenjina, Tita od Marxa – koji besmisao, tek Engelsa je Marx često stavljao uz svoje ime (premda je po obrazovanju bio trgovac). F. Engelsa – jer ga je ovaj financijski i materijalno pomagao – malo se zna da je Marx stajući uz sirotinju – sirotinjski živjeo i da su mu djeca umirala od bolesti, neishranjenosti. (Spomenut ću samo njegove „Rane radove“ koji su izvršno djelo). Što su

o tomu znali njegovi „politički ideolozi, stoljeće iza njega – u drugoj polovici XX. stoljeća). Jesu li čuli za suvremeni marxizam koji je naginjao filozofiji, na pr.: Th. Adorna, M. Horkheimera, H. Marcusea; E. Blocha, kasnoga Sartrea koji od egzistencijalizma kroči, klizi k marxizmu, tradicionalistički mu je blizak A. Gramsci...).

Marx – nije znao ni za Lenjina, naravno ni za Tita koji se kasnije rodio – ali nije naučio Marxa, niti nabrojanoj mu subraću!!! Što su znali jugoslavenske komitetlije o tomu – ništa – favorizirali su Tita i tzv. socijalističko samoupravljanje... *O tempora, o mores.*

Ništa ne treba unaprijed odbacivati pa i ne slagali se mi uglavnom s ovom ideologijom – posebice Hrvati imaju razloga za to – jer ih je sami Marx nije-kao, poricao, smatrao da ih treba utopiti u Mađare, austrofile... ili druge narode! Unatoč svim pa i tim nedaćama – „još Hrvatska ni propala“... još se vije crven – bijel i plavi stijeg!

Tako sam ja držeći se formalno nastavnoga plana i programa – protežirao modernu marxističku i neomarxističku misao već spomenutih Adorna, Horkheimera... Habermasa – kao zastupnike Frankfurtske škole; francuskoga buntovnika J. P. Sartrea. Iz sociologije – u to doba je bio dominantan utemeljitelj sociologije A. Comte, zatim M. Weber, te Talijan A. Gramsci, i t.d.

Polako sam uvlačio razne ideje; moderna imena... bez obzira u koju su školu učenici išli – kad su ukinute gimnazije.

Sijevnulo je na Komitetu delegatsko pitanje „Posebno zabrinjava idejnost i kvalitet nastave marxizma – iz (M. Z. Kolonije)“ – postavio ga je lokalni novinar Dervišbegović i to je protežirao u „Jablaničkim novinama“, te sarajevskim „Večernjim novinama“. Šef Komiteta bio je /intelektualno/ neškolorani seljak iz Doljana.

Tijekom rata se uspostavilo da je Dervišbegović zastupao islamski fundamentalizam; mudžahide; te borbu protiv Hrvata, njihovo protjerivanje, a kasnije je opravdavao pokolj Hrvata na Stipića livadi (u pretežito hrvatskom selu – Doljani).

Kao da nisam znao!

Kako sam dobio predisključenje iz SK – radnom knjižicom mi je, ispred nosa, mahao ravnatelj J. Begović vičući: „Što nam radiš od djece – prebit ću te, prebit ću te!“

Ja, tako „strašljiv“ samo se nasmijem, bio je to siječanj 1987. g. marxizam se nije mogao predavati „bez partijske knjižice“. Nakon predisključenja – odlučio sam se isključiti iz tog legla totalitarizma – iz SK-a.

Bilo je gorko, ali i gordo!

Gorko jer nigdje u tadanjoj Jugi nisi mogao predavati marxizam ili TIPS (u RH) – bez partijske.

Nekako sam se snašao, prešao u Mostar, a jedan njihov musliman je otišao na moje ranije radno mjesto u Jablanicu.

Ubrzo se saznalo o čemu se radi – pa sam onu „crvenkapicu“ pokidao pred ravnateljem Elektrotehničke škole u Mostaru. Pitao me ravnatelj Čuljak što to radim!?

Iz inata – rekoh!

A on reče: „Iz inata je i kenjac crk'o“!

Kasnije je presvukao majicu, kad je rat počeo i tražio me u HOS-u – da mu bilo kako pomognem. Rekoh mu – javi se u bilo koju postrojbu HVO-a bit ćeš primljen, ne znam što je radio; ali pušku nije nosio, nešto je djelao u pozadini.

Ja sam u to doba bio pročelnik promičbe stožera Ratnoga zapovjedništva HOS-a za Hercegovinu.

Pukom srećom sam preživjeo jer mi je general Kraljević rekao da ne idem s njima.

Nikakovih veza nije bilo iz Mostara za Tihaljinu – pa su pok. otac i brat mislili da sam i ja likvidiran – išli su u Split na patologiju, nisu me našli pa su predpostavljali da sam živ. Ispravno! I ja sam tek kasnije od svojih vojaka doznao što se dogodilo. Hercegovački HOS je uglavnom rasformiran, a ja sam prebačen u IPD – Sektor za moralni odgoj Ministarstva obrane HVO-a HZ HB.

Nisam tu mogao dugo izdržati.

Kada se formirao Zavod za školstvo, tu sam prešao i radio oko 11 g.

Viši stručni savjetnik – po ratnom zadatku – napravio sam nove nastavne planove i programe, dorađivao ih, upućivao se u ono što rade kolege u RH

(poglavito Nataša Vulić). Napravio sam i prilagodio nastavne planove i programe za škole s hrvatskim NPP i na hrvatskomu jeziku! Konačno! Promjena je bilo puno, posao je iscrpljujući, ali se morao uraditi. Uradio sam cjelovite nastavne planove i programe za filozofiju, sociologiju, logiku, psihologiju, politiku i gospodarstvo – a timski se radio koncept za „religijsku kulturu“ što nije bilo isključivo u mom doseg (,religijska kultura“ je bio zamjenski predmet).

Kako to biva i u Zavodu je ponestajalo novaca, pa su se plaće dijelile u dva ili pak u tri dijela.

U međuvremenu su se vozila službena vozila u privatne svrhe, plaćali se banketi, a djelatnici su, što se odnosi na plaće, bivali sve uskraćeniji i siromašniji. Nitko nije ništa govorio; tko je imao gdje ići – išao je. „Vezama“ su mnogi otišli u bogata poduzeća – ili su vrlo brzo na Sveučilištu stjecali titule magistara ili doktora znanosti.

Nacionalni interes je bio da jedan – prvi među nama doktorira – tražio je da mu budem urednik knjige (disertacije), učinio sam to premda to djelo nije imalo osnova za doktorat po kakvoći – no, ljudi su mislili da kvantitet (opseg) djela može nadomjestiti kakvoću djela. I gle! Kod poznatoga zagrebačkoga profesora je obranio doktorat.

Što su radile – po hercegovački; pletare, pršuti i ostalo...? Na sveučilište su primani nedoučeni, završeni fakultetlije, štreberi bez imalo stvaralačkoga duha.

I tu sam zakidan, no, nisam odustajao od svojih ideja i načela.

Drug Čović me u travnju 2004. g. primio za stručnoga suradnika u Predsjedništvu – umjesto da me aktivira za napredak, za stvaralaštvo – ništa od toga... smijenjen je od visokog predstavnika (OHR), nasljeđuje ga do kraja mandata Ivo Miro Jović, izglasovan u Skupštini BiH, više je dobio muslimanskih glasova nego li hrvatskih zasupničkih glasova.

Ubrzo se politički probija Željko Komšić kroz SDP na izborima dobiva glasove za hrvatskoga člana Predsjedništva – uglavnom većinskim muslimankim glasovima.

Iz Čovićeva (Jovićeva) ureda većina hrvatskih djelatnika je smještena, dobila je unaprjeđenje; posao.

Mene se ne vraća u Zavod za školstvo iz kojega sam otišao u Predsjedništvo.

Nakon oduzimanja stana za kojega sam dobio Odluku i Rješenje 1990. g. – kao što je poznato izgradnja je uvijek kasnila. Stan sam dobio od SIZ-a kulture, iz fonda za istaknute umjetnike – taj stan, kad je dovršen je oduzet meni, unatoč brojnim preporukama, sudu, i t. d., stan je bio u potpunosti plaćen. Nove Hrvatske vlasti i „đeneral HVO-a“ – izvjesni Medić – su to odradili preko Aluminiija i Miše Brajkovića koji je ponovno platio i kupio stan izvjesnom Čarapini djelatniku Aluminiija (vjerojatno je umjetnički šišao ruže i cvijeće).

Cvijeće je pod Brajkovićem i kasnijim generalnim direktorima brzo uvenulo – stečaj, pa gašenje tvrtke. Inače, kao „jugosloven“ je bio nagrađen i titulom gradonačelnika pola Mostara. Svo mešetarenje je bilo pod vlašću (i to hrvatskom) – a to je dovršio legendarni ćirilicni, jugosloven – D. Ćović.

Moje zahtjeve su slali općinskom Odjelu društvenih djelatnosti, Ministarstvu graditeljstva HNŽ-a... i komu sve ne?!!

Stan je bio plaćen od SIZ-a kulture, općine Mostar. Unatoč apelima DHK – Zagreb, DHK HB – Mostar, DP BiH – Sarajevo. Sve je to prolazilo pored silnika HDZ-a, a ja sam bio utemeljitelj i prvi predsjednik Općinskoga odbora HDZ-a Mostara. Brzo sam zaledio svoj status, vidjevši, odmah, nakon osnivačke skupštine borbu za pozicije – to bijaše u lipnju 1990. g., a prije Božića 1989. g. smo se mi ilegalno sastajali i sve dogovarali – bila je to u početku manja skupina ljudi. Do registracije HDZ-a u Sarajevu, mene kao Predsjednika nisu ni pozvali, a i nisam surađivao s Perinovićem.

Moja je politićka, kulturološka i jezićna orijentacija bila starćevićanska i pravaška. Ni tu nije bila puno bolja situacija.

HOS se rasturio, što sam od sebe; što od politike HDZ-a koji je još uvijek bio pokret, a ne stranka – te od njihove vojske HVO-a. Nije mi jasno i nikada ne će biti – kakova je bila politićka klima Zapada, ako tako možeme reći jer ni Zapad nije bio jedinstven, nije imao iste stavove pa tako i prema stvaranju RH, a o BiH da i ne govorimo.

Tuđman je pokušao Hrvate pomirbom ujediniti, jednim potezom riješiti hrvatsko pitanje, a sada se vidi da mu nije bilo jasno – kako?

Kako stvoriti hrvatsku državu?! To je nekako išlo zahvaljujući hrvatskim bojovnicima. Što s Hrvatima BiH, Bačke, Srijema, bokeljskim Hrvatima, janjevskim Hrvatima kao i s Hrvatima u drugim i dalekim zemljama?!

Polagano su odpadali od HDZ-a (kao pokreta) i od Tuđmana: Savka, Tripalo, Š. Đodan, M. i V. Veselica, H. Šošić, Paradžik, V. Gotovac, D. Budiša, G. Dodig, te brojni Matičari iz RH i iz BiH...

Uz njega su ostali (Vidi molim te!): Manolić, Boljkovac, Z. Mustać, Perković, Šeks, M. Granić, Z. Bušić... i t.d., još su im se kasnije priključili Šimonović i Žužul (bivši veliki Patrijaš)...!?

Ispravni intelektualci u BiH su bili dosta uzdržani, a i čekali su – neki i danas čekaju nekakva rješenja!? Pod patronatom „jugoslovenstva, ćirilčara, dodikovca i srbofila D. Čovića“ – hrvati u BiH bi mogli dočekati lagani nestanak...

„Reći će, niste tu ni bili“... a srednjovjekovna Bosna do pada pod Tursku – te fratri čuvari katoličke Bosne!!!

Bože moj, ští se događalo, posebice u Središnjoj Bosni, te u Mostaru. Mostar sam opjevao u pjesmi:

**OPĆINSKA ORGANIZACIJA
HRVATSKE DEMOKRATSKE ZAJEDNICE
INICIJATIVNI ODBOR – MOSTAR**

Mostar; 03.06.1990.

Z A P I S N I K

Na prvom sastanku OO HDZ-a MOSTAR koji je održan u naselju CIM, na sastanku je bilo oko stotinjak članova. U radu sastanka su učestvovali i gosti iz ČITLUKA, LIŠTICE, LJUBUŠKOGA, DUVNA i predstavnici nekoliko MZ općine Mostar. Nakon nekoliko uvodnih riječi i proširenoga Dnevnoga Reda, odmah se prešlo na izbor – predsjednika, podpredsjednika, gl. tajnika, rizničara, članova OO HDZ-a, koordinacijski odbor i članovi koji su zaduženi za propagandu i propagandni materijal.

Za predsjednika su kandidirani: Zdravko Kordić i Ante Grbeša. Jednoglasno je prihvaćeno da predsjednik bude Zdravko Kordić do legalizacije stranke, odnosno do 01.07. 1990. god.

- Jednoglasno se odbacio prijedlog počasnoga predsjednika.
- Za podpredsjednike su izabrani: Miro Mitar – Mostar, Antonio Sesar – Bijelo Polje, Rade Bošnjak – Bijeli Brijeg III.; Miljenko Miloš – Mostar, Marin Ćorić – Kruševo, Ivan Mišić - Cim.
- Za gl. tajnika jednoglasno je izabran – Bariša Letica.
- Za rizničara je izabran Stipe Galić.
- Za općinski odbor su izabrani: Stanko Prce – Kruševo, Radmilo Jasak – Mostar, Tihomir Mišić – Mostar, Adolf Tomić – Cim, Miroslav Jurić – Orlac, Robert Smiljanić – Kruševo, Silvana Vlašić – Mostar, Ivan Tomić – Goranci, Ante Krišto – Cim, Krešo Bošnjak – Ilići, Tomislav Ivanković – Bijelo Polje.
- Za koordinacijski odbor: Zdravko Kordić, Bariša Letica, Miljenko Miloš.
- Za propagandu su zaduženi: Dragan Čuljak i Milenko Zovko.

**ZAPISNIČAR:
Marin ĆORIĆ**

**PREDSJEDNIK:
Zdravko KORDIĆ**

Zdravko Kordić (1955.)

OKAMINE MOSTARA

(Zbog licemjerstva onih o kojima smo skrbili,
ovaj, prije svega hrvatski grad, uspravno umire
usprkos tomu, opstoji nada).

Vrt je to pun tamnog srebra
okovan tmicom.
Genezaretski vrt pjesme!
Plavičaste vatre! Pun mirisa paljevine
koja se širi dolinom Neretve.

Dok su mudri nestali u hipu,
ja pretačem u san, ovaj galop zebnje.
Izlazeći kroz crkvena vrata
mislim na Judu.
Posljednja apostolska večera,
obješena slika pred mojim očima,
utisnut pečat u srcu.
U umu tmina!

Sada je večer. Mrtvi san mjesečine.
Biblijska vremena nad Mostarom!
plameni svici plaze moćno,
prolaze kroz kamene dveri grada.
Nisu to olujne nebeske svjetlosti!

Glas voštanice umire;
himben je promaknuo koplje!
Konjanik mrtav. Na uzglavlju mirta,
o, genezaretski vrte sumraka!

Opjevao sam i hrvatsku nevinu prolivenu krv, dotaknuo se i današnje aktualne situacije u pjesmi (navodim pjesmu):

**PISMO KATARINI ZRINSKI
ILI DANAS: KUDA PLOVI HRVATSKA**

*Moje drago serce
Ja sam k smerti dobro pripravan
niti se plašim
Neka te Gospod Bog s mojom
Kćerkom Aurorom blagoslovi*

Stojim dično na braniku Domovine
Strah me smrti nije
Ja iskusni vojnik
I JA TUŽNI PJESNIK
i nakon tri stotine četrdeset i dvije godine –
Ne zaboravih te, ne zaboravih 1671.-
travanjsko sunce, ljepotu livada
i pogibiju Petra Zrinskoga u Novom Bečkom mjestu
Zaštitnice i meceno umjetnika, pjesnikinjo
i vješta diplomatkinjo
i braco tvoj Nikola izmiren stoji uz mene
isčekujući sutrašnje pogubljene
Prolijevanje plemenitaške i najplemenitije hrvatske
krvi
Tako i Julija tuži za Nikolom
A Ozalj kao da je još jučer kroza snove prošao
Zora – Aurora sviće, ma što prošli – oprost molimo za
naše
HRVATSTVO od plemenitih Hrvatica

Kad bi se nešto danas tako događalo !?
Danas nam vlastiti urornici gori od austrofila
protjeraše našu djecu diljem svijeta mirno i okrutno

stвориše omču Hrvatskoj poradi vlastita egoizma
danas je tu svega: Bangladešana, Kineza, Filipinaca,
Afganistanaca, Arapa, Iračana,
ponajviše muslimana, ti Danajci će brzo uništiti
Hrvatsku
uz pomoć srbofila, domaćih Srba od Debeloga Brijega
do istarskih pitomina, od Mure,
Drave, Save, pa do otetih rijeka Drine, Bosne.....
Nema više vedrosti, ni vjedrosti „u tem Somboru“,
Bačkoj, Sjevernom Srijemu kojega ote
nakon krvavoga rata zločinac Tito samovlasno zacrta
granice i po srbofilskoj volji

Katarina – moje drago serce – kuca za vas Zrinske i
Frankopane i moje srce
pa da jednoga dana i nama Aurora zakuca na vrata i
zapuca
Pa da uzviknemo s našim pjesnikom „zora puca, bit će
dana“

U ratno pa i u poratno doba su mnogi išl u Zagreb; Split... drugdje... i u inozemstvo, mislio sam da će ih narod prepoznati, kada se vrate, kao dezertere /izdajnike/ – no, vidi vruga – mnogi su došli s visokim činovima, mnogi s diplomama... praksa se nije promijenila – komunizam je na djelu: poslušnici; ma kakovi dezerteri, i to poslije rata raspoređeni kako su i bili uvezani; komunizam samo izmjenio boje – o majko tužna; o Kato Šoljiću, o druge majke, očevi, sestre....NE ZNATE ŠTO REĆI jer i NEMATE ŠTO REĆI – ŠUTNJA JE NAJRJEČITIJA! Narod koji je smisao svega, a zbog njega se prave države; one su okvir za trajanje, navlastito, hrvatskoga puka – no, svijest se nije promijenila, a narod je srljao kao „guske u maglu“. Koji je smisao borbe; države, ljudskih prava i demokracije koja se tražila i za kojom se trgalo izvan Hrvatske – za stoljećima izmučeni narod, posebice koji je tu „posađen“ na jugoistoku Europe – kao *antemurale christianitatis*!

Veoma je zanimljiva situacija, ne samo muslimansko – hrvatski rat; već i podjele Mostara na šest općina, pa na dvije – kada su bili ravnopravni gradonačelnici – S. Oručević (jedan od najvećih lopova u to doba u BiH – gledam interwiew s njim kao narodnim muslimanskim herojem, a ne lopovom – ono što su Hrvati obranili, oni pomalo puzaju prema Zapadu, zauzimaju prostore oko I. Gimnazije, oko bivšeg HIT-a – dočim je Šantićeva bila lijeva strana muslimanska, a desna obranjena od HVO-a, izmijenili su i arhitekturu u tom središnjem dijelu Grada – zaboravlja se koliko je hrvatskih društava bilo u Mostaru između svjetskih ratova – koliko je pučana bilo; koliko se muslimana /vjerski/ – nacionalno opredjeljivalo Hrvatima... ispituje ga jedna tendenciozna islamistica i navodi na odgovore, pače i oblikom se vidi iz svemira da je muslimanka) – drugi najveći lopov s hrvatske strane – I. Prskalo! No, kriminalci su se udružili i uložili kapital pače u Hrvatskoj /Makarska/ – gledam mnoge balije koje imaju hrvatsko državljanstvo kako okupiraju Hrvatsku – posebice hrvatsku obalu D. Merlin, S. Hadžifejzović, E. Bešlagić, Džeko, H. Bešlić, Renato Zahirović... meni osobno draga i kao osoba i pjevačica Amira Medunjanin... sve hrvatski državljani s hotelima i vilama – milijun i više je hrvatskih državljana iz BiH – mnogi je toliko vole

da bi je sutra zapalili... Gdje su oni pravi muslimani, ratnici II. svjetskoga rata, kada su bježali u Bosni od četničke kame i zajedno s Hrvatima katolicima pravili zajedničku državu...

Godine 1992. i 1993. muslimani su oštrili svijest oprečnu njihovu korijenu; postajahu sve veći hrvatomrsci – kao pri prelasku na islam u Otomanskoj imperiji – nije bilo pisanih zakona, ni pravila /izuzevši Ahdnamu/ – pa su begovi, kadije i drugi velokodostojnici oduzetu kršćansku zemlju davali i davali povlastice za promjenu vjere, kulture i imena; kao i uloge novopridošlim muslimanima. Janjičari koje su napravile turske vlasti su nakon odgoja u Carigradu (Istanbulu), zaboravivši svoje podrijetlo; kao maleni su odvedeni i bili su okrutni vojnici Turske imperije. /Sjetite se pjesme –, sejmeni, babo, niz polje idu i vode našeg sina Marka“/...

Sjetite se izdaje Stjepana Tomaševića kad je ubijen njegov otac Stjepan Tomaš, a on je sin iz protuzakonitoga braka s bosanskom krstjankom Vojačom – a otac mu se po katoličkim običajima vjenčao u Milodražu kod Fojnice, uz rimske crkvene velokodostojnike – kraljicom Katarinom Kotromanić Kosača – koja je vladala Bosnom nakon suprugove smrti – do izdaje Tomaševića i Radaka tzv. zapovjednika bosanske vojske (također, bosanskoga krstjanina) – nije dugo vladao sa svojom suprugom Jelenom (Marom) iz srbijanske velikaške obitelji! Turci su shvatili – kada je izdao svoje za mrvu vlasti u okupiranoj Bosni – kako bi tek nas izdao – odsječenim glavama Stjepana Tomaševića i Radaka, nabijenim na sablje – išli su od Bobovca do Jajca, kako bi se puk osvijestio i dozvao pameti: što ih čeka! Poniženje, progon, pogubljenje!

Ni u austro-ugarskoj nisu doživjeli oslobođenje – doduše, manji je bio pritisak i nova vlast koja je kratko trajala je počela graditi putove, mostove, škole – ne nakon Berlinskoga kongresa 1878. g., već ulaskom austrougarskih trupa u Bosnu i Hercegovinu pod vodstvom hrvatskoga generala Jovanovića (prešao na katolicizam – jer u austrougarskoj vojsci ne bi drukčije postao generalom – poput hrvatskoga pjesnika Petra Preradovića kojega je supruga Hrvatica vezala za južne krajeve Italije i Hrvatske).

Kraljevina SHS i Kraljevina Jugoslavija – kojoj su Hrvati težili misleći da će se tako osloboditi svakoga jarma u južno-slavenskoj zajednici – potpali su pod

jaram velikosrpske hegemonije i tiranije nad Hrvatima i Slovencima – a o drugim narodima da ne govorimo: nisu priznavali Makedonce, Crnogorce, Albance /Kosovare/, niti posebni entitet muslimana u BiH i u Sandžaku... Napadom Njemačke na Jugoslaviju – ona se u tjedan dana raspala kao kula od karata. Hrvati su se spremali za svoju državu u Italiji i Mađarskoj – pravaši su osnivali vojne formacije – 10. travnja je Slavko Kvaternik je proglasio Nezavisnu državu Hrvatsku – nakon Mačekove kratkotrajne Banovine Hrvatske i mirno su pod Mačkovim vodstvom predali vlast – HSS-ovci – Hrvatskoj stranci prava pod vodstvom poglavnika Ante Pavelića – dio HSS-ovaca je prešao u pravaše, a dio se rasprišio, tako HSS u II. svjetskom ratu koji se već na veliko vodio, nije igrao veliku ni političku, ni vojnu ulogu...

U NDH je bilo mnogo muslimana na istaknutim položajima – muslimansko pitanje je bilo hrvatsko pitanje – o čemu govori dr. Asaf Duraković – „samo Hrvat može biti hrvatsko cvijeće“ (Duraković) – bez obzira na religiju. Naravno, spominje Fazlagića kulu – gdje su se Hrvati muslimanske vjere borili do zadnjega – pa i kada su im komunisti govorili NDH je pala u Zagreb; odgovoriše – „ako je pala u Zagrebu ovdje nije dok i posljednji borovnik bude živ“ – tako je i bilo: nema predaje, borba do zadnje kapi krvi – što je vjerojatno komunističke partizane iznenadilo.

Da Duraković, ministar Kulenović /u NDH/... i brojni drugi vide samo što je Alija Izetbegović, Babo Abdić, te Alijin sin... nažalost i mnogi drugi uradili od Muslimana – uz pomoć intelektualaca: Zulfikarpašića i Tunje Filipovića – premda su se razašli ideja fundamentalističke islamske države Bosne – nikada nije umrla... dapače, zbog Dodika /danas/ i velikosrpskih (još od davnina) posezanja, krivotvorenja povijesnih čimbenika u Bosni i oko Bosne – stvorile su se islamističke snage i ideologije koje pretežu danas gdje Muslimani obitavaju. Žalosno, ali je tako... plašim se da je već na pragu velikosrpska ideja glede Bosne, a prvaci muslimanskih stranaka nisu sposobni – tomu treba dodati da i Hrvati nikada nisu imali lošije vodstvo, da je hrvatski puk zaveden. Samo lud čovjek može reći na nelegalnoj i nelegitimnoj proslavi Dana RS-a, kada se dodjeljuje orden /posthumno/ četniku Slavku Lisici, koji je u Hrvatskoj osuđen i odležao

devet godina zatvora za ratne zločine u Hrvatskoj, a za zločine u BiH mu se nije stiglo suditi... „Čuvajte Republiku Srpsku kao zjenicu oka svoga“.

Stoga Muslimani prave svoje novo lice i još više naličje – umjesto da sa svojom vjerom (ne političkom), svojom kulturom, običajima zajedno s Hrvatima – ruku pod ruku idu u Zapadnu uljudbu, pri tom ne raskidajući sveze – na pr. s Turskom Saudijskom Arabijom, Katarom... Ne mogu se podržavati izbjeglice, posebice arapske – jer ni Hrvati, ni Muslimani nisu tamo išli u osvajačke pohode izuzimamo križarske ratove za Kristov grob – ma i tu nas nije bilo!

Stoga treba čuvati intelektualne i tehničke sposobnosti u BiH... jer će ta superiornost brzo pobijediti svu bijedu nepismenosti – i to stubokom munjevito mijenjajući svijet.

A BiH Srbi – trebaju imati sve što i svi narodi i građani BiH – nikakvu RS – jer toga nikada nije bilo u povijesti – najodgovorniji za Dayton je Alija Izetbegović, predstavljao je najmnogoljudniji narod u maloj, ratom opustošenoj BiH – i još agresore nagraditi s 49 postotaka teritorija, a već posvajaju i Distrikt Brčko, a tu ih nema trećina – i tu slave tzv. nelegalni dan RS-a – što znači da ga posvajaju i smatraju svojim kako bi imali kontinuitet RS-a – te spajanje sa Srbijom uz pomoć Rusa kako oni danas razmišljaju – ne smije im se ništa od toga dopustiti – napraviti „Dayton -II.“ – preimenovati RS – jer toga u povijest BiH nikada nije bilo – teritorijalno 32-33 postotaka okružja u kojem će kao većina živjeti – vratiti pučanstvo na vrela iz 1991. godine. Isto tako i s Muslimanima oko 43 postotka većinskoga teritorija, te oko 24 postotka hrvatskoga teritorija – to nisu „čisti“ teritoriji nego je na njima većinski jedan od predloženih naroda – i teritoriji niti mogu, niti trebaju biti spojeni! Mogu biti dva, tri... teritorija s jednim većinskim narodom – tu će imati kao jedinice: izvršnu, zakonodavnu i sudbenu vlast – što će imati i BiH kao cjelina; kao država.

Čovjek je zburado biće i naj/ne/humanije biće u čemu mu pomaže um kojega je od Boga dobio i sloboda (autonomija) volje koju mu je također. Bog usadio! *Homo sapiens* ili bolje aristotelijanski „animal rationale“. Nečastivi, stečen kroz povijest – *homo faber* – koji je najviše istrijebio svoje vrste; ili tzv. svoje vrste.

Nacionalno i vjersko pitanje obilježuju čovjeka već dugo vremena, pa ta raznolikost utječe i na ljudsku orijentaciju i život.

Muslimansko pitanje, „pitanje koje dira u srce svakog Hrvata“ – od Istre do Drine...

Sjetimo se Savfeta bega Bašagića, Čauševića,... sjetimo se II. svjetskog rata i obrane Fazlagića kule! Što braniš Fazlagića kulu kad je Hrvatska pala u Zagrebu. Ako je pala u Zagrebu, ovdje se brani do posljednjega...

HOS su proglasili nelegalnim, protivnici Hrvatske... Hrvat ne poznaje straha... pravda ne poznaje straha... Hrvat, svaki do zadnjega daha brani hrvatsku zemlju – svetu... u turskoj carevini je bilo 17 Hrvata vezira, ponovno nas podsjeća prof. dr. Asaf Duraković – on podcrtava – Hrvatsko cvijeće može biti samo Hrvat!

Naspram toga – počujte kratki stavak otca srpske nacije:

„Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga. Lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivni smo. Laž je srpski državni interes. Laž je u samom biću Srbina.“ (Dobrica Ćosić).

Ovdje možemo povući crtu između hrvatske kulture i borbe – i srpske laži kao jedine istine srpskoga bića i to je za njih državni interes da se opravdaju prema vani, a i prema unutar kako bi u laži stabilizirali jedinstveno srpsko biće.

A što zapravo čeka i Zapad, i Srbe, i brojne druge pravoslavne narode – govore nam islamski fundamentalisti, a u to smo već duboko zagazili i pogriješili. Od turskih osvajanja do danas nema pravednosti, nema pravednoga mira – a ne će biti niti jedinstvene masonske vlade u svijetu.

Budi se arapski svijet – na mržnju onih koji ne vjeruju u Allaha.

Ako to Europa, pa i Amerika i Zapad, kao i jug (Australija, Novi Zeland...) – sad i odmah ne shvate – bit će kasno; jer već sada treba početi protjerivati tzv. migrante – svih rasa – sa svih dijelova svoga teritorija – jer je među njima mnogo terorista, zločinaca, pomiješanih s drugima u cilju osvajanja svih navedenih teritorija.

Nažalost, povest će se križarski ratovi ne više oko Jeruzalema, Samarije, Sirije – tj. oko Kristova groba – već će najkrvaviji ratovi biti u Europi. To mora shvatiti i „priglupi, ali i lukavi“ Putin – pustiti kršćanske zemlje, okrenuti se k svom jugu, a tu je i Kina kao ruski neprijatelj, koji nesmetano izrabljuje istok Rusije.

„Uхватiti ih i pobiti... Koga? Ateiste... one koji ne vjeruju u Allaha i Kur'an.“

„Oni nisu ljudi, oni su životinje. Oni nisu ljudi. Nisu poput nas...“

„Prokleti bili..., trebam zaklati jednog po jednog (nevjernika) gdje god ih pronađem.“

„Zar ih ne bi upoznao s islamom...“

„Ne, trebali bismo ih predati ISIS-u da ih pokolju (kao Tomislava Salopeka).“

...Nevjernici nemaju čast... Zašto? Zato što oni koji ne vjeruju u Allaha nisu ljudi, nego životinje, nisu pametni.

„Nije dostatno štovati Allaha, moraš mrziti što Allah mrzi i voljeti što Allah voli.“

Ma oni se ne pitaju kako Bog (Allah) može mrziti ono što je stvorio???

„Džihad! Mi smo muslimani, dolazimo u ime džihada:“ – „Obama, Europa..., Muslimani dolaze!“

„Za par godina će te biti islamska država. Vaše kćeri će ženiti muslimani... imat će muslimanske učitelje i pričati na arapskom.“

„Vi to ne možete spriječiti. Za par godina će te imati islamski parlament i šerijatske zakone.“

„ISIS u Njemačkoj. Uzimamo Europu. Europljanima koji su previše glupi da bi se obranili, a ako se pobune njih prozovite rasistima i nacistima...“

„...Uzimajte izbjeglice! Uskoro ćemo ih udružiti u ime dolazećeg Kalifata!“ (Tik-Tok).

Kineski Tik-Tok sve ovo prenosi iz središta islama, iz središta Kalifata i ova „gospoda“ što ovo govori – inscenira i šalje milijune ISIS-ovaca i običnoga puka da bi zakamuflirali istinsku nakanu – koju evo iznose oni koji usmjeravaju izbjeglice, daju im novce, najmodernije mobitele, te plaćaju debelo krijumčare. Uz te „gazije“ od 15 do – 37- 38 godina šalju i obični puk da ih bude što više! Šalju i djecu i žene!

Prije nešto više od mjesec dana (sada je studeni, 1993. g.) smo vidjeli upad u Izrael – organiziranu i vojno spremnu državu. Vidjesmo HAMAS-u u pomoć, iz nekoć kršćanskoga libanona Khalila Gibrana – pripomaže HEZBOLAH-a kako

iza svega stoji teološka diktatura i aristokracija – sotonistički orijentiranoga Irana!

Taj svjetski rat – ako se izbjegne, opet nikada na ovom planetu ne će svanuti mir.

Sad i odmah protjerivanje svih tzv. migranata iz Europe, Amerike, Australije, Novog Zelanda, Filipina (a Filipince koji su došli u Europu vratiti na Filipine) – neka se bore za svoju vjeru i za svoju zemlju, te za njezin napredak.

U kratkim crtama otišli smo u ono istinito u svijetu, a da nismo očistili svoje pragove – potjerali političare koji su do ovakva stanja doveli jugoistok Europe.

„Mi – Hrvati s glupom i nepismenom vlasti – smo se više od tisućljeća branili, nikoga nismo napadali – a gubili smo komad po komad svoje svete zemlje.

Kako nikoga nismo napadali, prema tomu nismo nikada bili kolonijalna sila, nikome ništa ne dugujemo! Čuvati Hrvatsku, čuvati Hrvate u BiH i drugdje – ako stupi izbjeglička ili bilo koja druga čizma, vojska suvremeno opremljena na granicama država i svojih krajeva – pucati bez upozorenja na nepoznate i nepozvane „goste“ koji dolaze šumama, livadama, potocima... A. Merkel, Macron, Ursulu von der Leyen... i ostale – neće nam oni trpati ne-kulture, ne-civilizacije koje nemaju nikakove sveze s našom kulturom, vjerom, tradicijom, jezikom... Europa kao savez suverenih država – koje suvereno odlučuju o svom statusu, o svom teritoriju – može pomoći. Kome trebaju izbjeglice neka ih primaju... ali zašto izvode vojsku na ulice gradova ... je li to europski način življenja – koji je već odavno nestao... a nastao je život u strahu... kakove to ima sveze s demokracijom?

Sve ove što je Čović, Plenković, Božinović... puštao da se valja brdima i dolinama, što žurnije protjerati – izbjeglice ne mogu imati radni status, poglavito bez valjane kvalifikacije i znanja jezika... vraćati Hrvate u svoju domovinu, na svoju djedovinu – da ju izgrađuju, ne više graditi tuđe svjetove, uzdizati tuđe kulture... vratiti sve naraštaje koji se mogu i žele vratiti iz svakoga dijela svijeta „Hrvatska Hrvatom“, također i hrvatski krajevi.

Reciprocitet u pravima, slobodama, vjeri, kulturi, radu... kako Srbiji, tako i Sloveniji – odmah vratiti od Slovenaca okupiranu Svetu Geru... svugdje reciprocitet u državama bivše prisilne državne zajednice.

Skinuti krinke tzv. vođa – izabrati uglednike i pravednike u svim sferama državne i ljudske djelatnosti. Vratimo se u naše dvorište, u naše urede – tako Čović nakon jedne večeri u Ziralu, kada sam najavio svoj odlazak s cijelom obitelji u Njemačku, a supruga je mogla dobiti mjesto preko svoje ranije susjede (Donje Slatine – Jablanica) – kod njezine prijateljice u restoranu u Njemačkoj. Poslije književne večeri u Ziralu i susreta s ravnateljem Zirala – fra Milana Lončara, predsjednika MH Igora Zidića, književnika Krešimira Šege, zamjenika provincijala fra S. Solde, te D. Čovića kao aktualnoga člana Predsjedništva BiH, kratko smo sjeli u jednu prostoriju, te mi je obećao rješenje moga statusa... (ne nakratko).

Tako sam 15. travnja 2004. g. podnoseći zahtjev za mirovanjem staža u Zavodu – otišao prema dogovoru kod šefice kabineta Željane Zovko, te je sklopljen ugovor o mom statusu stručnoga suradnika. To je trebalo biti mjesto koje dobivaju ugledni intelektualci, književnici...

Ugovor sam potpisao, ali nisam nakon 14 godina zaboravio oduzimanje stana iz Fonda za istaknute umjetnike... misleći da će se nešto pokrenuti... U studenom 26-og dana 2006. g. dobivam razrješenje s datumom 6-og studenoga, tj. dvadeset dana kasnije.

Koliko god se oni prepirali imali su svoje adute – za viši i niži rang po kojemu je trebalo ostaviti mjesto po njihovu nahođenju – ja sam izgubio mjesto, a dokumentaciju iz Predsjedništva, iz Sarajeva su poslali u ured HDZ-a BiH, nazvala me je neka meni nepoznata Marica i rekla da dođem po svoju dokumentaciju. Uzeo sam dokumente, samo ne znam kako su stigla u HDZ jer sam ja još tijekom osnivanja i registracije HDZ-a „zaleđio“ svoj status i izašao iz HDZ-a. Nisam nikoga tražio, a nitko nije ni mene tražio.

Kako je rat odavno počeo, došli su po mene, u moje rodno mjesto – zamoliti da dođem u HOS – za glasnogovornika, rekao sam da mi dadnu jedan dan za razmišljanje. Tako su sutra došli kod mene i po mene i ja sam pristao, jer to je ono što najbolje znadem raditi – nisam bio ratnik, ali sam bio ratni i žestoki govornik. Svi su pritisci bili na HOS-u pa je tako i ugašen uz osam žrtava na Kruševu ponad Mostara – glavna žrtva je bio general HOS-a Blaž Kraljević, a

njegov čin je priznalo i Predsjedništvo BiH, taj čin je predsjedništvo izjednačilo s činom generala „Armije BiH.“

Splitskim dogovorom Tuđmana i Izetbegovića stvorene su konačno zajedničke snage u otporu prema srpskom agresoru – pa je i HVO priznat od države BiH kao obrambena vojska.

Zbog čega se tada prolijevala krv između Muslimana i Hrvata ni danas nije posve jasno i izvjesno – pretpostavlja se da su tajne britanske službe i službe još nekih zemalja htjeli pretvoriti velikosrpsku agresiju u građanski rat – a cilj Muslimana je bio oduzeti teritorij od Hrvata i HVO-a, kako bi nadoknadili mnoge porobljene muslimanske teritorije od srbočetničkih hordi.

No, na koncu uz pomoć Hrvatske vojske, HVO-a i uz potporu Armije BiH – su nadjačane snage „Jugoslavenske armije“ i srbočetničke paravojne postrojbe. Tako su u nekoliko akcija za kraće vrijeme hrvatske snage došle do Mrkonjić Grada, te na domak Banjaluci stavile pod kontrolu hidroelektranu Bočac.

Velika naivnost je bila od Alije Izetbegovića koji je mislio da „JNA“ neće napasti BiH.

Daytonski sporazum je napravio nemoguću i nefunkcionalnu BiH. Po Daytonu – srpskoj vojsci je trebalo pripasti 49% teritorija, a Hrvatima i Muslimanima 51%, tim što je naknadno riješen status Brčkoga kao distrikta.

Zahvaljujući HVO-u – i pomoći HV-a, srpske snage koje su okupirale oko 2/3 BiH su istjerane – oslobođeno je 64% BiH, a Srbi su držali 36% teritorija BiH, licemjerni Zapad je tražio da se srpskoj agresorskoj strani prepusti još 13% teritorija – pa je tek tada parafriran sporazum u Daytonu, a potpisan u Parisu (poznat i kao Božićni Ustav).

Tako od 1995. g., Srbi su likovali kao da imaju svoju državu u državi. Muslimanska strana najbrojnija i najodgovornija je za takvo rješenje, dočim s hrvatske strane nije bilo nekog lidera koji bi imao veći utjecaj. Stvoren je prividni i nepravedni mir – koji uvijek miriše na rat, to je nedovršeni mir koji je nažalost mnogim velesilama odgovarao – tako su se Srbi i Srbijanci vezali uz Rusiju kao velesilu, a Hrvati nisu imali nikoga osim Hrvatske koja je u to doba imala najbolju obučenu i spremnu vojsku na ovim prostorima – a Muslimani su se preko SDA vezali uz Tursku i arapske zemlje.

Alija Izetbegović je „ostavio Bosnu u amanet T. R. Erdoganu“, kao da je BiH njegovo vlasništvo, a pojavio se zadnjih desetljeća XX. stoljeća – kao da Turci nisu harali, pljačkali, ubijali i tako vladali Bosnom i Hercegovinom više od 450 godina, bili su apsolutni i neodvisni vlasnici zemlje, njezinih „dobara , ljudi“ i svega u BiH – jednom totalitarnom diktatorskom čovjeku koji sprovodi takovu diktaturu nad svojim narodom početkom XXI. stoljeća u Turskoj – čovjeku koji vodi jednu veliku državu u XXI. stoljeće, koja je član Zapadne alijanse / NATO-pakta/, a koja je u stalnom sučeljavanju s politikom i strategijom Atlantskoga pakta, a na strani – ISILA, HAMASA, Hutista; koji šuruju s Rusima i njihovom agresijom na Ukrajinu ... koji podržava Kinu intelektualnim plagijatima, u gospodarstvu na uštrb Zapada, pa tako i na uštrb Turske... čovjek koji umalo nije iskoristio naivnost EU-a; njezine vrhovne administracije i „utrpaio se u vlak“ za Europsku Uniju – a znamo da je Europa platila „danak u krvi“ za svoju samostalnost. Europa je i nastala na antiturskim ratovima – od Beča, Pešte, ravne Slavonije; Krbave... i slijepci bi je utrпали u „staru damu“ – to govori koliko je slijepa ta sadanja Europska Unija. A i ona bi htjela centralističko federativno uređenje – kako bi male države i narodi koji nisu bili kolonijalisti – sada bili pod kolonijalnom dominacijom iz Bruxellesa. No, već se čuju glasovi otpora, prosvjeda... Stoga se plašim da EU ne bude zajednica samostalnih suverenih država – koje trebaju imati što žele, na pr.: svoj novac, svoju vojsku – koordiniranu u zajedničkoj borbi protivu neprijatelja, svoje gospodarstvo, razvijati vlastitu demokraciju, a ne nametati prijam nepoznatih i nepozvanih gostiju onima koji ih ne žele – komu trebaju i tko ih želi neka ih uzme; Merkel je svojedobno uzela za pravo pod svojom „krinkom – mi to možemo“ utvrđivati broj i vrstu izbjeglica u svim zemljama članicama... Što bi radili na pr. u Hrvatskoj Sirijci, Pakistanci, Huti, Egipćani, Bangladešani, Nepalci... i ini; posve različite kulture, običaja, vjere, nacije, jezika... i t.d. Premda nisu formalno u EU – Norveška, Švicarska... i još neke zemlje... kao da i jesu – slobodan je protok ljudi, roba, kapitala; slobodna je svakovrsna dopuštena trgovina... neke europske kao i latinoameričke države dopuštaju žvakanje ili pušenje raznih opijata... koke... alkohola svih vrsta, a neke ne – pa zar to nije unutarnja stvar demokratskih država... i nije u istom procesu demokracija izborna prije dvadesetak godina u krvavu ratu protivu

komunizma-totalitarizma, i one zemlje koje su uz manje komešanje i bez rata izborile demokraciju i stare demokracije koje su se osnivale na robovlasničkoj eksploataciji – i tako; i tako te stare demokracije su stabilnije ekonomski, finansijski, u pogledu ljudskih prava... i t. d.

Vratimo se BiH u kojoj postoje dva entiteta (ens – lat. otprilike jedan; st. grčki – sve ono što se može izreći kao JEST; ili kao biće, kao jedno...) – ti su entiteti stvoreni od ljudi koji i nisu ušli ni u površno značenje pojmova – oni su kao rogovi u vreći. Jedan, tzv. srpski entitet uvijek vuče konce, ideje, stavove i zbilju koja njemu odgovara – kao da nije u suglasju s drugim entitetom i s državom kao cjelinom. Drugi entitet sastavljen od dva naroda – gdje brojniji narod uglavnom preglasava malobrojniji narod; narodski rečeno – „poklapa ga“ – sve ideje, zahtjeve, a da ne govorim o zbilji – odbija – pa su i to rogovi u vreći – premda je formalno jedan entitet!

Srednjovjekovna Bosna je i sama bila čudna zemlja, nitko je nije posve opisao i ušao u njezine probleme (najbolji opis srednjovjekovne Bosne znanstveno-povijesni je dao dr. sc. Mladen Ančić – u knjizi „Putanja Klatna“, u nakladi ZIRALA iz Mostara). Ovdje ćemo se samo dotaknuti političkih „pismoznanaca“ – nepismenjakovića – na pr. Dodika, koji to radi u političke svrhe – kako je ISUSOVAC Josip Ruđer Bošković, pripadnik katoličkoga reda Srbin – neka pita četnika patrijarha Porfirija – imaju li pravoslavci Isusovački red – a kao Srbin može svatko biti, nažalost, ne samo po Dodiku – ali on je tema – pa je Kulin-ban KATOLIK IZ BOSNE – bosanski ban; kralj Tvrtko I., koji je usput opominjan od pape da je popustljiv te da pušta ulazak i prelazak katolika na „bosanske krstjane“ (koje su neki muslimanski ideolozi zvali bogumilima – a Bogomil je bio Bugarin, živjeo u X. stoljeću, prije „šizme“, raskola – 1054. g.). Kralj Tvrtko I. je bosanski kralj, koji je proširio svoje kraljevstvo na Rašku (Srbiju), južnu Hrvatsku – pa se proglasio – Kraljem Bosne, Srbije i južne Hrvatske – a Dodik ga krsti kao Srbina Katolika; isto tako je i s Tvrtkom II., poslije dolaze do Stjepana Tomaša, Hrvoja Vukčića Hrvatinića; kraljice Katarine (te njezine djece: Katarine i Sigismunda odvedenih sa 5-6 godina u Janjičare), naravno svi su bili iz Bosne KATOLICI – tada su još bila plemena od kojih će nastati narodi, a bili su iz hrvatskih plemena – u to doba Turaka još nema... a s Turcima su došli Srbalji, Vlasi i Cincari – i kao

pravoslavci nazvali su se jednim imenom: Srbi – između njih i Srbijanaca opstoji razlika, pa makar neznatna – tako je i kod Hrvata i brojnih drugih naroda.

Samo lud čovjek može ustvrditi da su katolici Tvrtko I., i Tvrtko II., (kao i drugi bili Srbi). Dabrobosanska eparhija se javlja sedamdesetih-osamdesetih godina 15. stoljeća – dolaskom Turaka.

Turaka je uglavnom nestalo, ali Srba nije – malo je Srba poturčeno jer ih je malo i bilo – oko 20.000; dok je katolika-Hrvata bilo oko 750.000 – jer su franjevci svojim propovijedima, svojim djelovanjem preodgojili bosanske krstjane iz hereze u katoličku vjeru.

Današnji velikosrbi, poput V. S. Karadžića smatraju sve „Srbima, tri verozakona“ – a sam Karadžić kao polupismenjaković je nametnuo jezik kojim su, uglavnom, govorili Hrvati. Pitam se i pitam vas: tko je uljez u BiH – Hrvati su tu od doseljenja s Istoka; oni su prelazili na islam (uz mali broj Srba) – dakle Srbi su agresivini uljezi u BiH – pa nikakova „RS“ nije postojala bez rata i ponovnoga pokolja muslimana i Hrvata u BiH – kao i 1941. – četničko orgijanje i sladostrašće (posebice u Istočnoj Bosni; ali i u cijeloj) – pitajte „nene“ kojima su njihovi pričali, a ima i pokoji svjedok i dandanas – tko ih je spašavao!

CRNA LEGIJA I JURE FRANCETIĆ – mnoge muslimanske žene toga doba su opjevale Francetića i Crnu legiju; nakon njegove smrti Crnu legiju je vodio musliman – obraćalo se poglavniku da šalje bolje naoružanje – puškostrojnice. Jer im četnici bježe glavom bez obzira – i protjerali su ih preko Drine – ali i tada kao i danas umiješao se tzv. Zapad, te je Francetić smijenjen i nije slučajno izgubio glavu – Englezi su uz ostale i u ovom ratu zavadili Hrvate i muslimane... da bi se rat prikazao kao „rat svih protivu svih“ (Hobbes).

Umjesto da proučavamo djela velikana – ne samo naših, već i svjetskih, mi moramo dokazivati da je bijelo – bijelo!

Tko je shvatio Boškovićevu „Teoriju prirodne filozofije“ – što je bitak, što protežnost, a što je TOČKA!? Mi nismo dostojni, a ni dosljedni naše renesansne filozofije i kulture.

Naši su renesansni pisci išli na Sorboneu, Bolognu... i drugdje po svijetu – a većina naše mladeži, bez obzira na nacionalnost – nema mogućnosti, nema novaca da sluša ljude iz Sarajeva u Banjaluci; iz Banjaluke u Mostaru – samo jedan

tjedan – o kojemu napretku u znanosti govorimo – danas je sreća opstojnost interneta, društvenih mreža... Mnogi naši stvaraoci su gušeni sa svih strana – među njima i ja osobno – nisam imao slobodu govora; radio, ne samo u prosvjeti već i što mi se pružilo ili uskratilo – da bih mogao prehraniti četveročlanu obitelj (dvoje žive djece) i suprugu.

Nije to bio život, to je bilo životinjarenje – i danas sam čekao rješenje za mirovinu dvije godine i dva mjesca. Zašto je tako? Uvijek sam mislio svojom glavom – ali sam dobro promišljao i nisam sve mogao iskazati – stoga sada u 69-oj godini iskazujem dio onoga što me mučilo i što me muči. Za svaki ovaj maleni pasos – trebala bi opsežna studija... za to više nemam snage – jer bi za to trebalo više knjiga i dokumentacije koja ne bi mogla stati u dvije opsežne knjige.

Berkeleyeva teza „postojim samo ja“ – *esse est percipi* – tj. ja, osobno mogu sebe sama percipirati, a svijet oko mene je blijeda slika! Njihovi poslušnici su mogli biti u Parisu, Londonu, Madridu, Berlinu, u New Yorku... bilo gdje, ništa im nije nedostajalo... Očigledan primjer je Željana Zovko – bez obzira tko je i što je – ništa nije mogla postići bez moćnika koji su je poslali u London, iskoristila je svoju inteligenciju uz nečiji savjet, završila francuski, poslana po zadatku i dužnosti u Paris u ime BiH; zatim je otišla u Madrid, naučila španjolski – pa je u ime R. Hrvatske otišla u Strasbourg i Bruxelles.

U kratkim crtama ću skrenuti pozornost na moje životarenje i oduzimanje daha i duha za stvaralaštvom! Nakon svršenoga Fakulteta; prva knjiga pjesama koja je dobila izvrsne recenzije i prošla na natječaju za financiranje SIZ-a – trebala se pojaviti 1978. g., knjiga je izašla dvije godine kasnije jer se redoslijed stvarao po osobnim i poznaničkim vezama – „Svjetlost snovidjela“ nije bila ideološki obojena; filozofijsko-hermeneutički se napajala iz poznatih tema. Po E. Durakoviću bila je prnova našim suvremenim pjesničkim tokovima; druga knjiga je isto tako izašla s dvije godine zakašnjenja „Plavet i pretkazanje“ (1982. g. sam morao u vojsku, po izlasku koncem godine sam očekivao honorarčić i auktorske primjerke) – no, izašla je u proljeće 1984. g., knjiga je pisana, reklo bi se, u dahu (s vrlo rijetkim naslovima – isprekidana) – lirično-filozofična po ocjeni recenzenata, ali bliža „oku no uhu“ (K. Prohić) – što hoće reći senzibilnija i manje mistična, osobno sam bio zadovoljan kakvoćom te knjižice pjesama.

Iste 1984. g. se ženim, blaga djevojka je ubrzano počela imati psihičke probleme. U svemu tomu se teško snaći i donositi odluke – najlakše je nekoga napustiti kada si mu najpotrebitiji – imao sam dosta snage i hrabrosti. Nakon deset godina dobili smo sina Krunoslava koji je tragično stradao u četvrtoj godini života. Šutnja! Krik! Potop!

Tužnim srcem i bolom u duši javljamo rodbini i prijateljima da je naš dragi i
nikad zaboravljeni

KRUNOSLAV (ZDRAVKA) KORDIĆ

dana 04.07.98. god. u 19.15. sati , nesretnim slučajem u 4 god. života, primivši Sakrament umirućih blago u
Gospodinu preminuo. Pogrebna povorka kreće u 06.07. 98 god. ispred mrtvačnice DISPANZER u 15.00 sati.
Pogreb će se obaviti na rimokatoličkom groblju NEZDRAVICA - TIHALJINA u 17.30. sati.
Prijevoz osiguran ispred DISPANZERA.

POČIVAO U MIRU BOŽJEM!

TUGUJUĆA OBITELJ: otac ZDRAVKO; majka RUŽA; djedovi PETAR i MATE; baka JELA; stric MILE; strina
ANICA sa djecom ŽELJKOM i PETROM; tetka RUŽICA, NADA , ANKICA sa obitelji , NADA sa obitelji i
DANIJELA; ujak IVICA sa obitelji; te obitelji: KORDIĆ, VUKOJA, VLADIĆ, PERIĆ, ROTIM, ŠIMIĆ, RAŠIĆ,
KOVAČ, i ostala mnogobrona rodbina i prijatelji.

Konačno smo 2000. g. dobili dvoje djece – Mihaelu i Mislava; koji su u ovo doba napunili 23. g. života i zakoracili u 24. godinu! Mihaela je već dobila prekrasnoga sina Leonarda. Mislav radi svoj informatički posao. Što sam ja (u)radio naći će te na koncu u životopisu. Prešutno progonjen i najprogonjeniji književnik, ne samo u Mostaru; progonjen od ljudi s kupljenim, poklonjenim diplomama – Miroslav Ćorić, začetnik progona, ratni konobar, s dobivenom diplomom strojarstva; njegov miljenik i utjecajnik u komunizmu pa i u poraću Jago (Jado) Musa – njihov nadređeni Dragan Čović je sve prihvaćao i ne razgovarajući sa mnom, te ne osvrćući se na mene...

Od SIZ-a kulture BiH, Osnovnoga SIZ-a – Mostar sam dobio Odluku i Rješenje o dodjeli stana na „Rudniku“ koji je bio dobro napredovao u izgradnji – završetak tih dviju zgrada koje su izfinancirane – je prekinuo rat! Stan je navodno ponovno platio slavni Mišo Brajković – direktor Aluminijske zavode. Tragao sam preko trideset godina za pravdom – a pravdi ni traga! Nikada ništa nisam dobio i neću, još sam plaćao administrativne troškove tragajući za pravdom (za mojim stanom)!

Što će stanovi piscima; intelektualcima – kad su potrebitiji intelektualcima, šišačima cvijeća i ruža, kako bi Brajkovićev okoliš mirisao.

Prije rata sam radio u Jablanici i tu sam dobio stan – Osnovni sud udruženoga rada – Mostar je potvrdio tu odluku – ali se već tada islamofilski PARTIJAŠ Jusuf Begović – požalio Šabanu Kevriću jablaničaninu koji je bio Izvršni tajnik CK SK BiH u Sarajevu, te je on intervenirao kod Višeg suda udruženoga rada i oni su naravno preinačili odluku Osnovnog suda – dodijelili stan „profesoru“, tako su ga zvali koji još uvijek nije bio diplomirao! „Pa, ljudi moji je li to moguće“ (M. Delić)! Studirajući poslijediplomski studij u Sarajevu; „prepucavali“ smo se ja i okorjeli Partijski islamist Fazlo Dervišbegović – na žalost morao sam se spustiti na tu razinu (i to preko „Jablaničkih novina“), sarajevske „Večernje novine“ nisu htjele objelodaniti moj odgovor, unatoč zakonskoj obvezi! – Ma kakav zakon; kakvi bakrač! Srpski novinar Radivoje Gutić je objelodanio korektan tekst u beogradskim „Večernjim novostima“. Možete si zamisliti da me beogradski dopisnik štiti od lokalne mafije!

Prešao sam raditi u Elektrotehničku školu u Mostaru – pored nje, preko Neretve je bio „Sjeverni logor“ i tu je u travnju 1992. g. – pukla cisterna – počeo je sveopći rat u Mostaru i za Mostar. Hrvatske snage su protjerale srbočetnike i tzv. jugoslavensku armiju.

Nakon toga sukoba, puno pripremljeniji muslimani su se počeli obračunavati s hrvatskim snagama (računajući da je u HOS-u bilo pola muslimana koji su ratovali na hrvatskoj strani – do uništenja HOS-a). Politika A. Izetbegovića je od početka katastrofalno pogriješna, napadom na Ravno – Alija izjavljuje: to nije naš rat – to je rat Srba i Hrvata; selo Ravno je na jugoistoku BiH! Mate Boban je prihvatio tu igru, upecao se – u potpuno pogriješnoj politici. Provokacije stranačke politike SDA, čija je vojna komponenta bila „Armija BiH“ je napadala mjesta s mješanim pučanstvom Hrvata i muslimana, te većinska hrvatska naselja i gradove u cilju dobivanja teritorija nauštrb Hrvata! – Treba nadodati, teritorij koji su izgubili od Srba. Svaku ili gotovo svaku bitku su izgubili od „JNA“ (koja ne će napadati BiH po Alijinim riječima i predviđanjima), te od organiziranih srbočetnika!

Tek je „Splitskim dogovorom“ – Tuđman – Izetbegović; stvorena zajednička obrana s tada jakom Hrvatskom vojskom – a JNA i četnici su s BiH teritorija napadali Hrvatsku – to se brzo izmijenilo zajedničkim akcijama HV-a i HVO-a, a Armija BiH je morala čuvati prostor kojega neprijatelj nije osvojio – u nekoliko poteza 1994. g. i 1995. g. – nakon „Oluje“ hrvatske snage su izbile na granicu bihačke krajine u BiH, te su ubrzo s juga nadirale sve do pravca Banjaluke; zahvaljujući licemjernoj politici Zapada, dio osvojenoga ili bolje reći OSLOBOĐENOGA teritorija se trebao vratiti Srbima. Kako bi Dayton – bio zadovoljen – mislim da je Dž. Latić – rekao „radije bih se objesio, nego potpisao takav dogovor u Daytonu – da sam bio mjesto Alije“ – premda islamist i fundamentalist; muslimanski intelektualac je duboko shvatio da je Alija kao zastupnik najmnogobrojnijega naroda gadno pogriješio... da on nije potpisao taj „dogovor“ o faktičkoj podjeli Bosne... ne bi ni hrvatski zastupnici – niti bi Hrvatska bila jedan jamac toga sporazuma... No, bilo što je bilo – gledati unaprijed i ne prezati ni od čega da se BiH oblikuje po volji sva tri naroda i nacionalnih manjina!

Izdaja BiH od glavnoga prdstavnika Muslimana! Što očekivati od drugih. „Sloba“ zadovoljan ispijao je whisky i rijetko se trijeznio!

Sve smo racionalno i realno prosuđivali: osobno sam sve teško proživljavao – pogotovo smrt sina tada jedinca. Na poslu sve veći nered... bez novca.

Razmišljanja o odlasku u Njemačku su bila aktualna! Prvi put sam to glasno progovorio; natjerala me muka života – u ZIRALU, rekao to Čoviću aktualnom članu Predsjedništva BiH (nakon njegove smjene) dolazi Ivo Miro Jović. Nakon dvije godine i sedam-osam mjeseci ostaviše me bez kruha sa suprugom i dvoje šestogodišnje djece – namjerno! Zakoniti povratak u Zavod za školstvo su mi zabranili – tada pred. Vlade HNŽ-a, politički nepismen ali moćan Miroslav, Ćorić, njegov ministar prosvjete J. Musa i njihov kompa Dželilović (odnosno – Dželili), te silom nametnuti bez kvalifikacija Mladen Knezović. Dakle, u Zavodu se samo poigravali sa mnom – a sud (kupljen od vladajućih, ili bolje reći postavljenici) – su izigravali kako zakone, tako i mene!

Potom se našoh u ljubuškoj Gimnaziji, putujući svakodnevno po najlošijem putu. Bog je bio sa mnom! Čuvao me!

Jednoga dana me traži don Dragan Filipović – raspisan natječaj za ravnatelja Glazbene škole I. i II. stupnja – nema odgovarajućih ljudi (kadrova) – javim se i bivam primljen odlukom Školskoga odbora! Ali uz pomoć „jugoslovena“ pod nadzorom HDZ-ovaca (bivših komunista i udbaša) – ministar Dželili (Albanac) koji je promijenio prezime u Dželilović – ne potpisuje odluku pod pritiskom zaduženih hdz-ovaca na čelu s Jagom Musom, a po nalogu Centrale – M. Ćorića, a Čović kao glavni zapovjednik se nije htjeo miješati!

Dapače, na HDZ-ovom i SDA-ovom koagulacijskom sudu izgubim spor. Izvjesni pripravnčki stažist traži da se u sve uključi Vlada HNŽ-a (kao da nije bila uključena – i Dželilović i Jago Musa su pozvali par ljudi iz Školskoga odbora i pripremili da ja ne mogu biti ravnateljem Škole – a može bilo tko – tako je Musa doveo biologa Iliju Rozića, optuženog za kriminal dok je bio ravnatelj studentskoga doma – pa se nije mogao birati na javnu funkciju; unatoč tomu Musa ga je zaposlio kao stručnoga savjetnika u Zavodu za školstvo (a Zavod je bio upravna organizacija Vlade HNŽ-a), oni su svemogućí. Raspisali su natječaj, a da se sudski proces nije završio, privremeno produljili mandat ravnateljici

Jozefini Musi – koja je bila 6. mj. v. d. ravnateljica, pa četiri godine ravnateljica pa opet 6. mjeseci v. d. ravnateljice – dok na novom natječaju su izabrali neku ravnateljicu između sebe – tako je okončan sudbeni proces. Taj pravnički /odvjetnički/ pripravnik nikada nije imao sociologiju, niti je slušao pravnu teoriju o razdiobi t.j. o trodiobi vlasti na zakonodavnu, izvršnu /MINISTAR/ i sudbenu – predsjednica suda Srpkinja u službi vladajućih /HDZ– SDA/ je morala slušati, inače bi „letjela“!

Zanimljivo kad je rečeno da ja ne smijem biti ravnateljem – svećenik koji me pozvao da se javim na natječaj i koji je glasovao za mene u Školskom odboru – ne upita sutkinju za razlog, zašto ja ne smijem biti ravnateljem – niti se ispričao, niti je ikada razmijenio sa mnom i jednu riječ! Bio sam u ljubuškoj Gimnaziji – bilo mi je veoma nezgodno putovati, jer sam morao doći na vrijeme po dvoje šestogodišnje djece u vrtić – a to se nastavilo i kada su pošli u prvi razred Pučke škole...

Kako sam izgubio spor što sam izabran za ravnatelja, a nisam smjeo biti ravnateljem morao sam platiti kaznu od 2.000 KM.

Nakon ljubuške Gimnazije dobio sam pola norme u Elektrotehničkoj školi u Mostaru /ravnatelj je bio HSP-ovac/ – ranije sam radio u toj školi do početka rata – za vrijeme rata sam se javljao tadanjem postavljenom ravnatelju... Nakon polovice norme, drugi dio sam dobio u Ekonomskoj školi i u Prometnoj školi... tako sam radio u tri škole za jednu normu, za jednu plaću, nije bilo nikakvih dodataka za rad u tri škole! I to je bilo na određeno vrijeme – pa je potom to prešlo u stalni radni odnos. Tu sam zaradio i mirovinu. Ugovorom o radu sam predavao na Fakultetu društvenih znanosti Milenka Brkića u Međugorju – imao sam mnoštvo kolegija /mnoštvo sylabusa/ – ali nije bilo studenata – jer nije bilo studija, filozofije, sociologije, psihologije, čini mi se da je bio studij socijalne pedagogije... Dugo sam čekao na obranu disertacije – jer je predsjednik Upravnog vijeća bio Miroslav Ćorić, kojemu su nakon poklona diplome strojarstva – poklonili i titulu mr. sc. /Voljeo bih da se to ispita kao i mnoge disertacije poklonjene, kupljene ili ne znam što... na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru/!

Čekao sam obranu disertacije gotovo devet semestara... i da nisam bio uporan čekao bih do smrti – „zahvaljujući“ M. Ćoriću i svim šutljivcima na Fakultetu,

od Povjerenstva do ostalih“! Doktorirao sam kakvoćom puno boljom disertacijom od onih koji su je „osporavali“, bili kolebljivci s nakanom i /političkim/zadatom!

Kada ju je ugledao i samo prelistao pok. akademik Ante Stamać – je rekao: tko bude više uopće pisao bilo što o Šimiću, nema pravo pisati, a ne pročitati ovu knjigu“ – poznato je da je Stamać u više navrata pisao o Šimiću. Ali je ovo integralna knjiga o Šimiću / tu sam u DJELIMA – I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX. – u prvoj knjizi dodao tekst – povodom 100-te obljetnice rođenja A. B. Šimića, „Krik, Bjelina i Šutnja“ – Mostar, 1998., te tekst o transcendentnosti poetike A. B. Š. – koji je također, uglavnom ukalkuliran u disertaciju – „Pojavno i metafizičko u poeziji Antuna Branka Šimića (Od Brijega do zvijezda)“.

A kolege – drugovi i drugarice novopečeni „Veliki Hrvati“ – su tražili da im budem urednikom njihovih disertacija – prihvatio sam i to ne baš s radošću: Šimununu Musi; Slavici Juki – nakladnik, urednik i recenzent! Potom smo ponovno objelodanili disertaciju – sada pok. Pere Šimunovića koji je kao i mnogi stigao iz Sarajeva kao siročić – disertacija mu je bila objelodanjena pod naslovom „Kritika i jeres“ – zašto „optužuje“ S. Tontića urednika u „Svjetlosti“ – premda mislim da nije imao velika razloga – ponovnu nakladu sam uradio kao urednik u ZIRALU i kao predsjednik MH – Mostar: „Kritika i hereza“, inače prof. Šimunović je bio jako dobar kritičar i intelektualac.

Doba intelektualizma i duhovnoga poštenja je izmicalo kako smo se udaljavali od rata. Nisu „muze šutjele“ kod pravih hrvatskih domoljuba i nacionalista – muze su pucale kao i topovi!

No, u Bobanovoj Herceg-Bosni za koju se nisu znale ni granice, ni teritorij, ni intelektualci koji su bili uz njega i protiv njega – brzo su shvatili, oni uz njega da to kulturološki ne vodi dobru... o ostalom ne ćemo govoriti!

„O onom o čemu se ne može govoriti o tomu se mora šutjeti“ (Wittgenstein).

Nastalo je ponovno jednounmlje – Š. Musa je „kupio“ profesorice po srednjim školama – od S. Juke, njezine sestre I. Muse, M. Kljajo Radić, M. Vasilj, M. Buntića... svi postadoše dr. sc. i ostadoše na Fakultetu, pače i pok. fra Ivan Ševo (kojega je forsirao Ivan N. Kordić) – sam sam ja ostao u zaleđu, unatoč obećanju na promoviranju doktora, a i kasnije – Lj. Ostojić, potom Zorana Tomića kojega

sam ja vratio u Mostar – uspješno je doktorirao – uz pomoć prof. Sapunara; premda propade na pravu – postade dekan Filozofskoga, te aktualni rektor Sveučilišta – ne treba zaboraviti ni N. Hercega kojega sam, povukao iz „Sedre“ Ljubuški zajedno s Tomićem, postade predsjednik Vlade HNŽ-a, te nakon završenoga Strojarsstva u u Sarajevu – doktorira novinarstvo na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (bratski s Z. Tomićem)!

Jedan je pjesnik kojekakvim putovima stigao iz Sarajeva; obitelj ostavio u Sarajevu – dobio je od Bobana odmah posao u Ministarstvu prosvjeke i kulture... te postao prvim predsjednikom DHK HB – jer mu je to obećao Boban, premda je za to bio zainteresiran i pok. V. Pavlović – koji ionako tih, se brzo povukao. Ministarstvo mu je dalo Golfa II na korištenje, te mu je napravilo kuću u rodnim Radišićima! Aferim! Dok je Ilija Ladin gladovao u podrumskoj prostoriji na Grbavici u Sarajevu; dok je Jure Jurković umro od gladi na koncu XX. stoljeća – pjesnik!

Intelektualna elita Herceg-Bosne (ne Bobanove) – Hrvati su osjetili svjetske ratove, krvavo ih proživjeli od braće Šimić, Nikole Šopa, Dominika Mandića, Dionizija Lasića, Lucijana Kordića, Nikole Kordića, Predraga Kordića, Ive Andrića, Ivana Lovrenovića, Nikole Martića, Vladimira Pavlovića... do nas još živućih...

Ivo Andrić, književnik i diplomat /jugoslavenski/, kao i Miroslav Krleža su težili slavenofilstvu, svaki na svoj način. Andrić, više od Krleže je vidjeo spas u južnoslavenstvu – od austrofilstva... Obadvojica su zagovarali „neki“ oblik Jugoslavije, zajedno s Milošem Crnjanskim – vrsnim književnikom i velikim četnikom.

Neki su i danas zadojeni tim idejama – ali je većina preobukla majice s pogubnom crvenom petokrakom – s majicom: crven – bijel – plavi. Ne treba zaboraviti da smo mi kroza cijelu pučku školu učili partizanske pjesme, partizansku povijest – te na priredbama smo morali praviti zvijezde petokrake – meni slikanje nije išlo (teorija o slikanju jest) – stoga sam uvijek bio kritiziran kao je trebalo nacrtati/narisati zvijezdu petokraku. Padale su kritike sa svih strana!

Nacionalne oznake su uvijek bile u srcu – i prije nego sam formirao poticajni odbor HDZ-a u Mostaru, kojega će samo nakon petnaestak godina perpetuirati i preobraziti u unitarnu stranku/pokret – u kojem nije smjelo biti drukčijega mišljenja, brzo se oslobodio onih prvih tvoraca te stranke, a ona je i prije njega

otupljivala nacionalnu oštricu... on je nakon čirilice obukao hrvatsku majicu i s Dodikom koji je bio socijal-demokrat (po volji Zapada), a koji se ubrzano pretvorio u srbočetnika – i stalno preko daytonske „RS-a“ rušio bilo kakovu BiH u čemu mu je dobro pomagao Čović. Pa dogovorom BiH se i mogla podijeliti i ostati cijela! No, to nije odgovaralo Srbima – a i Muslimani su htjeli „progutati“ cijelu BiH i stvoriti „Džamahiriju“ u srcu Europe – stoga to nije odgovaralo SAD-u, ni Zapadu, ali ni Rusima (jedni i drugi su bili jamac Daytona – zajedno sa Srbijom i Hrvatskom).

Jezik kojega je pravio V. S. Karadžić je novoštokavština, ijekavski izriječ – jezik je moderniziran na temeljima hrvatskoga jezikoslovlja i baštine.

U tekstu „Bosanski identitet“ Senadin Lavić poteže Kallayevu tezu i pitanje bosanstva i bošnjaštva kao eminentno bh. pitanje... Bošnjak ime Muslimanima je odobrio Čović i njegova svita, a hrvatski i srpski puk to nisu nikada prihvatili... niti će...

S druge strane Srbi dobiše „RS“ – de facto kao državu u državi – misleći da će to biti vekovečna srpska teritorija. Ovih dana se pojaviše nove crtanije/nacrtanije u kojima u Veliku Srbiju spada „cela“ Crna Gora, Kosovo i Metohija, Macedonija, cijela BiH, i najveći dio Hrvatske– cijela Boka, Dalmacija ponad Zadra, veliki dio Slavonije, samo manji dio Slavonije i okolica Zagreba – oko 2/3 Hrvatske! Ako započnu novi rat za tuđe teritorije – valjda Macedonci, Kosovari /Albanci/, 60 % Crne gore, 75 % BiH, te 65 % Hrvatske – to pučanstvo se može i mora ujediniti i krvlju braniti svoje – a Srbiju svesti na beogradski pašaluk – prisilit je na potpisivanje kapitulacije – ako ne – ukinuti i „beogradski pašaluk“!

Nepismenjakošći ne znaju kako se razvijala povijest od kamenoga doba do danas – razvojem teritorija, pomagala, razvijao se i narodni duh od: hordi, rodova, plemena, saveza plemena do pojma naroda u Srednjem vijeku – kada se već i jezik i obrt usavršio i razvio – te do modernoga doba na Zapadu konac 19. st., a kod nas na jugoistoku Europe tek pred početak II. svjetskoga rata – nastaje i razvija se nacija – do današnje tehnološki i intelektualno super-nacije (supranacije)!

Razvojem tehnologije razvijaju se i ljudske slobode i demokracija. Marx, a posebice Engels su opisali Balkan – „tu se razvija hegemonijski destruktivni

nacionalizam srpstva i hrvatstva od 19. stoljeća“ – djelomice to prihvaća islamizirani narod, a to se na njih ponajviše odnosi – Marx i Engels su tražili da se ti narodi stope u germanske i mađarske narode – a njemački su Židovi!!! Pitam se ako ne volim svoj narod; ako nisam nacionalista kako ću voljeti sve druge, a ponaosob okupacijske narode.

Definiran kao stvaranje monoetničke, monoreligijske i homogene nacionalne države – odvija se istodobno proces BiH, i svega bosanskoga – što nisu uvidjeli osvajači – Turci, Austrijanci i Mađari.... U Bosni Srednjega vijeka – dominikance zamjenjuju franjevci koji su skupa s vladarima potisnuli herezu – napravili su Bosnu i Bosansku redodržavu – a muslimani su haračili po Bosni četiri i pol stoljeća, pa su tako postali muslimani kojih nije bilo prije dolaska Osmanlija – što batinom, što mrkvom islamizirali su katolike (i to one koje su fratri molitvama i učenjem vjere pokatoličili s vjere „Bosanskih krstjana“ – nije bilo muslimana, niti Srba do dolaska osmanlija – dolaskom osmanlija počeli su upadati Srbi – pa se pitamo tko je „došljak“, muslimani su islamizirani katolici i tu su domaći samo s promijenjenom vjerom! Veoma malo Srba je prešlo na islam! A i već spomenuti prvi popis Mehmeda Fatiha Silnog govori o broju zatečenih duša (ponovit ćemo – 750.000 katolika, oko 20.000 bosanskih krstjana (nikako nisu bogumili, niti bogomili – jer je utemeljitelj bogomilstva bio Bugarin Bogomil u X. stoljeću živio – na znanje Imamoviću, Filipoviću i drugim fundamentalističkim znanstvenicima); te oko 20.000 Srbalja (pravoslavnih) – (nakon rascjepa CRKVE 1054. g) .

Lavić piše: „Srpstvo i hrvatstvo kao nacionalni projekti u svomu osnovu podrazumijevaju nestanak neidentičnih Bosanaca i zaposijedanje teritorija Bosne.“ On kaže da su autentični „čuvari Bosne i Bosanske redodržave franjevci“! To mi je jasno, ali mi nije jasno kako franjevce kao redovnike bosanske redodržave – koji su autentični čuvari Bosne izdvaja iz katoličkih Hrvata!? Ili on misli da sam „pojam Hrvat“ se kosi s njegovim teritorijalnim pojmom Bosne – ne gledajući da su tu Hrvati kao plemena i narod – 1700-1800. godina. I da je se on kao takovi „utopio“ u islamsko bošnjaštvo! Samo se pitam sasma slučajno što bi na to rekao /da je živ/ Ivan Franjo Jukić, Martin Nedić, Andrija Kačić Miošić, Pavao Posilović, Stjepan Matijević, Stjepan Margitić, Ivan Bandulović, Anđeo Zvizdović...

Sic transit gloria mundi (Tako prolazi slava svijeta)! *Scientia est potentia* (znanje je moć)! *Tempora mutanatur nos et mutamur in illis* (Vremena se mijenjaju, a i mi s njima)!

Ove latinske poslovice se danonoćno mogu primijeniti kroza bosanska stoljeća.

Eliotovski rečeno – ako je vrijeme vječno prisutno; vrijeme je neiskupivo! Može li vrijeme biti vječno prisutno – na pr.: kao tijek ili kao statika i kako je neiskupivo – je li zbog vječnih heraklitskih mijena!!

Vrijeme je izišljeni pojam /kategorija/- samo napredak u „svijesti o slobodi“ nas oslobađa slobode vremena, ali ne i pro/mišljanja. Kako mi mislimo u vremenu; kako su mislili lađari u stećcima na Radimlji!??

Proces nacionalizacije (u izmišljenom i podijeljenom vremenu) počinje koncem 19. st., kako smo i rekli razvitkom slobodne svijesti i svijesti o slobodi – a to je bio razvitak industrije i tehnologije – što predstavlja kašnjenje našega razvitka o slobodnom mišljenju, o tehnologiji sve do pred sredinu 20. stoljeća. Tlačili su nas sa svih strana – Mađari, Austrijanci, Bugari... Nacionaliziranje u Bosni i na balkanskim prostorima počinje i jačati i slabjeti dolaskom turskih osmanlijskih osvajača – bili su tlačitelji i genocidaši, „koji su i njemu učinili genocid – njegovom islamizacijom... pa nastavlja...“ da bi u XX. stoljeću završio militarnim zločinačkim pothvatima na iskorjenjivanju muslimanskog elementa Bosne.“

Očito je ovaj Senadin Lavić – pametan k'o mali nesposobni /za život/ lavić!

...Pa tko je bio hrvatsko cvijeće još 1941. g. – hrvatsko cvijeće može biti samo Hrvat, kako reče Duraković – je li vjerski opredjeljene muslimane netko tjerao da se pišu po narodnosti koja im je, uglavnom, bila arhetip, stoljećima do dolaska Turaka – dolaskom Turaka nije počeo svijet na jugoistoku Europe, niti je s njima postala Bosna – već je s njima i po njihovim djelima uništena – kolonizirana i dokinuta!!!

„To je direktno rezultat etnoreligijskoga totalitarizma. Procesi srpsko – hrvatskoga nacionalizma nosili su prepoznativu crtu mržnje i nipodaštavanja u međusobnom nadmetanju za dominacijom na što širim prostorima zajedničkoga jezika“... Pa valjda je jasno iz toga što govoriš koji je to zajednički novostokavski i/jekavski jezik – što je znao i V. Karadžić – samo je preimenovao taj

jezik – zagovarao unitarističku naciju: „Svi i svuda Srbi – tri vjerozakona“ (V. S. Karadžić)! O kojoj se borbi za dominacijom radi – kada jedan narod isključivo brani svoju vjeru, jezik, običaje, kulturu... naspram unitarizma i totalitarizma – sad bi taj unitarizam pretočio u tzv. bosanski duh – pri tom ne mareći da taj „bosanski duh“ u sebi sadržava srpski, hrvatski, muslimanski duh... i druge.

Vidje li da nametnuti oktroirani jezik i duh titoističkoga genocida i totalitarizma; autoritarizma je propao – a tvoja totalitarna, unitaristička ideja ne će nikada ni zaživjeti. Unatoč kulturološki nepismenom Čoviću, zapravo ćirilčaru i jugounitaristi koji je vam u svoje, a ne u hrvatsko ime dopustio naziv: bošnjak i Bosanac (po državi – ispustio je Hercegovinu), to nitko od polupismenih, a da ne kažem pismenih Hrvata ne će prihvatiti – kao što su i apsolutno većinski muslimanski intelektualci nazvali – „franjevce čuvarima Bosne; Bosne Srebrene“ i bosanskoga katoličkoga duha... ne onoga arapskoga kojega ti sanjaš... Ni Kallay nije uspio u svojem projektu – kad je BiH pripala u okrilje austrougarske monarhije (a kamoli tvoji idolopoklonici)!

„Prateći proteklih trideset godina vidi se jasno ponovno uskrsnuće aveti velikosrpskoga i velikohrvatskoga etnofašizma (*ne dam da ni u negativnom, ni u pozitivnom elementu stavljáš u isti koš moj uljudbeni narod s opančarima – doduše danas su sve vrijednosti izokrenute, a što je bjelodano i iz tvojih riječi*) koji kidišu na Bosnu i pokušavaju definitivno da unište bilo kakovu mogućnost njezinog postojanja. Vrhovi antibosanske politike velikohrvatskoga hegemonizma su položeni početkom 1990-ih u HDZ-u političkoj organizaciji koja radi na etnoteritorijalizaciji hrvatstva u Bosni i otkidanju dijela teritorije s koga su 1993. protjerani Bošnjaci i Srbi, a sve pod egidom navodne brige za hrvatski narod.“ Pa nije zemlja kruh da se može „otkinuti“ komad – i što bi Hrvati uništavali svoje postojbine u BiH kada su one pradjedovske – stare preko 1700. g. – ili on misli da Hrvati nemaju svoj etnički teritorij – Hrvati su protjerali muslimane iz: Vareša, Travnika, Bugojna, više od polovice Novoga Travnika – a Mostar na kojemu je „zvono hrvatskoga zločina“ – nakon rata na tzv. desnoj strani je živjelo oko 9.000-10.000 muslimana – a na „levoj“ obali od 8.000 Hrvata, ni baterijom, ni reflektorom ne ćete naći ni jednoga Hrvata, pa Konjic, pa Jablanica... ne da mi se dalje nabrajati – Hrvati su to sve protjerali i zauzeli – samo su im imena

izmijenjena – Mujo, Haso, Velid, Muhamed... Također su Srbe protjerali iz: Banaluke, Prijedora, Dervente, Bosanskoga Broda, Bosanskoga Šamca, Trebinja, Ravnoga... i tu su promijenili imena – uselili su Miloradi, Jovani, Aleksandri... i t. d.

Pa moja su „plemena“ svoju zemlju teritorijalizirali kako u kojemu dobu je bilo moguće – mnogo prije dolaska osmanlija i tvojega poturčivanja. Pojam narod sociološki se vezuje za feudalizam, za Srednji vijek; a moj narod je zajedno s razvitkom industrije i tehnologije /makar i primitivne/ zajedno s drugim nacijama – postao nacija: kao što su to – Slovenci, Srbi, Albanci, Crnogorci...

Nastavimo maloga lavića – s dugim nepisanim jezikom i krivotvorenom poviješću: „S druge strane, oštrica velikosrpske hegemonijske politike u Bosni je bio SDS (poslušni Srbiji za pokretanje ratne agresije na Republiku BiH) i nako toga SNSD da bi se prikrili ratni zločinci koji su u međuvremenu osuđeni u Haagu.“ Jest ih „puno“ osuđeno obzirom na zločine u Hrvatskoj i BiH. U Hrvatskoj je bjesnio rat – Vukovar, Ilok, Škabrnja, Dubrovnik, Petrinja, Knin, Vrginmost... Gdje je bila Bosna? Za što se pripremala „Armija BiH“?

Muslimanski vođa Alija Izetbegović je govorio da je to rat između Hrvata i Srba – a što je bilo u Sloveniji, na Kosovu... i kad je Ravno /BiH/ sravnjeno sa zemljom, Alija svoj narod i vojsku još nije pripremao za rat – a i nije poučen II. svjetskim ratom, a mogao je itekako biti (on se nacionalno) opredjelio kao Srbin na stranu Rusa – a ne na stranu islamskoga svijeta dok ga ovi nisu podučili..., a o Bosni i Zapadu malo toga znamo od Alije – znamo da je kasnije tražio, unatoč embargu, oružje – tražio da Ameri bombardiraju srpske položaje barem u BiH. Ne bijaše ništa, a i ne će zadugo biti od teokratskoga islamskoga fundamentalizma – kad prestanu s tim unitarizmom – prije će se Srbi urazumjeti!

Pa Bosna je bila prije dolaska osmanlija – katolička i plemenski, uglavnom, hrvatska – pa treba shvatiti i položaj Bosne i pučanstva sve do i preko sredine 15. stoljeća. nacionalna svijest u to doba nigdje u svijetu nije bila razvijena „jer su narodi“ bili nejedinstveni, a i dan-danas brat na brata juriša..., a kamoli ne plemena istoga podrijetla/ korijena!

„Uvek uvezle“ sa sobom su osmanlije – Srbalje, Vlahe i Cincare – pravoslavce koji su uzeli ime Srbi (prekodrinski) oni u Srbiji su istoga plemena samo su po Srbiji se zvali službeno (i zovu se) Srbijanci ! O tomu smo već govorili!

Sjećamo se prvoga popisa kojega je učinila vlast Mehmeda Fatiha I. – dolaskom u Bosnu i to smo već spominjali.

Bogomile – smo spominjali i oni su dobili ime po Bogomilu bugarskom svećeniku „koji je bio povezan s podrijetlom bogomilstva. Bogomil je teoforsko ime koje se sastoji od Bog (Bog) i mil (dragi). Proglasile su ga heresijarhom i Katolička i Pravoslavna crkva.“ (Ovdje napominjem da je do raskola došlo 1054. g. (11. stoljeće) „Prema Kuzmi svećeniku, Bogomil je prvi počeo propovijedati svoja vjerovanja u Bugarskoj za vrijeme vladavine Petra I. od Bugarske (927.- 969. g.), što ukazuje da je Kuzma morao pisati kasnije od 969. Kao Kuzma – Petar I. – umro je 970. g. i rano se suočio s pobunama, bogomilskim krivovjerstvom“ (Wikipedija). Kulin ban je vladar Bosne od oko 1180. do 1204. – najpoznatija je povelja Kulina bana – njegov sin Stjepan Kulinić je osnovao kuću Kulinić – religija je bila rimokatolička, ali su od progona i neposluha prema rimskom papi neki pučani osnovali „bosansku crkvu“ – smatrali se herezom sve pristaše te crkve, pod utjecajem sa Zapada – albingenza i hugendota i drugih krivovjerstava – pa su na čelu s franjevcima – 8. travnja 1203. na Bilinom polju kod Zenice – potpisali vjernost Rimu, Rimokatoličkoj crkvi – tu ispravu su 30. travnja pregledali Giovanni da Casamari, Kulin ban i dva opata donijeli su je u Budim, gdje ju je pregledao Emerik, ugarski kralj i visoki kler. Tako je uglavnom nestalo neposluha, hereze barem dokumentima, a te bosanske krstijane su neki, uglavnom, muslimanski povjesničari zvali bogomilima /ili bogumilima/ koji je živjeo par stoljeća ranije u Bugarskoj ali je rat Bugara s drugim silama (Rusima, Mađarima...) zameo to heretičko učenje. U Bosni se ono ponovno počelo javljati pod Tvrtkom I. i Tvrtkom II., fratri su svojim katoličkim učenjem obratili (bez mača) sve one koji su „stranstvovali“ od rimokatoličkoga nauka. Sveli su ih na beznačajan broj – prvi popis govori o oko dvadesetak tisuća „bosanskih krstijana“ – hereza je bila ukorijenjena u odnosu na namete od Katoličke crkve. Kada su došli Turci – tek tada se vidjelo što je imperator i diktatorsko vladanje – radilo se sve što se moralo, tako se Bosna, a dva destljeća kasnije i Hercegovina

maksimalno islamizirala uz pomoć „mrkve i batine“. Bilo je mnogo odrubljenih glava bosanskoga plemstva.

Albingenzi, Hugendoti i drugi se isto nisu slagali s nametima pa i učenjem Katoličke crkve – pa je i tu Zapad utjecao na bosanski puk! Na Zapadu su pobune ugušene u krvi, posebice u Francuskoj – sve dok se nije javio protenstatizam – M. Luthera.

Franjevci Bosne Srebrene su najzaslužniji za vraćanje heretika u okrilje Katoličke crkve. U I. svjetskom ratu Lenjin je izvršio revoluciju u veljači (dolazi do dvovlašća– što je bilo neodrživo), potom u listopadu (po starom kalendaru)– uspostava komunističkoga režima – Lenjin je vršio genocid nad vlastitim narodom – a u knjizi „Lenjin – monografija njegove misli“ Muhamed Filipović to ne spominje, ni brojna druga zlodjela.

Spominje „genocid nad bosanskim bogumilima“ – što je nemoguće već smo naveli kada i gdje je obitavao Bogomil, pa je pogriješka u samom nazivu bosanskih heretika – spomenušmo i Bilino polje – gdje je zakonsko odreknuće od hereze, te djelovanje franjevacu u očuvanju Bosanske Redodržave, što i sam Filipović prizna – otkuda hereza uopće – od izroda iz kršćanskih crkava – pa tko je tu radio pritisak i genocidne radnje nad kršćanima (prije svega nad Katolicima) – povratak na pravovjerje čemu su stoljećima pripadali, uglavnom, bez prisila – osim zakona, a zakon veže sve nas ljude. Hoće li to vrijediti, ili pak netko traži da oni koji se se poturčili za vrijeme turske vladavine se vrate na ono što su prije bili – koliko mi je poznato, ne samo u Bosni, već i na širim prostorima, nitko nikoga nije nagovarao, prisiljavao na takovi povratak – dapače, ima barem zrnce demokracije! Preskočimo Kraljevinu Jugoslaviju tamnicu Hrvata i svih muslimana! U tomu se valjda slažemo“!

Kraljevina Jugoslavija se za tjedan dana Njemačkoga bombardiranja raspala kao kula od karata – Hrvatska je iskoristila prigodu da od Banovine Hrvatske načini NDH – HSS i Maček su mirno predali vlast HSP-u i Slavko Kvaternik je 10. travnja 1941. proglasio Nezavistnu državu Hrvatsku u njezinim povijesnim granicama“ – mnogi vojno sposobni HSS-ovci su prišli u novostvorene oružane snage NDH. Stvorilo se prvo redarstvo, specijalna policija i vojska sastavljena od dragovoljaca – ustaša i od domobrana. Jugoslavija se raspala, Slovenci stvaraju

svoju državu ... kako je moguće govoriti o „otadžbinskoj vojsci u Jugoslaviji“ – državi koja je nestala. Zar su četnici bili ta otadžbinska vojska u Jugoslaviji – izbjegavali su izravne sukobe u počecima – protjerivali i klali nenaoružano civilno pučanstvo – u tzv. Vojvodini: Mađare, Hrvate, Rumunje... u Bosni – muslimane (prema njima su bili okrutni – nakon rata Beograd je imao 16 džamija, koliko i Mostar 1991., Beograd *de facto* danas nema ni jednu džamiju, a Mostar ih ima preko – 40 – pitajmo mostarskoga muftiju: tko se širi i na čiji račun – što je s Liska parkom – zločinac Tito je to riješio za par godina i od groblja ponovno vratio park – sada su Muslimani napravili na hrvatskom teritoriju (kojega je HVO obranio) Harem, samo je par N. N. križeva – tko je dužan to vratiti – o kakvom vakufskom zemljištu može taj isti tip govoriti – nakon Berlinskoga kongresa kojim je BiH pripala pod austro-ugarsku upravu, a 1908. g. su upale i vojne trupe austro-ugarske pod vodstvom hrvatskoga generala Jovanovića; pa Balkanski ratovi, pa I. svjetski rat; pa Kraljevina Jugoslavija, pa NDH, pa socijalistička Jugoslavija – pa danas nemoguća BiH – zbog srpskoga secesionizma i muslimanskoga autoritarizma i unitarizma – o Bože – o kojem vakufskom zemljištu davnoga imperatora govori efendija... on još živi u dobu Osmanlijske Države u BiH – što ne poslušaj svojim uhom T. R. Erdogana... Kada smo kod Mostara oni slobodno i drsko šecu i provociraju Hrvate na tzv. Zapadnom dijelu više nego na Istočnom – tamo Hrvati, uglavnom, idu kad moraju...da o tomu ne govorim dalje, neka se dođe pa uvjeri u čimbenike, koliko se Hrvata vratilo u svoje stanove, a i kuće u središtu Istočnoga Mostara???

Vratimo se kratko NDH je država koja je i – juridički i stvarno postojala od 1941. – 1945. bez obzira što je bila okupirana od tzv. saveznika – u kojoj se vodio krvavi rat – na jednoj strani kao braća Hrvati i muslimani – protivu četnika, partizana-komunista, raznih bandita, često i protivu Talijana – protivu Njemaca nije bilo snage i na koncu Savezničke trupe bombardiraju Zadar / ravnaju/, Šibenik, Split, istočnu Slavoniju... silu silom izbiti svi zakoni dopuštaju (*vis vim repelere omnes lege omniaque dura*) – to je trebao priučenicima Nobilu i kompaniji reći starac na umoru; poluživ i leš ali nepomućene svijesti – tako se i branila Hrvatska, dok je dosegala njezina snaga. U istočnoj Bosni, već smo rekli, da je Crna legija opjevana i junak Jure Francetić – koji je spasio, prije

svega desetke tisuća muslimanskih života (civila, žena, djece) u Foči; odnosno od Sokolca do Drine. Mnoge žene muslimanke su opjevale i Francetića i Crnu legiju u kojoj se borio brat do brat musliman do Hrvata (jer su se nacionalno tada muslimani opredjeljivali Hrvatima – ćutim govor dr. Asafa Durakovića). Već spomenuto!

NDH je pala, kada je završio II. svjetski rat – ali od Bleiburga do Gevgelije trajalo je neprestano poslijeratno ubijanje o kojemu se tek počelo šušcati 1985./86. godinu. Formiranjem današnje Hrvatske tek se pristupilo istraživanju... to je jedan od najvećih pokolja nakon II. svjetskoga rata... Tko je za to odgovarao???

U Bosni i Hercegovini su se po tim regijama zvali i bosanci i hercegovci – ne nacionalno – regionalno pa se tako pišu malim slovima. To je počelo ponajviše s fra Ivanom Franom Jukićem. Čeznuo je za svojom Banjalukom i za svojom Bosnom. Svjedok tomu je nadbiskup Strossmayer – kada ga je sušičavim rukama uhvatio za njegovu odoru – cijepajući je od silne želje da pomogne Bosni i govoreći: moja Bosna, moja Bosna, moja Bosna! Početak II. svjetskoga rata, Kraljevina Jugoslavija je dočekala nespremna – raskomadana – a Hrvatska je zajedno sa svojim emigrantskim pukom i obučenim vojnicima iskoristila prigodu i formirala NDH – kako se može govoriti o otadžbinskoj vojsci u /nepostojećoj/ Jugoslaviji???

U tom sveopćem metežu su sile osovine, tzv. saveznici „zijevali na Hrvatsku“ nakon Rapalskih sporazuma; Pavelić je bio prisiljen potpisati i „Rimske ugovore“, kojima je Italija snagom jačega i tzv. saveznika uzela najveći i najljepši dio Hrvatske – Hrvati su se nadali u obrat, te da će jednoga dana to vratiti; njemačke snage su tutnjale kroza Hrvatsku – kao da je to Njemačka..., a sile Antante na čelu sa SAD-om su bobardirajući formalno pozicije Italijana i Njemaca, bombardirale Hrvatsku – SAD ne zna ni danas što je kulturna baština – pa je Zadar srasnila; Split, Boku unakazila pa i sam Zagreb s tzv. saveznicima. Uz to Talijani su surađivali u okolici Knina s četnicima. Osim vanjskih neprijatelja i jednih i drugih – Hrvatska je imala unutarnje neprijatelje i hohštaplere među kojima su bili i tzv. hrvatski intelektualci: komunisti-partizani; ostali partizani koji su se priključili komunistima i rusofilima i srbofilima; četnici... i t. d.

Hrvatska je u kratkom i burno-nepovoljnom dobu formirala državu – imala je narod, jezik, kulturu; vjere – imala je zakonodavnu, izvršnu i sudbenu vlast; imala je redarstvo u počecima, specijalnu policiju, te vojsku regularnu: domobrane i također regularnu dragovoljačku vojsku – ustaše.

NDH je bila priznata od Vatikana; III. Reicha, od još do desetak država. Mlada država je morala propasti, bez obzira na priznaje nekih država – oni koji su pokušali braniti tu državu – branitelji: redarstvo, specijalci, domobrani i dragovoljci ustaše (ustaše su bile sastavljene od katolika, ali i od brojnih muslimana koji su se nacionalno smatrali Hrvatima). Naravno u svjetskom vihoru to nije bilo dostatno – mnoge kvislinške države su ostale cjelovite jer nisu imale unutarnjih neprijatelja – a Hrvati su jurišali, poglavito u drugoj polovici rata zajedno sa Srbima za komunističku Jugoslaviju (Vjerovali su obećanju o ravnopravnosti naroda, te da se tako mogu oduprijeti nedaćama koje su na pragu i koje su prijetile). Odmah se po završetku rata dogodio najveći i najstrašniji poslijeratni pokolj Hrvata, o kojem se destljećima nije smjelo pisnuti. Tragedija veća od Krbavske bitke. Hrvatska je raskomadana Tito i kompanija komunista su odmah Srijem i Bačku dali Srbima; Crnogorcima– Boku – zaljev hrvatskih svetaca, Trieste kojega su trebali preuzeti Slovenci i Hrvati – kasnije, 1955. (zonom A. i zonom B.) na nagovor pobjednika pripada Talijanima. Stvorena je BiH – kao rogovi u vreći, već tada kao nemoguća država, a mogla se stvoriti demokratska i prosperitetna BiH sa svojim ljepotama i dogovorom naroda, a ne nametanjem silom!

Nikada nije bilo u povijesti da je narod i vojska koji su branili svoju državu i teritorij– da su bili izdajnici. Jedno je biti poražen i nametati svoju volju i zakone poraženima koji nisu bili izdajnici već su branili svoju Domaju!!!

Da, pale su sve sile osovine: trio Njemačka, Italija i Japan i /silom/ pridruženi Bugarska, Mađarska, Norveška, Švedska, Finska; NDH jedino se ona raspala – sve druge države su uglavnom ostale cijele – pače se i Njemačka kao predvodnica ujedinila 1989. g.

Ekspanzionističke sile: Njemačka, Japan i Italija su u jagmi za drugim zemljama i okupaciji što više teritorija kako bi više bogatstva stekli– se i tu u II. svjetskom ratu sukobile s ranijim ekspanzionističim silama – kud će te većih okupatora od na pr.: jednoga maloga Portugala koji je osvojio Brazil, što su sve

Španjolska, „Ujedinjeno Kraljevstvo“, Francuska, Nizozemska, Belgija... stoljećima držali pod okupacijom i dominacijom... Što je fašizam i nacizam – jedni ili drugi raniji okupatori!? Samo dobro znamo što je komunizam koji je u borbi za vlast likvidirao što više svoga i srodnoga naroda! Tisućljetna borba za svoju državu je samo djelomice Hrvatima uspjela od 1991. do 1995. g.

Nakon II. svjetskoga rata imperijalni pohod Slobodana Miloševića nije uspio zahvaljujući najjačem otporu Hrvata u Hrvatskoj i pomoći BiH. Koju su dušmani morali vratiti na 49 % teritorija Srbima, a došlo se nadomak Banjaluke (više Hrvatskoga i muslimanskoga grada – 1991. g.), Srba je bilo oko 1/3 u Banjaluci). Što je lukavi Zapad – sjetite se izručenja oko 400.000 tisuća (raznih) vojski i civila – žena i djece; daleko najveći broj Hrvata! U ovom obrambenom ratu vraćanja oslobođenog teritorija od srbočetnika i „JA“ – 1995. g. u Daytonu!!!

Već spomenuh da je Tito sklapao teritorije rebublika po vlastitu nahodaženju – navodi se II. zasjedanje AVNOJ-a – a Neum i neumsko zaleđe ostade u turskim granicama – 1715. g. „Požarevačkim mirom“ – dva i pol stoljeća je ostao u BiH – nakon rata od 1991. do 1995., hrvatska vojska i HVO su „duboko“ obranili i očuvali Neum – i ne znadoše ga nakon što je obranjen diplomatski utvrditi gdje i pripada Hrvatskoj... pa Hrvatska ostade presječena po Komšićevoj želji – pa se morao spajati Pelješkim mostom hrvatski teritorij... Negdje vrijedi dogovor iz 1715. g., negdje iz 1463., negdje iz 1878., negdje iz 1908. ... sad više i ne znamo što NE/VRIJEDI!

Preko bosanskih Srba naoružanih od „JNA“ (koja po Aliji ne će napadati Bosnu, kao da je malo dijete – kako je mogao napisati Islamsku deklaraciju, a ne znati za Načertanije; za Odluku SANU) i baš Srbi započеше (više formalni) rat u Sloveniji – dok je Kosovo već više godina gorjelo i da ne bi ovdje Zapada, prije svega Amera Gazimestan bi postao ZGAZINESTAN!

Dobro ti je rekao tvoj religijski istomišljenik Dž. Latić – ali ne i politički istomišljenik – bolje bijaše da si sebi stavio omču oko vrata u Daytonu (onda su te slijedili – Srbadija jedva čekala na čelu s Miloševićem) – nego što si stavio omču BiH oko vrata – jer ovako nikako ne može ostati – ode ti na ahiret – a ostavi mladeži /ne samo muslimanskoj, već raznoraznoj/ da se izbore za moguću BiH ili da isele....

Misterij Bosne i to plemenske pomalo već „pitome“ poče s Kulinom banom... preko Vukčića... Hrvatinića... Kotromanića... pa do kraljice Katarine – koja položi zavjete pred Francescom della Roverom – t. j. pred papom Sikstom IV. – da Bosnu zavjetuje njegovu veličanstvu i Rimskoj papskoj kuriji – ukoliko se njena djeca /Sigismund i Katarina/ ne vrate svojoj vjeri u Bosnu /kako je u to doba bio običaj – nakon pogibije njezina supruga S. Tomaša – vlast i kruna je prešla na zakonitu suprugu Katarinu/. Rođena u Blagaju 1425. g. preminula u Rimu 1478. – pokopana u crkvi Aracoeli blažena Katarina – poznata je kao kraljica Majka /da znaju blagajci/- žene u Bosni za njom još nose crninu, znak žalovanja – pa tako Alija daje Bosnu u „amanet“ T. R. Erdoganu – sultanu i sljedbeniku sultanata u Bosni – dakle, osvajaču – o tempora, o mores! Da je bila cijenjena i u Katoličkoj crkvi pokazuje i to da je na njezino vjenčanje došao papin izaslanik – kako bi tako učvrstio taj brak! Vatikan nikada nije bio osvajač Bosne – za razliku od prethodnika T. R. Erdogana!

No, vidi vraga S. Tomašević – sin S. Tomaša iz nezakonitoga braka s bosanskom krstjankom Vojačom – izda suprugu svoga otca, te svoga brata i sestru /po otcu/, zajedno s Radakom zapovjednikom bosanske vojske to je dokaz da je Bosna šaptom pala – to su franjevci prenosili i bilježili, Makova vrela nisu vjerodostojna, a i otkud bi francuzi bolje znali od susjeda – nije se Tomašević sa svojom Jelenom (Marom) – nauživao vlasti. Dosjetiše se Turci pa rekoše: kad je svoje ovako izao kako će tek nas izdati – odsjekoše glave im – S. Tomaševiću i Radaku te ih na sabljama pronesoše /za primjer drugima/ od Kraljeve Sutjeske i Bobovca pa do Jajca! Pravedno im bilo!

Od dolaska i invazije Turske Bosna nije imala mira, ako je i bio kratkotrajan držan je silom.

Kallayeva politika je pokušala provesti austrougarsku unitarizaciju Bosne, ništa od toga nije postignuto. Kraljevinu SHS, nastavlja Kraljevina Jugoslavija – u obje kraljevine, niti je bilo sloge, ni ničega dobrog, oko BiH su uvijek bile trzavice – velikosrpska politika je silom htjela dominirati nad Bosnom; podjarmila je Crnu Goru, kosovske Albance, Macedonce – čije se posljedice i danas ogledaju u tzv. „srpskom svetu“ – po uzoru na „ruski svet“ – koji bi mogao zapaliti Planetu!

Hrvati su bili najveći srpski neprijatelji po velikosrbima jer ih je bilo teško pokoriti, jer su na koncu velika većina vjerskih muslimana se pisali Hrvatima i stajali uz Hrvate što je bilo normalno s obzirom na etnogenezu – stoga su Srbi u valovima pravili pokolje (posebice u istočnoj Bosni). Kraljevina Jugoslavija je podijelila silom Jugoslaviju po svojoj mjeri, Slovence su pustili – a Hrvati su „dobili“ Banovinu, sve ostalo je Srbija od istočne Bosne, Crne Gore, Kosova i Macedonije.

Stvaranjem NDH koja je zauzimala svoje pravne i povijestne teritorije – Srbi su odmah pružili otpor, a nisu pružili otpor Njemačkoj okupaciji kako su tada govorili u „srpskim zemljama“.

Tito i njegovi komunisti su napravili nemoguću destrukciju, od poslijeratnog pokolja stotine tisuća ljudi pa do „skrojenih“ republika i s dvije pridodate autonomne pokrajine Srbiji! Tek Ustavom iz 1974. g. su republike postale države s „pravom na samoopredjeljenje (uključujući i odcjepljenje)“, autonomne pokrajine su dobile veća prava i slobode.

Kosovo koje je Srbija faktički izgubila 1389. g. Kosovskom bitkom nikada više nije vratila većinsko srpsko stanovništvo – Kosovo su stoljećima činili osvajači Turci, poturice, Albanci (sve tri vjere) – da bi – kada je počeo rat 1991.g. (pa i ranije stalne bune Kosovara od srpske represije) na Kosovu je živjelo oko 90 % albanskoga stanovništva – Kosovo je postala nova država – Republika Kosovo 1999. g. – s tim što Rusi zastupaju srpske interese u Vijeću sigurnosti OUN-a. Mislim da bi, ne samo Vijeće sigurnosti trebalo ukinuti – već i ovakovu organizaciju UN-a, stvoriti demokratskiju, a dragovoljnu zajednicu svjetskih naroda.

Srbi i danas ne žele priznati Republiku Kosovo, premda je Srba vrlo, vrlo malo na Kosovu – no njih zanima tuđi teritorij – i epski povratak na 6,5 stoljeća unatrag...

Napadom na Kosovo kratko se upetljao NATO koji je spasio milijun Albanaca koji su neopremljeni za rat protiv JNA – bježali u planine, u neopznate krajeve po dubokom snijegu i „čiči“ zimi; uz to je bombardiran Beograd, Novi Sad i dio srpskih snaga koje su se ubrzo povukle. To je pomoglo stvaranju Kosova kao države!

Za teritorijalnu (titoističku, avnojsku) BiH srpska politika je bila pogubna; potpomognuta ruskom politikom i oružjem! To je s jedne strane pomoglo

radikalizaciji islamista u BiH, a s druge strane slijepo su islamske zemlje gurale muslimane u stvaranje unitarističke, unijatsko-šerijatske države – što su prosječni muslimani prihvatili kao njihovo (vjersko) biće.

Srbi su se osvećivali muslimanima i njihovoj vojsci – poglavito u „zaštićenoj zoni“ Srebrenici i okolici gdje je ubijeno preko 8.000 vojnika, civila, žena djece, staraca... Slično su radili s muslimanima i Hrvatima na zapadnoj strani u Prijedoru... i t.d., i Zapad je dopustio da se ti gradovi i teritorije predaju tzv. Republici Srpskoj – četnički očišćenoj od svih nacija i nacionalnih manjina. I o tomu u Daytonu odlučuje Clinton i M. Lewinsky – sex aktivistica... Eli, eli lama sabakh-tari... i „naše“ guske u magli predvođene Alijom Izetbegović.

Politiku Alije Izetbegovića je preuzeo njegov sin Bakir – preuzeo političku opciju i SDA, njegova politička opcija nije bila vjerska kao Alijina već što žešća islamistička sa što većim „zatezanjem konopaca“ prema svima unutar BiH, te također prema Zapadu, a i mnogima drugim... te je slijepo slijedio dogmu da Erdoganu kao sultanu „ostavi Bosnu u amanet“.

Njegovi su istomišljenici išli i u borbu za islamsku Državu / u Siriju i drugdje, no, nije mogao naći mnogo takovih luđaka/... Ali je unutar Bosne činio sve veći otklon od svih, Srbi su bili moćni pa su imali najmanje štete, a ponajviše koristi od takove politike, a Hrvati i drugi narodi nisu očekivali tako žestoki ratnički antikuranski duh i borbu. Islamska teokracija i govor kojega smo naprijed naveli nemaju sveze s normalnim vjerskim islamom i KUR'ANOM! Bakir Izetbegović više drži do podjarmljivanja drugih naroda i nacionalnih manjina, nego do islama kao religije. No, što je s muslimanima na Sandžaku (u Raškoj); u Crnoj Gori, da ne govorimo o većinskom albanskom muslimanskom stanovništvu na Kosovu – oni jesu druga nacija ALBANCI – ali je većina muslimanske vjere...

Hrvatski nemoćnici, nesposobnjakovići, neokomunisti, kriminalci i lopovi – kao i kod Muslimana i kod Srba – oni će se složiti, bez obzira koliko će se prema vani ložiti – vlast je slast i moć /prije svega gospodarska, a ako imaš novac možeš nabaviti sve suvremeno naoružanje/. Hrvatski aktualni komunisti tobože hdzeovci su se preobukli postali prema vani gorljivi nacionalisti, a unutar – u duši komunisti – svi smo isti – nismo KOMUNISTI! Nismo došli iznevjeriti svoj narod – mi pojedinci intelektualci – rijetki – naš glas se ne čuje; nismo vidljivi! Srpski, Hrvatski,

Muslimanski „ujedinitelji“ – što se više ujedanjuju više razaraju državu; pauperiziraju narod. Narod je dezorijentiran – ili je orijentiran prema vani: domovnica, putovnica i iz doline Neretve – Žovnica! Aferim! Sursum corda! Potrebna nam je euharistijska molitva kao predvodnica i prethodnica našega lutajućega mističnoga života – ali nije to mistični i pobožni život iz III. stoljeća pa do Srednjega vijeka – ovo je mistika prirodno – a posebično društveno maglovite Bosne... Dodika, Karadžića... Mladića... pa zatim... Bobana... Silajdžića, dvojice Izetbegovića... Čovića... i da ne nabrajam dalje, trebala bi cijela debela knjiga...

Jedan od najupečatljivijih primjera je osobni – hrvatska vlast oduzela mi stan dobiven 1990. g. još nedovršen – počinje rat, đeneral Medić kako kaže čaršija uz poturu hadezeovaca oduzima stan! Branili su mi doktorat više od tri i pol godine... mnogi su doktorirali, a da doktorati nisu ugledali svjetlo dana i ako su ugledali... to bi svaka poštena inspekcija poništila te doktorate; neke sam i ja morao potpisati. Svi su na bilo koji način angažirani na Sveučilištu u Mostaru, samo ja nisam; unatoč trostrukom obećanju...

Vraćajući se iz Predsjedništva kao stručni suradnik, klika Jović – Komšić me ostavila bez ikakova posla, onaj što je obećao (Čović) samo je prešutjeo – da nije bilo tako danas bi bili Nijemci i ja i supruga, a djeca ne bi znala hrvatski...

Od čega nas četvoro živjeti... supruga kuharica odlazi iz vojne kuhinje u đačkom domu za spremačicu u Ekonomsku školu i to nekoliko puta na određeno vrijeme... imala je, a i sada ima tzv. minimalnu plaću! Živjeli smo od milodara – a pomalo su nam pomogli i pojedini svećenici – od srca im hvala. Jedino su oni u ratu cijenili stvaralaštvo i intelektualizam – a danas se većina tih mladih svećenika okrenula za vlastima /bivšim i sadanjim komunistima/ – udobno žive, što bi se reklo voze „bijesna“ vozila – a puk k'o puk!

Mostarski sudovi /Općinski i Županijski/ donose političke presude, a Vrhovni sud F BiH vraća predmete i tako u krug začarane politike /ma kakova podjela na sudbenu, izvršnu i zakonodavnu vlast/; ma kakova neovisnost sudbene vlasti – ista politika; poneki političar se promijeni ali su oni osigurali sebe poradi vlastite korupcije! Istodobno sam sam išao o svojem trošku u Sarajevo polagati tzv. državni ispit (ispit općega znanja) i odmah položio od 33 pitanja trebalo je odgovoriti najmanje 29 pitanja – kako bi ispit bio položen. Ostali savjetnici su

išli skupa u ime Zavoda jer su morali zakonski položiti taj ispit – najteže i jedino pitanje je bilo: opis posla!!!

Kako već rekoh dobih mjesto ravnatelja glazbene škole Ivana pl. Zajca – javio se na nagovor popa Filipovića, inače i glazbenika – ministar nije smjeo potpisati odluku Školskoga odbora. Tužba uzaludno – još sam morao platiti kaznu.

Zatim se usmeno tražio v. d. ravnatelja Elektrotehničke škole – kako sam trebao leći u bolnicu radi sinkopa ostavio sam ogromnu dokumentaciju /koja nikada nije vraćena, niti obrazloženje za v. d. ravnatelja/. Sam Školski odbor je vodio Ante Turudić – formalno je sjedio Predsjednik Š.O. Škole. No, Turudić je bio već imenovan za v. d. ravnatelja. Upita on mene cinično /onako bolesna/ kako se mogu javiti za izbor v. d. ravnatelja kada natječaj nije raspisan – isto tako hladno mu odgovorih pa kako si ti imenovan za v. d. ravnatelja – bez raspisanoga natječaja. Koliko je pametan, zanimemio je – a ja sam već znao, pošto nije bilo drugih zainteresiranih da je pozvan u Čovićev HDZ, gdje mu je saopćeno od drugova da ja nikako ne smijem biti izabran. Nakon šest mjeseci raspisan je natječaj u SAN-u /sarajevske novine/ za ravnatelja škole na hrvatskom nastavnom programu i hrvatskomu jeziku /kojega ravnatelj, a ni profesorice hrvatskoga – osim jedne nisu ni znali/ – taj me je natječaj zaobašao, jer sam ugradio elektrostimulator i za nekih tridesetak dana se vratio na radno mjesto. Oj drugovi hadezovski – morate izvršiti našu metu – Kordića nikako za ravnatelja. Tako je i bilo. Ali ne dobih natrag dokumentaciju predatu na mjesto v. d. ravnatelja.

Evo dijela prepiske između mene i vlasti /predsjednik Vlade HNŽ-a tada bijaše iz HDZ-a 1990./ A ti što su stavili broj 1990. su bili vani daleko do Mostara, daleko od bojišta, a imali su obraz staviti – 1990. g./

Pismo Zdravka Kordića: „Na žalost nakon prvih jedanaest mjeseci „suradnje“ s novom Vladom HNŽ-a posebice s pred. Borasom – od moga prvoga dopisa kojega je gosp. Boras zaprimio 7. kolovoza 2007. g. s kompletnom dokumentacijom od 52 stranice gdje je apsolutno vidljivo tko je pogriješno protumačio moj zahtjev za mirovanjem radnoga staža prigodom polaska iz Zavoda za školstvo. Unatoč brojnim obećanjima i to u rujnu prošle godine (2006.) – kada sam honorirao u Zavodu od 18. 9. 2007. – g. Boras je obećao da će to biti zadnji dan u kojem će on riješiti moj status i to u Zavodu za školstvo po. Z. K. pogledati priloge

otraga) – ili na pomoćničkom mjestu ravnatelja Elektro i Ekonomske škole (bile su pod jednim krovom)– nije ništa učinio, išao je preko druga Jage Muse koji je bliži nekim ljudima iz SDA, a ulizivao se HDZ-u. Znao je da traži preko pogrešnih ljudi – što je Borasu bilo svejedno. (o. p. Z. K. – mogao je tužiti ravnatelja Zavoda jer je Zavod bio Upravna organizacija Vlade). Glavni tajnik /S. Boras/ je bio u dobrim odnosima s Jagom Musom, što reći? (Radi čitatelja treba reći da je J. Musa bio ravnateljem Zavoda). No, bitno je da je g. Boras riješio status svoga sina, ali i nekih tajkuna koji su kupili ogromne nekretnine i u Hrvatskoj. Bio je i dogovor da se angažiram i uključim u HDZ 1990., posebice je taj dogovor naglašen i najviše sam surađivao s Martinom Ragužem, dopredsjednikom HDZ-a 1990. U početku moje simpatije su bile na vašoj strani – isključivo zbog nepotpisivanja travanjskoga paketa ustavnih promjena – što je barem tada omogućilo odgađanje suicida kulturne, jezične, državotvorne suverenosti Hrvata u BiH. No, nakon toga vaša stranka, na žalost, nije puno učinila ni u političkom životu, a od obećanja meni ostala je samo tlapnja pa tako i kratko pismo Bože Ljubića od 9. 6. 2008. u kojem on i dalje kaže da je „urgirao da se moj problem što prije riješi kod gosp. Borasa.“ /zar se treba „urgirati“ za zakonitost i zar je to moj problem – moj je jer su mi uskratili povratak na radno mjesto; uskratili su pravo na život četveročlanoj obitelji, tada već doktoranda!/ Nakon toga sam kratko razgovarao s g. Ljubićem – koji nije imao što novo reći! Ja ne tražim milost! Radije ću nemilosrdno učiniti sve što trebam učiniti jer je već davno čaša prelivena; što će se dogoditi ne znam, ali sam spreman žrtvovati i sebe, naravno i sav rad za dvoje djece u osmoj godini života! Sve posljedice ću ja snositi! Izgubio sam sina u četvrtoj godini /tada jedinca/!

Vaša politika neka ide šumom kao i sve druge tzv. hrvatske poliktike koje favoriziraju autsajdere u kulturi, jeziku, književnosti, znanosti, filozofiji, politici...

Pače ni ultimatum dr. Primorca, ministra kulture i obrazovanja RH, da se do 15. 6. 2007. g. riješi na odgovarajući način problem književnika Zdravka Kordića – a to je iznijeto u Uredu Sabora RH na sastanku državnoga tajnika Ministastva obrazovanja RH – dr. Swartza, te zastupnika Rade Bošnjaka i Dragana Vukića, a na tom sastanku sam i osonbno sudjelovao – svjedočio tom ultimativnom zahtjevu. I NIŠTA OD TOGA!

Uskoro će dvije godine kako je Kordić na ulici i u raljama birokracije – te kršenju njegovih prava /kako pišaše novinari – I. Barbarić.... i drugi/– IZBAČEN IZ PREDsjedništVA NA ULICU!

Naglašavam da nisam bio ni u jednoj stranci dok sam bio na mjestu stručnoga suradnika u Predsjedništvu BiH. A 1989. i 1990. g. smo po škripovima, šumama i podrumima ipak formirali poticajni odbor HDZ-a Mostara na čijem čelu sam bio ja osobno, a gdje ste (Vi) vi tada gospodo bili!? No, ja sam ispunio svoje obećanje i svoj dug spram vaše stranke koja mi nije, pače, ni dala iskaznicu svih ovih mjeseci te me uopće nije angažirala u općekulturološkoj, književno-jezičnoj, a kamoli političkoj problematici Hrvata! Ta pomoć vam nije trebala, pa VAM nisam trebao ni ja, kako vam nisam trebao naravno, želim istupiti iz stranke /odnosno pocijepati pristupnicu/– a ni milimetra niste učinili za život jednoga pojedinca za jedanaest mjeseci, unatoč obećanju. U cijelom razdoblju od 1999. g. nikoga nisam uvrijedio, niti željeo poniziti – ponajčešće sam iskazivao volju hrvatskoga naroda, kao kulturni djelatnik (koliko mi je bilo dopušteno) – dakle; kao javna osoba, a vama nisu takovi trebali – jer ste imali svoju privatnu kadrovsku križaljku – kako hrvatski narod ne bi bio na izbornim mjestima zbunjen – glasovat će za vaše tajkunske pristaše i na mjesnim i na općim izborima – naravno, tko izađe na izbore... Prekonoćni bogataši! Hrvatskomu narodu ne trebaju ortopedske komunikacije; croatolaprđanje u sabornicama, tek tako isprazna obećanja – i zbog toga veliki broj naroda ne će izaći na glasovanje – netko će u njihovo ime glasovati, ali ne koliko su htjeli potkradati glasove. To je slučaj i s malim satelitskim strankama s hrvatskim predznakom /za druge mi ne odlučujemo.../. Hrvatski narod je opstao unatoč Scilama i Haribdima! Hrvatski seljak, radnik, intelektualac – dići će jednom sve potencijale i krvavo se boriti i za sada izboriti za svoju pradjedovinu! Za ravnopravnost! Ona će biti hrvatska koliko i muslimanska, koliko i srpska – unatoč ili usprkost Daytonu!!! Svi koji imaju odstupnicu s pljačkaškim kapitalom mogu napustiti BiH – ići u Hrvatsku; u inozemstvo... što prije to bolje! Veliki dio naroda posebice hrvatskoga nema gdje otići – borit će se za голу egzistenciju... Što ste drugovi u tom pogledu učinili /danas je nešto lakše otići, nego u doba pisanja ovoga teksta!/ Osobno vam se zahvaljujemo za sve neučinjeno – bit će manje štete. Nakon 35 g. stvaranja

sam predstavio svoje djelo u Zagrebu i u Mostaru – nakon 28/29 godina rada – te s izvrstnim ocjenama na drugom poslijediplomskom – uzeli ste mi samo vi s Filozofskoga fax. – 12.000 KM, plus kupovine knjiga koje nisam imao, preslikavanje, odlasci u NSK-a u Zagreb... Pa tragično je da se pored toga borim za egzistenciju svoje obitelji. A trebao bih završiti jedan veći znanstveni projekt za naredne dvije godine!

Lijepo VAS pozdravljam uljuljkane u iluziju da je vlast dugotrajna slast“./ Ovo su dijelovi prepiske: Zdravko Kordić – HDZ 1990./ Gotovo isti bi bili ili su bili i s HDZ-om BiH – s tim što su oni prije postali UJDI-jevci, a potjerali su većinu hrvatskih nacionalista i domoljuba iz izvornoga HDZ-a.

PONOVNI ODGOVOR KORDIĆA HDZ-u u 1990.

„Odgovaram na dopis tzv. u/v/ređa za informiranje devedesetke – drago mi je da su izbrisali i pocijepali moju „pristupnicu“. Koliko je drugova u ovoj stranci najbolje mogu posvjedočiti oni koji su mene „ pod nadzorom državne bezbednosti“ – izbacili iz SKJ / odnosno predisključili – pa sam se sam morao isključiti/... vjerujem da je takovih podosta u toj tzv. hrvatskoj stranci. Mi smo na koncu konaca pa makar i pod bilo čijom „palicom“ formirali HDZ 1989. g., a 4. lipnja 1990. održali utemeljiteljsku Skupštinu /za Mostar/- trebali bi drugovi iz devedesetke pročitati pisanje Minje Bojanića u Oslobođenju, samo par dana što smo tražili registraciju HDZ-a. Usporedio nas je sa šumarima jer smo se još morali kriti u Mostaru – ali očito ne zna da oko Mostara nema šuma – sve sami škripovi!!!

Mogao sam biti i profesorom u Zagrebu – samo ne znam bi li stizao na toj relaciji Mostar-Zagreb svakodnevno /tamo i natrag/ i još držati nastavu...

Obećano nisu ostvarili – a obećali su zakonito postupanje – svi bi međunarodni sudovi pokazali tko je u pravu, da je bilo novca za to! Kad sam, napisao pismo Sudu u Strasbourgu – osobno – pošta je bacana u koš i nije stizala ni do generalnoga tajnika Suda!!!

Ono što mi pripada, Vlada HNŽ-a treba ostvariti preko svoje upravne organizacije – Zavoda za školstvo i sjest me na moje njesto! /To je sva mudrost!/.

Kako god završi Sanader – vrlo slično je trebao završiti i g. Ljubić – Vlada je dužna poštovati Federalni zakon o državnim službenicima!

Upravo se sada vidi kako Vlada vlada – na pr.: Hercegovačke televizije, Radiopostaje Mostar; radija Herceg-Bosne – po nalogu Regulatorne agencije sve ustanove su morale ukinuti – pridjev: Hrvatski. Dočim je postojala Republika srpska sa svim atributima u kulturi... te RTV BiH sa svim bošnjačkim i bosanskim atributima.

Ljubić se želio opravdati vizavi mene pred hrvatskim vlastima – koje se moradoše upletati u raspetljavanje hrvatskih „slučajeva“ u BiH.

Za njih sam bio samo SLUČAJ – kojeg su oni proizveli, jer ne mislim kao oni. Premda su zaduženi g. Vukić i g. Bošnjak da to riješe s aktualnim predsjednikom Vlade HNŽ-a, g. Borasom.

Drago mi je da oni ne žele moju intelektualnu „pomoć“ svojoj stranci – u međuvremenu su rješavali slučajeve svojih srodnika i dužnosnika – dok ja još uvijek „dišem na škrge“; jedva preživljavam, a duboko proživljavam.

Unatoč svemu prošle godine sam objelodanio knjižicu filozofijskih tekstova „Ne/skrivenost“ – a ove 2008. g. objelodanih knjigu pjesama „Unutarnji svemir“ – osobno sam priredio knjigu „Šumovi vremena II.“ u kojoj pišu istaknuti znanstvenici, akademici, književnici – a od vlada ni jedne od pet županija nisam dobio ni feninga! Veliko hvala! Sve to govori o političkoj i inoj brizi za hrvatsku obitelj; njezin život – a govori i o tomu koliko im je stalo do tekstopisaca: Anđelka Vuletića, Božidara Prosenjaka, Božidara Petrača, Nevenke Nekić, Vlade Vladića... da ne nabrajam dalje! Sve te stranke imaju pridjev „hrvatski“ – a kao da i nemaju. Odnos prema cijeloj naciji – nije prirodna, nagoniska potreba; već socio-antropološka egzistencijalno ukrotiva – ti humani valovi zapljuskuju jedan narod, daju mu životni obol, bez nade nema mogućnosti i bez mogućnosti nema nade. Nema ni poroda toga naroda! Čuvajući svoju baštinu, vjeru, kulturu, jezik, suvremenost svojega naroda nema napretka – kako čuvati svoj teritorij (kako vratiti dio otetoga?) od upada barbara – Grci su zvali narode koji ne govore grčki – barbarima; otud i danas taj izraz! Kao što velikoSrbin reče izboriti se (ali

za tuđe) statutarano i nestatutarano; za vlast nad svojim povijesnim teritorijem; borba prava i neprava...

Nema odstupanja. Jednoga dana će pravda nešto „izrodit“! Hrvati se ni u Srednjem vijeku, ni ranije uglavnom nisu borili za tuđe – nažalost nisu očuvali ni vlastiti teritorij, niti na njemu vlastitost i ona je ukradena, otuđena, preformulirana /prije svega kulturološki/. Ti i takovi i danas pripovijedaju svojoj mladeži o tuđinu koji ih je otuđio kao o svojim jer su ih prihvatili – otud Fakultet političkih nauka u Sarajevu kao eufemizam unitarnejedinstvene koncepcije i ideje otuđene od vlastite biti, toga u toj mjeri ne može biti za sada na Filozofskom fakultetu, pa su lavići našli svoje leglo!

Danas koncem 2023. g. borimo se svim sredstvima kao puk za ravnopravnost, ovi najmnogoljudniji – kao da ih je Izetbegović izokrenuo, Čović uljuljkao oba naroda, a Dodik diže i potpaljuje svednevice – i nitko mu ništa...

Borimo se za vlastita demokratska načela, no, demokracija je shvaćana kao „krčma bez Krčmara“ – svatko uzima što je navodno za njega i to je njegova demo(n)kracija... Ako je demokracija cilj u kojemu se svršavaju svi demokratski procesi – onda je to krah povijesne demokracije i demokracije povijesti – ako demokracija nije stalna procesualnost, stalno dograđivanje, stalno doradivanje, usavršavanje ona završava u okrutom i okultnom totalitarizmu i diktaturi (Staljin – staljinizam). Tito koji se navodno odupro Staljinu na svjetskim povijesnim listama se nalazi na sedmom mjestu zločinaca XX. stoljeća (s obzirom na mučenja, ubijanja svakoga koga su unaprijed odredili u ratu, posebice poslije rata – osobno mislim da on zauzima mjesto puno više od sedmog mjesta – svrstao bih ga po nekim znanstvenim metodama hrvatskih historičara zajedno s njima na treće mjesto zločinaca u XX. st., no to i nije toliko bitno) – bitno se osvijestiti i ne naopako okrenuti pilu – našoj mladeži da znaju u kakovu su režimu živjeli njihovi djedovi i očevi!

Dugo će oni još nositi štafetu i krvavu zastavu – čim ih narod neosvijestjen bira ili ih češće bira pod pritiskom što su radile osmanlije, ili, a to je bitno na svim izborima se oni (izbori) krivotvore. Pa će naša mladež nešto poduzeti, novu r/evoluciju samo ne komunističku kako bi skinuli oronule, a i mlađe komuniste – ili one kojima su komunisti uzor. Poglavitito one koji Dodiku i srbočetničkoj armadi na dan kada se odaje pošast drugu Lisici osuđenom ratnom zločincu, te

nekakvom danu „RS-a“ – ključ: ČUVAJTE REPUBLIKU SRPSKU (treba dodati kao zjenicu oka svoga)! Tako se nekim prkosom ne bori protivu danas većinskoga islamističkoga pokreta u BiH – već se tim još više osnažuje ideja „islamske države“; te se Srbi još više ohrabruju, a Hrvati podjarmljuju – ono malo ostalih je u zrakopraznom prostoru. To nisu osudili normalni Muslimani, poglavito intelektualci – niti je to osudila hrvatska politička nomenklatura u BiH, a Hrvatska je zauzeta svojim problemima. Da je slučajno Tuđman živ – letjeo bi bez krila dotičnik /i ne želim mu izgovoriti ime/- kao što je i Boban izletjeo i odletjeo u bezimenu prošlost! Ali, Muslimani vaš opstanak je uz Zapad, prva stuba vam je Hrvatska, naravno i Hrvati u BiH – nikakova velikosrpska politika koja još nije poražena, nikakav srpski, niti ruski svet – ali i nikakvo bratstvo s islamskim zemljama, svakako, dobri politički i drugi odnosi – ali ipak ekvidistanca od islamske teokracije i sličnoga – jer cijeli svijet se iz dana u dan mijenja i povijest, i kartografija i sve drugo se mijenja.

Da smo u rimskom dobu rob Epiktet stoik bi nam rekao što je sloboda – slobodan je pojedinac u duši, duhu – u svojoj unutarnjosti.

Rothacker: „Nagonsko biće je izloženo svojim nagonima kao prirodnoj pojavi, t. j. biološko-psihološkim tijekovima kojima ne dirigira ono samo, već koji slijede prirodne zakone tako da, zapravo, djeluju prirodni zakoni, ono će se osloboditi ovih prirodnih nagonskih snaga koje čas ovako, čas onako obuzimlju ovo biće čim ono, bez obzira na što ga prinuđavaju nagoni, djeluje prema općim etičkim i logičkim pravilima. Djelanje onda nije više rezultat prinude prirodnih zakona, već derivat zakona; već derivat zakona uma koje ja slijedim. (Takovi je Kantov osnovni stav). Biti slobodan znači slijediti opće zakone uma.“ /E. Rothacker – Filozofska antropologija/.

Kada bi tzv. politički lideri (ne/mudraci) uopće znali što je vrelo etike – gotovo nikako ne bi bilo podjela na podobne i sposobne – svatko bi zauzimao svoje mjesto. Podjele bi bile na ljude i neljude, na čovječstvo i nečovječstvo (bez obzira na razlike – podjele: nacionalne, povijestne, religijske, kulturološke...)! Oblici nečovječstva su kao demoni uvučeni i u male i veće lidere – ali, i to nije isto kada se ti daimoni/ demoni uvuku u lidere velikih i malih – na pr. u lidere SAD-a, Velike Britanije Francuske, Njemačke, Italije... ili u lidere diktatore u

diktatorsko-totalitarnim režimima; na pr. Kine, Rusije, Sjeverne Koreje, Venezuele (govorimo o aktualnoj 2023. g., njezinu koncu).

Lideri u BiH, uzet ću primjer hrvatskih lidera – a to se može prenijeti i preslikati na srpske i muslimanske lidere u BiH – smatraju se „pravim“ liderima; moćnicima – a za dva desetljeća su tzv. hrvatski moćnici prepolovili „svoje“ pučanstvo... na koji način... to oni najbolje znaju, traženjem, poglavito mladih ljudi bolji život, više slobode i demokracije na Zapadu; katastrofalnim natalitetom – ljudi danas hoće živjeti normalnim životom – s druge strane su, poglavito, s istoka i juga dolazili necivilizirani ljudi iz zaostalih država, neuređenih društava gdje su lideri okrutni ili su bježali pred teološkim fundamentalizmom – s najbitnijim ciljem – ne raditi, a pokoriti demokratske slobode u EU i uopće na Zapadu (uključivši i Australiju) – stvoriti novu bazu sukoba i što prije potlačiti vlastite narode na njihovu teritoriju. Katolička crkva to ne želi vidjeti; NVO (nevladine organizacije) financirane od svjetskih tajkuna i najmoćnijih, te od masonskih loža i organizacija – od Europe učiniti amerikanizaciju (koja nikada i ni u čemu tom naumu) nije uspjela – talionica naroda je bila samo u nacifašizmu /Hitlerova ili Musolinijeva tipa/. Komunistički je to stravično ali drukčije radio.

Danas slavljani od velikocrkvenih dostojnika u prvim redovima (kao što su bili u komunizmu zajedno s njihovim očevima) – pozdravljani od pape Bergoglia, do kardinala, do župnika i svećenika u većini (svećenici koji se tomu protive će uskoro biti hereza u Crkvi) – to su ljudi kršteni odrasli, a mnogi od njih i danas ne znaju Oče naš... bitno je da su prihvaćeni. Pa crkveni službenici (u većini) agitiraju za glasovanje za takove „ljude“.

Je li obuhvatna znanost etičkoga naučavanja u suvremenosti moguća – ako jest: po kojim povijesnim i metodološkim načelima i pretpostavkama? Povijest duhovnih znanosti, rekospo nešto i o kršćanskoj religiji i njezinu prakticiranju u nas – koji bi logički poredak tu etičnost trebao zauzimati; kojom metodologijom relativiteta granica i eventualne univerzalnosti etičkoga historizma – historizma etike kao humanističke univerzalnosti (nešto o tomu reče i Rothacker) – naši masonski dosezi dopiru do rekonstrukcije svih, a posebice humanističkih znanosti – unutar koje je i etičko-politička; političko-etička isjeckanost u doseg

samokritike i promjene prakse svjetskih procesa, unutar kojih se nalaze i „mali“ narodi – a koji mogu imati ogromne mogućnosti.

Kod nas je krivotvorena i potisnuta povijest; potisnuto je učenje o prostranstvima – učenje o polisu kao prvom embriju Zapadne kulture i civilizacije, do koje je doseg „povijestno mišljenje na putu“ u beskonačnost. Ovo nas od/vodi u propast.

Što o tomu Čović i njegova svita zna – a o drugima ne ću ni riječi reći jer su ISTI!

Narod je „čudna biljka“ i „tvrđ orah“ – jednom će se to i spoznati i biti bjelodano!

Sliku svijeta stvara promatrač, gledatelj, onaj koji doživljava bilo katarzu, bilo dobrohotnost ili grijeh, a to doživljeno je uvijek korespondencija s onim koji doživljava – između ili onkraj je praznina; nihilizam. Današnji nihilizam svijeta je proizvod povijesnoga zaborava ljudskosti bivanja i bitka bića koje u korijenu treba saći u arhetipski bitak – vrelo iz koga sve potječe – bitak je zatrpan povijesno; zapostavljen, zaboravljen, kroza kulturu, humanizam (homo=čovjek), kroz religijske vrijednosti, u Kristovim ranama otkupljenja grijeha svijeta – tako i u suvremenom tehnologijskom i digitalnom svijetu, posebice s umjetnom inteligencijom (koja može čovjeka dovesti pred „svršen“ čin).

Kod starih Grka vođe su morale imati taj etičko kozmo/politizam i vojničku diktatorsku stegu od roba do vladara – otud /intelektualna/ aristokracija (aristoi=najizvrsniji) – kao najpoželjniji oblik „vladavine“ (Platon).

Naši današnji vladari ništa od toga nemaju, a što se tiče umjetničke inteligencije i umjetne inteligencije oni su teorijski tabula rasa; što se tiče raskrivanja i otkrivanja etičkih normi i vrijednota – kroz antropo/etičku/ zapovijednu tendenciju – nemaju pojma. Nemaju pojma koga i kako „pred/vode“ – jedino što se pred njima zrcali i što vide je vlastiti probitak (i pro/bitak kojega uopće nisu svjesni).

Mjesni primjer Mostara i malo šire, zadnja dva – dva i pol desetljeća sastajali su se ljudi politički; etno-povijestno nepismeni! Podijelili, dodijelili titule, zvanja, položaje-mjesta; jedino nisu mogli podijeliti ono što nemaju, a to je znanje i sposobnost.

Na Filozofskom fakultetu u Mostaru – dolazile su i dolaze nove „snage“ pod političko-autoritarnim vodstvom hrvatskih vlastodržaca za koje je bio zadužen Šimun Musa – njegova politička moć i utjecaj je degradirala Fakultet i to stavkom da je „nacionalni interes“ da on doktorira, što je sam pričao, a to je i učinio prko Krunoslava Pranjića – a i nama je bilo drago da su u Hercegovini počeli -„dozrijevati“ doktori društveno-humanističkih znanosti – kad je dobio moć, sve je radio autokratski i autoritarno – i za vlastiti probitak dok su na drugim sveučilištima ljudi radili za normalne plaće za naše pojmove – uzeo je od Federalnoga ministarstva stan /kao pomoćnik Ministra/, napravio vilu u Zadru /gdje je proširio svoj krug i normalne ljude uveo u računđizije vlastita interesa/; u Velikom Donjem Ograđeniku – gdje je rođen; Brotnjo, također je napravio vilu s unutarnjim bazenom... sve od dvije profesorske plaće. Doktorirala je i supruga i to u Zadru na temu hrvatskoga jezika u BiH /drži se one da je „Bosna kadra biti od Zadra do Skadra“/- ubrzo je i sin doktorirao – etc., etc... a da vidite tek na Medicinskom Fakultetu. Narod, da ne kažem inelektualci t. j. intelektuci – šute. Pa vrijeme je za Slobodnu Revoluciju i Revoluciju Slobode – intelektom i golim rukama – te škaricama i pokajnicima koji nisu zaslužili položaj, titulu – izrezati diplome/papire – a žive osuditi po ZAKONU! Nove snage duhovnosti su prorijeđene – nažalost negativno djeluju i destruktivno. Oni znalci u manjini se boje i izreći riječ ISTINA, a kammo li kršćanski KAJEM SE! Pa da vidite kako se dovlače – nisu tako išli u berbu duhana – S. Juka, dovodi sestru I. Musu koja je doktorirala i ostala na sveučilištu, bratova sina kao tehničko lice – ti „likovi“ ne poznaju institut natječaja, dovode se čitlučani – M. Buntić... da dalje ne pričam; ima toga danima – ali nema države koja bi istraživala i kažnjavala... koja bi rehabilitirala odbačene, prezrene.

Sve se to događa u Mostaru uglavnom u dosluhu stranaka: HDZ-a i SDA, sada su izmijenjena neka imena pa i neke stranke kod Muslimana! Ali ista meta – isto odstojanje. Pa tu je nezaboravna dekanica Medicinskoga fakulteta, dr. sc. med. suprug Ostojić, pa zatim sin Marko isto kao otac ortoped – ne kasni „Marko na Kosovo“... Pa novi dekan Filozofskoga, a potom i aktualni rektor, a nije mogao završiti pravo kod Lj. Zovke!

Tandem Tomić – Herceg osvjetlaše u nekoliko navrata /naklada/ podebljaše knjigu o komunikologiji – kompilacijom osvjetlaše obraz komunikologiji – o čemu tek međunarodne ustanove povedoše računa /ali kad to „domaće“ ne brine imaju strani stručnjaci mnogo značajnijega posla/!

Tu je neizbježni J. Muselimović /kojemu pridjevaju mnoge pridjeve/ – čovjek kao mladi nadobudni pravnik nije smjeo ni ući u sudnicu našem poštenjačini, siromahu i uzniku prof. I. Aliloviću – o čemu mi je starac godinu dvije pred smrt pričao – a nije imao novaca za autobusnu kartu Mostar – Ružići. Pričajući svoju sudbinu – suza suzu je dostizala . Za to da se doznalo za „Slučaj Alilović“ – zaslužan je I. Zidić.

A nizašto nije zaslužan – kao akademijska ptica – M. Gavran. Kada će taj Gavran poeovski reći „Nikad više“ – pogledajte sam sveze među tzv. Hrvatima – „majko mila, majko draga – da ti vidiš svoga sina sada – ti bi gorko ZAPLAKALA“...

Gladna usta su pjevala istu pjesmu i svirala istu glazbu – dok su se ubacivali sa svih strana svijeta, ne samo Hrvati, na rad i zaradu u Hrvatskoj ponajčešće dolaze „susjedi“ agresori / i to bivši, što ne znači i budući agresori i oni lijepo zarađuju u Hrvatskoj/ oteli su od današnje Hrvatske lijepe komade hrvatskoga teritorija – Srbi, Muslimani... Macedonci, Kosovari... za njih i ne treba velika adaptacija.

No, nove izbjeglice agresori bez suvremenoga oružja osvajaju Europu, tko ih želi primiti ima svoj DOM i neka ih prima, pače ni jedna država ne može odlučivati o tomu tko može, a tko ne – biti migrant i kako postupati prema njima – u Hrvatskoj pored tzv. susjeda kao najezda skakavaca dolaze Nepalci, Malezijci, Filipinci... afrikaneri... arapi... hrvatska koja nikada nije bila ni u kakovu dotjecaju s tim plemenima i narodima žele raditi i zarađivati za sebe i svoje obitelji... neki dan HTV o tomu govori daje im se plaća 1.300 eura, pa i više, uz to imaju besplatne obroke i stanovanje. Pa Hrvati koji su silno odselili zadnja dva-tri desetljeća, bi se vratili pod tim uvjetima jer „hrana i stan“ se otprilike toliko daje za stanovanje i hranu tročlane obitelji. Za ono što dobivaju mogu u svojim zemljama prehranjivati, i te kako dobro obitelji.

S druge strane oni dolaze u Europu da bi je amerikanizirali – ali SAD i Kanada su talionice nacija i ne radi se o integraciji već o asimilaciji... u Europi je to nemoguće i ne dolaze oni da bi se asimilirali već da bi pod svoju kapu, pod svoju čizmu stavili europske narode – za nas Hrvate nitko ne može odlučivati u naše ime i to pojedinačno.

Pa više ih se utopilo, nego protjerivanjem silom da ih nestane – njihova nada i nada totalitarnih režima i nalogodavaca koji ih šalju kako bi i oni jednoga dana slavodobitno uzjašili Europu – tu dajem za pravo Mađarima i Orbanu! O osvajanjima se ne raspravlja salonski – niti ćemo primiti osam ili deset posto onih „migranata“ koji nama odgovaraju – kako je moguće to da netko u nečije ime – to govori???

Vojsku na granice – oni koji imaju jamstveni list da će ih netko primiti, koliko vremenski i pod kojim uvjetima – dovesti do tih. U protivnom pucati na sve što ide livadama, šumama, rječicama bez ikakvih regularnih dokumenata. Manje će ih poginuti, izgubit će nadu koju imaju dolazeći ovako i preko „švercera i trgovaca“ ljudima koji im „gule i kožu“ – kažu; pokušat će maksimalno dvaput i kada ih pogine nekoliko tisuća – vidjet će da su neki ljudi odlučili misliti ozbiljno sačuvati Europu i njezinu kulturu – a ne će živjeti u strahu hoćeli neki sumanut i poslani diverzanti ubijati ih ispred vlastitih domova – samo zato što mrze kršćane, što mrze europske vrijednosti i dosegnutu demokraciju – posebice je to bitno za manje države koje su se oslobodile totalitarizma i koje nikada nisu bile osvajačke. Uz pomoć bogatih zemalja, manji priraštaj stanovništva i ozbiljan rad, pače mogu relativno dobro živjeti, a za izvjesno vrijeme dobro živjeti. Svi ovisimo od Boga, hoće li se smilovati; kakova će biti klima – ne znamo ni za sutra, a kamo li za 30 – 40 godina!?

Ako se vratimo na Hrvate u BiH – preko dva i pol desetljeća su političari i generali bez ispaljenoga naboja ti koji teroriziraju svoj narod, a zajedno s druga dva naroda teroriziraju i obećavaju prazne floskuke narodima /svatko svom/ – naši Hrvati unaprijed znaju tko će i na koji način voditi „državna“ poduzeća – na pr. kod nas: HP; HT-Eronet, Elektroprivredu HZ HB, Aluminij... nekima od tih ljudi sam i predavao – neki su preko dva desetljeća ravnatelji srednjih škola, bez natječaja – kada je došla inspekcija... možete misliti na naše nove „uzaludne

nade“ uz Čovića i M. Ćorića – pa zasjele su u nove fotelje: B. Krišto, L. Bradara, M. Čavara – kojega snima TV kako vuče ogromnu građu u svoje mjesto... mnogi krivotvoritelji i ne znaju što imaju; što su „prebacili“ na svoje najbliže, što su izvukli u švicarske banke; na kajmansko otočje... Je li tko ikada pitao... Je li tko ikada istraživao??? *O tempora, o mores!* Reče Ciceron još u starom Rimu i ostade bez ruku, potom odsječene glave... Svaka životinja ima svoj plan gradnje, a kako ne bi imala /imao/- *animal rationale!*

Kad smo kod Mostara; kad smo u Mostaru dolaskom osmanlija poče mješavina kultura, religija – 1482. pade i Hercegovina šaptom – izdajom na Dvoru kao i Bosna – što ne zaniči da bi se i jedna i druga mogla braniti od silnoga osvajača, ali bi bilo više krvi.

Nakon dolaska austrougarske vlasti; te nakon balkanskih ratova i dva svjetska rata, nije bilo prisilnoga prelaska na islam – ali su veće i jače kulture i vojne sile potiskivale manje narode i kulture.

„Stari most u Mostaru“ – lijepo opremljena likovno-prozno-poetska monografija; slikara i pisaca – upozoruje nas na najjači utjecaj turskoga najduljega razdoblja vladavine i tiranije – tu je iznijet i jedan stavak Krleže koji u Mostaru vidi samo Neretvu, Stari most, te turska malena zdanja – a s Mostarom u duhovno-povijestnom smislu ima sveze kao i ja s Bečom. Očito je monografija rađena po narudžbi, pa i hrvatski intelektualčići i profesorčići jugoslavenskoga duha – povijest – povijest su učili iz tih udžbenika. Jedan V. Koroman piše o grješci povodom Staroga mosta, može se samo naslutiti, a drugi „Lučić bugojanac“ – piše o praznini nad provalijom gdje je taj bio kad se vojevalo!?? Nije grješka što je 11 mostova porušeno /uglavnom od srpske soldateske/- među njima i most austrougarske izgradnje – Carinski most, meni i sada, valjda imam na to pravo; najdraži most ponad Neretve. Je li tko čitao knjigu „Političke organizacije katolika Hrvata u BiH“... napisanu od prof. dr. Luke Đakovića – poglavito je zanimljivo poglavlje Mostara i okolice – knjiga je izašla u projektu „Instituta za istoriju naroda i narodnosti BiH“ – urađene su i druge dvije knjige! Gospodo pročitajte znanstveno štivo..., a ne naručene tekstove od puritanaca!!!

Svojim očima sam vidjeo kako vojska preko Staroga mosta prenosi bitnice i teško topničko naoružanje, šetajući, bila je nedjelja vraćajući se doma niz stube,

zastao sam kod HVO-ovih vojnika i jednoga tenka; bilo mi je čudno zašto ne odgovore vatrom – upravo su mi vojnici pokazali moment prijenosa naoružanja na desnu stranu. Ratna pravila kažu sve što služi kao vojni objekt je legalna meta. JNA je stavila barut s obje strane mosta u mjesta udubljenja koja su predviđena u izvanrednim okolnostima za rušenje. Što služi kao vojni objekt – nije grješka ga gađati... srušio se ili ne! Praznina je u brojnim glavama kada su u upitu vojne stvari, jedanaest srušenih mostova nije praznina??? Ma što je to UNESCO stavio pod zaštitu – je li to; i za koga je svetinja – pitajte veleposlanicu pri UNESCO-u u Parisu (Ž. Zovko)! Da nije bilo Turske i Republike Hrvatske tko zna kada bi se obnovio stari most / pitajte tajkuna i kriminalca Oručevića/??? Obje države su izdašno i materijalno pomagale obnovu Staroga mosta – nijedna od njih, ni drugih država nisu se obazirale na Carinski i druge mostove – praznina je bila i još je u mnogim glavama, kao što je bila ponad Neretve.

Koliko je Zapad stajao uz *ante murale christianitatis*, uopće, a koliko uz samu Hrvatsku – neke krive drine se tek sada ispravljaju i ispravljat će se desetljećima, ali ništa ne će biti isto, posebice međuvjerski i međunacionalni odnosi. Cijelo vrijeme sam ostao u Mostaru, pa i suprug psihički još više potrešena, svega dva tjedna je bila u mojoj Tihaljini.

Monografija „Stari most u Mostaru“, koju potpisuje i jedan tzv. Hrvat „s masonske ideologijom u glavi“ – jugoslavenska i prokomunistička da bi na kraju ostao gorak okus narastajućega islamističkoga pokreta. Dragan Čović piše /sic! 2004. g./ „Stari most je bio u funkciji povezivanja ljudi, naroda i kultura. A to je zadržao i danas.“ Drugi mostovi to nisu bili! Projektant Hajrudin nije imao turskih majstora za tu izgradnju, pa su ga gradili dubrovački majstori. Kada je bio gotov – legenda kaže, a može joj se vjerovati da su Turci s toga mosta, za primjer, bacili dvojicu fratara u duboku Neretvu! To je predstavljalo opomenu što čeka kršćane – kada su fratri kao ČUVARI BOSNE (ali i Hercegovine) tako stradali.

Od dolaska u ove krajeve Hrvati su se uklopili u opstojeću tadanju europsku kulturu – pismo pape Ivana VII., 879. g. „Ljubljenom sinu Branimiru“ – to je pismo i označavalo priznanje naroda, države i vladara – od tada počinje europska diplomacija. Hrvati su ovim kao organizirana plemena u narod prihvatili

kršćanstvo, kulturu, a svoj jezik su imali koji je usavršavan. Sve do danas je tako – bili smo u okrilju mnogih europskih carstava da bi se tek u pravom smislu riječi od *pacta conventae* – 12 hrvatskih plemena skupljenih u narod podčinilo tom dokumentu u kojemu su imali Hrvati kakovu-takovu slobodu za to doba, bio je pokušaj iskoristiti propast Kraljevine Jugoslavije i u II. svjetskom ratu stvoriti svoju državu na povijesnom prostoru – ona je u metežu i pod okupacijom i saveznika i protivnika se raspala nakon četiri godine.

Godine 1995. stvorena je demokratska i suverena Hrvatska država na dijelu svoga povijesnoga teritorija – ona se i danas razvija u okrilju Europske unije. Dva svjetska rata su zaustavila razvoj južnoslavenskih naroda; posebice Hrvata i u II. svjetskom ratu Hrvata muslimanske vjere (jer ih se veliki broj tako izjašnjavao). Ustavnim amandmanima iz 1971., te Ustavom Jugoslavije muslimani kao vjeroispovijed su dobili istoimenu naciju – Muslimani. Muslimani, poglavito istočna Bosna je od HOS-a u II. svjetskom ratu spašavana od četnika koji su klali sve na što su naišli – već smo spomenuli Francetića i Crnu legiju u kojoj su se borili i mnogi muslimani, da su od tih postrojbi mnogi spašeni od četničke kame.

U ratu u BiH od 1992. do 1995. do nedovršenoga mira u BiH, izbili su sukobi između Muslimana i Hrvata – to je bilo bez smisla – osim što su Muslimani gubili ogromne teritorije od srpske paravojske i „JA“, pa su to htjeli nadoknaditi nauštrb Hrvata.

No, splitskim dogovorom – Tuđman – A. Izetbegović su srećom zaustavljeni ti sukobi, a HVO i ABiH su počeli zajednički djelovati, dogovorom je i HV s obje strane granice /Hrvatske i BiH/ kao tada respektabilna i opremljena, i obučena sila potukla sprske vojske od Gline, Vrginmosta; Knina (žarišta pobune u RH), te se spojila s bihaćkim korpusom, s juga su od Grahova i Glamoča preko Jajca došli do elektrane Borac, zauzeli Varcar Vakuf /Mrkonjić grad/ – što Beograd nije vjerovao dok Banjaluci nije isključivana struja – onda je Beograd došao u Dayton; od 64 % oslobođena teritorija po direktivi Zapada Srbima se trebalo vratiti 15 % teritorija – prva grješka je pristanak na tzv. „RS“ č/etnički očišćeni teritorij; a druga povratak 15 % teritorija – a prije toga embargo na oružje – dok je tzv. „JNA“ imala svo bogatstvo oružja – četvrta vojska po opremljenosti i gotovosti u Europi – drugi narodi nisu imali ništa i puške teritorijalne obrane su oduzete /

no Slovenija je otpisana za tjedan dana/ a Hrvatska se snalazila i „švercom“ i uz pomoć prijatelja se naoružavala, a iz „JNA“ sinovi svih južnoslavenskih naroda su bježali, a i Kosovari; bježali su i neki Srbi koji su uspijevali pobjeći.

Nema više „Fazlagića kule“; muslimanskoga pitanja koje je hrvatsko pitanje, jer „hrvatsko cvijeće mogu biti samo Hrvati“, bez obzira na vjeru – govorio je prof. dr. Asaf Duraković.

Zašto su u ovom ratu (domovinskom – ustvari obrambenom od velikosrpske agresije) stali u obranu; jer pitanje je što bi bilo s Kosovom, Macedonijom, s BiH da nije sklopljen savez...

Ako Muslimani žele integraciju u Europsku uniju i NATO kišobran, moraju ići uz cijeli Zapad, a tu računamo i prvu silu SAD, Kanadu, Australiju, Novi Zeland i još mnoge manje države /na pr. Bahrein/... Ne može se „vagati“ arapski svijet, ZAPAD, Rusi i Srbi... i t.d. Opredjeljenje mora biti čvrsto i prije svega prisliliti bosanske Srbe na moguću federalnu Bosnu od 6, 7, 8, 9... federalnih jedinica – ne može biti „RS“ s 49 % teritorija u kontinuitetu – što su protjerali, poklali, pobili veliki dio stanovnika Bosanske posavine i doselili na tuđe, još k tomu svojataju – Distrikt Brčko! Ne ide to. Odnosno ide samo uz krvoproliće bez rješavanja toga gorućega pitanja, nema rješavanja ekonomije, tehnike... tehnologije, znanosti...

U knjizi „Cvrčci u trubi“ – Sastavljači: Domović – Goleš Glasnović; podnaslov „antologija hrvatske antiratne poezije“ – ne ću se na njoj zadržavati, jer ne zaslužuje. Od „Antologije“, tu nema ni „A“, od „Izbora“ tu nema ni „i“, a cvrčci mu uginuli – navest ću vlastiti primjer jedna pjesma niti je ratna, niti antiratna – druga pjesma je i ratna i antiratna – Nisu je stavili sastavljači MONOGRAFIJE – jer je istinita / a istina boli/. Glavni „Cvrčak je Mile Stojić, koji od 18. g. života nije hrvatski pjesnik – već se piše i smatra bosanskohercegovačkim pjesnikom – i kod njega je tu veoma malo antiratnoga /treba se pogledati značenje „antiratnoga“! U drugim izborima – ljubuške poezije – u moju pjesmu se podvaljuju tuđi stihovi – jedan od bisera stihovlja je „i to je pjesma“ - stvarno, nisam znao; i nisam znao da sam to ikada napisao!

Ovdje je prigoda da dodam nekoliko riječi o mojoj zadnjoj knjizi pjesama:

„Na zdencu – (pjesme)– su sveobuhvatne pjesme za svakog čovjeka... impresiju prirode kroz filozofske misli otkrivaju mistične trenutke zanosa, ali i ishodišta. Kao u pjesmi – Na zdencu– auktor je stihove smjestio u svoj hercegovački zavičaj, ali pjesma je univerzalna, za sve ljude. Religioznost, spoznaja kako je čovjek malen u Božjoj blizini, ljubav prema Bogu, srodnost s prirodom su univerzalni. Kordić i u olovnim vremenima– poručuje da ne zaboravimo tko smo i što smo. Svoje domoljublje i vjeru i danas pruža drugima kroz stihove... Kordić poručuje stihovima da će prolaziti vrijeme i ljudi, a prave vrijednosti ostaju, jer su vječne. Poruke njegovih stihova nisu samo duhovne, zavičajne i šire hrvatske, nacionalne i kršćanske su“, (Vijesti iz Posavine– Posavski portal – Boris Čavar).

Vratimo se glavnom liku – zadnjih par godina Čović je išao na „proslavu“ tzv. RS – tako je bio prije par godina kada se davalo odličje đeneralu Lisici – osuđenom ratnom zločincu u Hrvatskoj – držeći govor potpore „jaranu“ (četniku zadnjih 9-10 g.) Dodiku i RS-u – naglasio je: „čuvajte Republiku srpsku“ /treba dodati – kao zjenicu oka svoga – ali nestadoše te oči/.

Na taj način praviti „inat islamistima“ u BiH je prozirno i porazno. Da je Tuđman živ letio bi sa svih položaja kao i Boban – a Boban je odletjeo javno pred A. Izetbegovićem. Premda je Izetbegović lošiji. Muslimani nisu imali snage svrgnuti A. Izetbegovića – i SDA, a u stvari treba skinuti pod hitno na jeziku militantnoga B. Izetbegovića i da se nikada ne bavi politikom – zajedno sa suprugom bilo kamo da idu!!! Izetbegović šuti na izjavu Čovića – a preko 120.000 Hrvata je pobijeno, poklano, protjerano iz Posavine, opustošeni gradovi gdje su Hrvati bili najbrojniji – kao da su i Muslimani posavine i Prijedora čuvani od srbočetnika!!! Uz pozdrave Čoviću, Dodik poručuje da su Hrvati manjina u BiH – na svom teritoriju, ma koliko ih bilo, na otetom teritoriju stoljećima katoličkom i hrvatskom – što su se neki islamizirali oni su tu bili pod drugom vjerom, ako je tko „došlo“ zajedno sa Turskom okupacijom Bosne došli su „Cincari, Vlasi i Srbalji“ kao pravoslavni – ujedinjaju se preko vjere nacionalno u Srbe /ne Srbijance/– pa se tek koncem 15. st. u Bosni javlja prva dabro-bosanska eparhija. To je to! *Veni, vidi, vici!!!*

Danas Dodik potiče sučeljavanje i sukob Hrvata i Muslimana; to što je počeo Bakir Izetbegović brojeći vagone /kako bi „hrvatsku stoku“ prebacio iz Središnje

Bosne – i prebrojavajući Muslimane koji bi po njegovu nahodaženju nosili oružje protivu Hrvata – pri tom zaboravljajući na hrvatska svetišta: na Milodraž, u i oko Fojnice; Kreševo, Kiseljak, Brestovsko, Vitez, Busovaču, veliki dio novotravničkoga okružja, Novu Bilu; Dolac, ne računa na protjerane Hrvate iz Travnika; Bobovac, Kraljevu Sutjesku, Jajce... Ne računa ni na progonstva, ni na ubojstva, ni na povijest. Mostarske balije i muftije se digle protivu predstavljanja knjige Valentina Ćorića – koji je nepravedno odslužio predviđenu zavjeru – a sve njegove ratne grijehove ću preuzeti na sebe. Oni koji su pravili logore, više no Hrvati – oni koji su im kopali rovove, Hrvati – više nego što je to obrnuto bilo. Što je taj Haag!? Koji udruženi (zločinački) zajednički pothvat? Što je to!? Pa ako, između ostalih, V. Ćoriću to nije uspjelo za što je odležao kaznu. Kažu ima nas Muslimana i više nego što nas treba – je li tu računaju anonimne migrante koji su dobili imena i prezimena, mnogi i azil, i ženē Muslimanke i po više ih!!!

Dolaskom Turaka – počinju progoni, oduzimanja zemlje, davanja prihoda (priroda), što je zemlja prirodila. Forsiraju se pravoslavci i njima se daje otimajući Hrvatima. Najbezvrjedniji je bio život i to za KATOLIKA. Nestalo je bosanskih krstjana – kao što je u Francuskoj, Švicarskoj i na Zapadu nestajalo Hugendota, Albigenza – s kojima su vođeni krvavi ratovi. Kralj Tvrtko I. je ojačao i proširio svoje posjede – osvaja dio Dalmacije, Boke; južnu Hrvatsku; te Rašku (Srbija). Proglašuje se kraljem Bosne, Srbije i južne Hrvatske – vjerni KATOLIK, sluga Rima – njega Dodik svrstava u katoličke Srbe jer se proglasio kraljem osvojenoga srpskoga teritorija (danas je to Sandžak) – to govori dokle šovinizam (ne nikakav nacionalizam) može doprijeti – pogotovu od socijaldemokrata do ortodoksnoga četnika; još mi je cinizam, i odveć smiješno kada njegova quasiintelektualna elita s njim proglašuje – katoličkoga svećenika ISUSOVCA (jezuita) Boškovića – Srbinom/ Srbijancem i posvaja sva njegova djela, da ne govorimo o Dživu Gunduliću... Nemaju pametnijega posla!

S druge strane muslimani-islamisti /ISIL-ovci/, a bili su veliki komunisti, potom Markovićevi reformisti /A. Sidran/- su proganjali Esada Ćimića, poglavito M. Filipović – a napisala disertaciju „Lenjin – monografija njegove misli“; ta se disertacija mogla komotno zvati– Lenjin – progonitelj i koljač svojih neistomišljenika. Pa da! Na njemu se mućio, na njemu se ideološki učio!

A srednjovjekovna Bosna „je kadra biti od Zadra do Skadra /Skadar je nekoć pripadao crvenoj Hrvatskoj o čemu piše pop Dukljanin – oko 11. stoljeća i to služeći se ranijim salonitamskim tekstovima/. Od kulina Bana, Hrvoja Vukčića Hrvatinića... Stjepana Tomaša, pa do legalne zadnje kraljice Katarine / izdao ju je nasljednik Stjepan Tomašević o čemu smo govorili – pa mu je glava putovala na sablji od Bobovca do Jajca.

To sve posvajaju muslimani – nigdje imena Muhamed, Alija, Asmir... Kako to i kako su nastala ta imena... Pala s Mar/x/a!?

Papa je poslao svojega izaslanika da bi pridonijeo svečanosti braka Stjepana Tomaša i kraljice Katarine Kotromanić Kosače. Po predanju vjenčanje je obavljeno u Milodražu – kod Fojnice; na tom mjestu stoljećima kasnije je zaklan fra Nikica Milićević – od mudžahida koje je Tuđman pustio, misleći da će se boriti protivu srpskih agresora.

Franjevci su koliko su mogli očuvali katolički duh, bilo naroda i vjeroispovijesti; čuvali su zemljicu Bosnu (koju su osmanlije pustošili, a pomogli su im poslije poturice).

Unatoč tzv. Ahdnami – paljeni su samostani, ubijani i protjerivani fratri – pa su franjevci zbog težine života bježali na jug u Zaostrog, Makarsku..., a s njima i narod... ponovio se sličan slučaj... kada su razoružali HVO u Bugojnu (a nisu ni bili spremni, a ni očekivali takovi napad HVO-ovi vojnici)... u srcu Hrvatske u Makarskoj – gdje im je spremljena dobrodošlica od domaćina... kada su čuli za „pad“ Bugojna – divljali su, razbijali po Makarskoj; pjevali balijske pjesme... dok se policija nije pribrala i te čudotvorce vratila u Bosnu! U Makarskoj je djelovao čuveni fra Andrija Kačić Miošić – čije djelo živi i svijetli i još će dugo... dugo!

Bježali su i na sjever – u ravnu Slavoniju – išlo se kod nadbiskupa Strossmayera – posebno je dirljiv susret fra Ivana Franje Jukića s metropolitom i nadbiskupom – koji je u poodmakloj bolesti sušice – moleći za pomoć Bosni iskidao sušičavim rukama biskupove Strossmayerove haljine – moleći: moja Bosna, moja Bosna, moja Bosna – danas bi se slobodno to trebalo uzvikivati i u Sarajevu, i u Banjaluci i Istočnom Mostaru... kada ćemo to dočekati??? Sloboda govora!!! Naš je Franjo osnovao 1850. g. poznati časopis „Bosanski prijatelj“ – poseban je broj iz 1852. g. u kojem su prodrle slavenofilske ideje pod utjecajem Ilirskoga pokreta

iz Zargeba. Hrvatska je raskrivala Bosnu Austrougarskoj monarhiji; otkrivane su i druge zemlje do Bugarske – pokrenut je Bismilah – prvi bosanski satirični list – pokrenuo ga fra Ivan Franjo Jukić. O hrvatskom jeziku pisao je i Vienac, list MH iz Zagreba. Omer paša Latas – lički Srbin uz pomoć Srbije i bana Josipa Jelačića obećao je oslobođenje od turske vladavine!

Fra Grga Martić i fra Martin Nedić su sa sumnjom dočekali Omer pašu Lata-sa, dapače fra Nedić je ocijenio Jukića kao leptiricu koja lagano leprša i koja će u svojoj borbi za Bosnu sagorjeti!

Gdje su bili ti veliki muslimani 1850. g. – tko je bio Savfet beg Bašagić, čijim se piscem smatrao – E. Mulabdić, rođ. 1862. u Maglaju – smatrao se hrvatskim (kasnije i bošnjačkim) književnikom – Zeleno busenje – najbitnije njegovo djelo – umro u Sarajevu 1954. g.

Pa što hoće izetbegovići koji su se pisali Srbima– Alija, a njegovim stopama kreće i sin, vezuje se uz Srbiju, a pregovara o ulasku u EU, a Srbija je manje-više uz Rusiju, što se pokazuje uz najnoviji, već dulji od dvije godine rat protivu slavenske braće – Ukrajinaca! Pa Turska i Arapi – EU i NATO /Turska je malo s NATO-om, više s Rusima. Mentalitet u kojega ne možeš imati povjerenje./

Turcima je ipak NATO bitan – da ne kažem koliko je nama u BiH sada bitan – u ovim odnosima snaga – biti pod zajedničkim kišobranom (čl. 5. Statuta NATO-a).

„RS“ je u samom naslovu destabilizirajuća, da taj Zapad išta zna o svojim istočnim granicama; istočnim susjedima – eto i mi Hrvati silom upadosmo u taj Zapad i znamo tko su nam susjedi – prvo: kao da Turci nisu bili pod Bečom; pod Peštom, nego su tek „u 21. st. stigli do Krbave; eventualno do Sigeta“ – što o tomu kasnija okupacijska sila Austrougarska misli danas – je li ista surovost i sirovost otomanske imperije i islama kao i njihova okupacija – Bosne i Hercegovine? Znaju li naraštaji 21. st. u Austriji i Ugarskoj uopće bilo što o tomu?

Što je s Kosovom – ostavljeno je kao Damaklov mač sa sječivom i ranama usred Europe – komu to treba? Hrvate u BiH, pored Hrvatske dužni su podupirati i bh. muslimani – kao najmnogobrojniji – vrijedi i obrnuto! Jamčim da apsolutna većina Hrvata /u Hrvatskoj, u BiH, u Vojvodini /otetoj pokrajini Mađarima, Hrvatima i Rumunjima... / ne misli ni na koji separatizam; posebice u BiH!

Što su Muslimani pošli srpskim stopama – pa posvajaju hrvatsku kulturu i tradiciju – negirajući ili još gore potirući i uništavajući svoj korijen – katolicizam u BiH! Da budemo točni apsolutno pretežiti korijen! Koji Bošnjaci, Bosanci; Slavenofili /bosanski ilirski preporod/– kako su se u Hrvatskoj zvali „Ilirima“, plašeći se germanizacije i mađarizacije, to se prenijelo i među Hrvate u nestabilnoj BiH; pa su osim Ilira; Slavenofila se pretežito regionalno po zemljici Bosni se zvali, ne nacionalno, već regionalno i to je poteklo od prvih bosanskih iliraca – fratara; pa valjda fratri nisu bili, niti su muslimani – od fra Ivana Franje Jukića, fra Martina Nedića, fra Andrije Kačića Miošića... do fra Grge Martića, fra Didaka Buntića... i da ih ne nabrajamo... ne vidim tu današnja tzv. bošnjačka imena... po njima su „to bezbožnici kojima treba odsjeći glavu“ – ne miste tako samo teroristi HAMASA i HEZBOLAHA – već to slijedi ne mali broj onih u BiH – jer pri odreknuću unatrag par stoljeća – sada bi sjekli glave ostalim koji se nisu islamizirali! Nakon Domo-vinskoga i obrambenoga rata slijedila je indoktrinacija – ne samo protivu istinskih agresora srpskih paravojski i tzv. JA, kada su iz nje pobjegli svi koji su htjeli i mogli – a jednako su kao Hrvati i Slovenci, bježali s malo zadržke Muslimani i Macedonci; da ne govorim za Kosovare!

Kada ovo malo shvatite, vi koji ste prošli pakao rata – shvaćate što i kakovo je zlo rat – ako je nametnut – nuždan je. Unitarna BiH ne pali, pokušajte to prvi shvatiti – pa će lakše biti odučiti bosanske Srbe od separatizma – ovdje netko mora prvi povući potez kako bi ušli pod kišobran NATO-a i poradi unutarnje, ali i eventualne vjajnske opsanosti /već smo spomenuli čl. 5. NATO-a/! Pa tako u zajednicu, ma kakova ona bila – u europsku zajednicu koja mora biti slobodna i demokratska zajednica naroda – gdje će se striktno čuvati vanjske granice te zajednice – a unutar zajednice mora biti slobodan protok ljudi, roba, kapitala, novca. Za svaki pojedinačni prijam u tu zajednicu moraju vrijediti ista pravila!

Kako je srednjovjekovna Bosna pala; potom Hercegovina – posljednjom regularnom kraljicom Bosne možemo smatrati kraljicu Katarinu – kasnija previranja su brzo ugušena i formalno okrunjene glave su bile na turskim sabljama. Pisce: Savfet beg Bašagića, E. Mulabdića, E. Mehmedbašića... Maka Dizdara i drugih koji su vjerski muslimani ali su se smatrali hrvatskim piscima – došlo je vrijeme da se smatraju i hrvatskim i bošnjačkim piscima! Ništa sporno! Osim za

neke navijače! Danas; moj prijatelj Munib Delalić je hrvatski i bošnjački/bosanski književnik i prevoditelj.

„Samo Hrvat može biti hrvatsko cvijeće“ /A. Duraković/!

„Poštovani g. Kordiću

Uredništvo časopisa Forum cijeni Vaš rad, no u ovome času zbog prevelikog broja tekstova na čekanju preporučuje Vam da svoje pjesme ponudite nekom drugom časopisu.

S poštovanjem

Livija Reškovac

Lektorica i tajništvo Foruma

Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti“.

Kao da sam ja malouman sa šezdeset i osam, ulazim zaogrnut mrakom u šezdestdevetu godinu života i oko pedest godina pisanja – dok je Mihalić hodio ovom zemljom i bio urednik u tom časopisu se moglo objelodanjivati – ne će odbiti prijevod M. Delalića s Norveškoga, premda ne znaju kakvoću toga prijevoda jer ne znaju norveški jezik. Ne će odbiti priloge svojih vjernih svjetonazornika. Jer po „nekima sam jedan od najvećih živih hrvatskih pjesnika“... nisam malouman, ni malodušan da mi poruka nije prešla u pouku – jer mi nije devet godina!

Nadišao sam bune – već čitav život i nisam Prosperov Novak koji je povodom Praške deklaracije iz HRVATSKOGA PEN-a izbacio 27/28 članova, a moju prijavu za članstvom nije ni evidentirao, već je pocijepao – jer smo se bunili protivu Sibile Petlevske /velike Hrvatice kao što je i Novak koji se zadnjih godina posiplje pepelom, što je prije činio/ – bunili smo se protivu izjednačavanja žrtve i agresora – točno odredili velikosrpsku agresiju koja traje od 1844. i Stevana Moljevića, koju je obnovio Ćosić uz pomoć politike i svemoćnog Miloševića... najagilniji protivnik je bio pok. Dubravko Horvatić.

Sad nam se ponavljaju takove licemjerne zamke...

S druge strane kao umirovljenik sam bio oslobođen plaćanja članarine – za što postoji moj podnestak – i to je vrijedilo do Skupštine DHK – 2023. g. – do Skupštine nisam bio dužan ni centa – od Skupštine, sutradan sam bio dužan 100 € i još mi je banka od prevelike mirovine uzela 30 €. Čestitam. Isti slučaj s

HFD-om; isti slučaj s DP BiH – navodno zbog ne plaćanja članarine sam i tamo brisan – nitko ne spominje „nepodobno IME“!

Mile Stojić kao student II. g. Filozofskoga fakulteta u Sarajevu, dobiva stan kao član Predsjedništva SSO – s jednom ili dvije objelodanjene knjige – kada je pošao u Gimnaziju bio je Hrvat; na studiju u Sarajevu je bio „jugosloven“, potom – Bosanac-ateist; a supruga muslimanka je predavala – pazi – ne na Islamskom fakultetu; već na Franjevačkoj bogosloviji u Sarajevu – „lijepo ih je odgojila majka Crkva“!

Dok se čitavoga života borim za preživljavanje – neki već objelodanjuju bibliofilske naklade djela – a Vuletić držeći se svoga stava – reče da su djelom moji „zemljaci“ Stojić i Koroman, daleko iza mene. Oni imaju novac platiti članarinu imaju iza sebe one koji će im dati stanove, praviti kuće, kupiti golfove... Zar je bitno biti hrvatski književnik... ?

Književnost ulazi u zapadnu i svjetsku književnost, a zapadna i svjetska književnost su sastavnice dobre književnosti.

Upravo gledam predstavljanje – na TV-u knjige „In vino veritas“ – V. Ćorića, a već se pojavljuju vijesti o krvniku, krvoloku – „udruženom (zločinačkom) zajedničkom pothvatu“ i što sve Haag ne će izmisliti, a jurišnici, posebice interneta potpaljivati vatru... Ne bih o Hagu... jedino o Titovim omladincima i kasnijim dužnosnicima u socijalizmu, te u Bobanovu kolu – ti su svagda željni vlasti i po svaku cijenu: Dragan Čović i Jardanko Prlić – koji je puno više zaslužio kazni, nego na pr. Blaž Kraljević.

Vjera u Boga i hrvatska sloga!

HRVATSKA HRVATOM!

Bog i Hrvati.

ZA DOM SPREMNI!

DOMOVINA

(*Andriji*)

More je moje bilo; more prapočelo
Studen zrak je usud
Ozemlje svjetla, ozemlje tmine –
gospodine sudac: voljeo sam i volim svoju Zemlju
i kad je uništena; ona ostaje u meni,
ostaje pri meni –
p/ostaje usud
moje iscijeđene zelenkaste krvi

Isplači se dušo moja,
uskoro dolazi plamteća vatra,
dolazi vatra po zemlji Hrvata
a more biva sve dalje

Rijeke se susreću u sumrak,
Usud je moje zemlje: feniks,
ti ćeš ga doživjeti a ja ne!
Premda će ti tvoja zemlja
oploditi tvoju oholost
ne ćeš biti sretan;
ne ćeš voljeti ni zemlju, ni zrak hrvatski –
tek plavetnilo prodanoga mora

vraća se majčici,
proljetnoj zelenoj zemljici

i ta crvena krv kao kocka
na obolu heraldike

Svjetlucavi golub u mirnoj pjesmi,
zimski kos dolazi u rano proljeće
Vrijeme je buđenja
Tek snovi i more naše
kojega mirno nadlijeće galeb
i kojim plovi nečujna glazba i valovi
Note padaju u prašinu
Ja bit ću u lijesu, sine moj
a izlistat će Domovina
kroz bure i oluje

Divlja ljubav će se pripitomiti
u vatri i tirkizu
izrast će stameno drvo
Izlistati svoje deblo i grane raširiti
u Domovinu stamenih dveri

Mostar, 10. lipnja A. D. 2019.

**ЗАШТО ЈЕ ЗДРАВКО КОРДИЋ ПРОФЕСОР
„МАРКСИЗМА,, „ПРЕКО НОЋИ” ПОСТАО
НЕПОЖЕЉАН У ЈАБЛАНИЦИ**

ОЦЕНЕ СА - ЗАДРШКОМ

МОЈА КЋЕРКА НИЈАГАРА ГОТОВО ЦЕЛУ ГОДИНУ ВУКЛА ЈЕ ЈЕДИНИЦУ ИЗ МАРКСИЗМА ИАКО ЈЕ ИЗ ДРУГИХ ПРЕДМЕТА ИМАЛА ВРЛО ДОБРЕ И ОДЛИЧНЕ ОЦЕНЕ — КАЖЕ БЕЋИР БЕХРАМ, НАСТАВНИК ОСНОВНЕ ШКОЛЕ. ПРОФЕСОР КОРДИЋ ЈЕ НЕПОТРЕБНО ОД МАРКСИЗМА НАПРАВИО „БАУК” ЗА УЧЕНИКЕ, ТЕРАЈУЋИ ИХ ДА ЛЕКЦИЈЕ УЧЕ НАПАМЕТ — КАЖЕ ЈУСУФ БЕГОВИЋ ДИРЕКТОР СРЕДЊОШКОЛСКОГ ЦЕНТРА. ОЧИТО ЈЕ ДА НЕКИМА СМЕТАМ, ЈЕР НА МОЈЕ МЕСТО ЖЕЛЕ ДА ДОВЕДУ СВОГ „ПУЛЕНА” — КАЖЕ ПРОФЕСОР КОРДИЋ

НЕ КАЖУ у Јабланици тек тако да у тамошњим основним и средњим школама има више проблема него ученика. Бројни „случајеви” одавно већ нису само својина чаршијских прича већ и званичних информација партијских и других тела у граду.

Посебно забрињава квалитет наставе марксизма у Средњошколском центру односно понашање „професора марксизма” **Здравка Кордића** — чуло се на недавно одржаној седници Председништва

ОК СК Јабланице. Предмет марксизам поменут је недавно и на седници Скупштине општине Јабланица, такође у негативном смислу. Директор средњошколског центра Јусуф Беговић има не мале замерке на рачун професора Кордића.

— Од „марксизма” професор Кордић је направио непотребно прави баук за ученике. Знао је да тражи од деце да напамет уче и одређене лекције па чак захтевао од њих да, као домаћи задатак, по двадесет пута у свеску напишу одређену дефиницију. Десило се и то да су га деца једном приликом срела и истукла. Радило се о понављачима који су сматрали да их је професор Кордић оштетио — каже директор Јусуф Беговић.

На адресу јабланичког „професора марксизма”, упућују се и оптужбе да је он својим понашањем кумовао лошим међуљудским односима у Центру, да од ученика захтева да користе терминологију по његовом избору (на пример, да говоре зрцало уместо огледало), да због његових „престрогих критеријума” ученици настављају школовање у другим градовима...

ОДЛИКАШИ С „ФЕЛЕРОМ”

— Моја кћерка Нијагара скоро целу годину је вукла јединицу из марксизма, из осталих предмета имала је врло добре и одличне оцене. Не знам да ли се радило о њеном незнању или несхватању рада професора. Била је депримирана, па је одлучила да школовање настави у Сарајеву.

— каже **Бећир Бехрам**, наставник основне школе у **Јабланици**.

— Професор Кордић захтевао је од ученика исту разинузнања као његовог. Његове критерије, заиста, није било лако испунити — кратко објашњава **Фадила Османовић**, педагог Средњошколског центра у Јабланици.

Најтежа оптужба (истина и најмање аргументована на рачун професора Кордића изречена је у недавној процени политичко-безбедносне ситуације у општини у којој је речено: „да посебно забрињава идејност наставе марксизма”. Зашто је професор **Здравко Кордић** постао главни проблем не само у школству Јабланице?

— Седам година радим у Центру и све је било у реду до пре две године — каже Здравко Кордић. — Тада су на видело избиле малверзације око доделе станова. Као председник Збора радника инсистирао сам да се цели случај истера до краја. Морали смо да, чак, идемо на суд да би доказали да смо у праву. Због свега што се дешавало у вези те афере цело Председништво Збора радника поднело је колективну оставку, чак је и секретар **00** СК то исто учинио. вративши и партијску књижицу. Том нашем револту кумовала је и „тортура” директора **Јусуфа Беговића** који је, мимо свих надлежности, наметао дневни ред Збору радника. Он не бира начин само да придобије што већи број радника у Центру који би га подржали у намери да поново буде изабран за директора. Како се одговорни

људи у Центру односе према мени најбоље показује чињеница да су прошле школске године, без мог знања и без примедби Збора одељења, дакле незаконито, преправљене, чак четири оцене из „марксизма”. Ученику који ме је физички напао дата је потврда да се може уписати у школу у Мостару и то са оценом добар из владања.

ТЕРАЈУ МЕ!

— Очито је да сметам некима у овој средини и због тог што појединци имају намеру да на моје место ухлебе неког свог „пулена”. Директор Беговић ми је једном приликом рекао „шта нам радиш од деце, идиоте један, сели из Јабланице бићеш пребијен”. Зато сам се за заштиту писмено обратио РК ССРН БиХ, ЦК СК БиХ и подружници Удружења књижевника БиХ за Херцеговину чији сам члан... Како је могуће тврдити да је марксизам „баук” када је прошле године био међу најуспешнијим предметима. Непоштено је и није у духу марксизма дати двојку за нерад, незалагање и незнање. О идејности и квалитету наставе „марксизма не може судити човек који није квалифициран за то, ко није присуствовао мојој настави. Приговорио ми је једном приликом педагог школе да ми је потребан језички преводилац. Не знам са ког језика и на који — није ми објашњено. Користим обе варијанте и није тачно да инсистирам да ученици говоре само једно, — каже професор Кордић.

Случај професора Кордића очито није безазлен бар судећи по атмосфери коју ствара у Јабланици. Ових дана о њему се расправља и на бројним састанцима и какав ће епилог бити, за сада је тешко прогнозировать. Јер, колико год има оних против професора Кордића толико има и оних који му дају за право. Етикете се лепе, а аргумената је мало.

Радивоје ГУТИЋ
Жељко ВУКОВИЋ

Не поштују језик

У Јабланици се јавно говори и о томе да неки професори изводе ученице у угоститељске објекте, да „не поштују закључке о књижевно-језичкој политици БиХ.“ Помиње се и случај једног радника у основној школи који је „заборавио“ да достави потребне брошуре за такмичење „Титовим стазата револуције“...

Наромена

Isti ti totalitarno-komunistički ideolozi koji su me proganjali, zbog kojih sam napustio SK-a, i danas vrše nevideni pritisak na moj rad koji je općekoristan kako

za hrvatski narod, tako i za BiH. Ti konvertiti su postali „pravovjerni” (i Muslimani, i Hrvati)! Sljedeći tekst I. Barbarića je samo okrznuo tu temu. Nadam se da dolaze ljudi koji će u okviru svojih mogućnosti i koliko im dopuste trenutne okolnosti; barem pokušati razbiti taj začarani krug - jedna od takvih je i rektorica Sveučilišta u Mostaru, prof.dr. Lj. Ostojić.

Dr. sc. Z Kordić

Zdravko KORDIĆ

IZVJEŠĆE²¹

o radu Ogranka MH - Mostar od
16. studenoga 1996. do danas

Podnoseći ovo izvješće o radu mostarske Matice hrvatske od utemeljiteljskoga Sabora (16. studenoga 1996.) do sada - želim biti jezgrovit i kratak u izvješću. Želim biti otvoren te upozoriti na sve ono što je dobro i što je loše.

U administrativnom i tehničkom pogledu utrošili smo mnogo vremena na pripremu utemeljiteljskoga Sabora, te mnogo vremena na administrativno-pravnu verifikaciju i ozakonjenje Ogranka Matice hrvatske. U tomu smo ipak uspjeli.

Rad i sastanci Predsjedništva u početku su bili zadovoljavajući, da bi nakon izvjesnog vremena postajalo sve teže skupiti većinu članova Predsjedništva i sve teže se iznalazio prostor za održavanje sastanaka. Unatoč tomu: funkcionirali smo. Radili smo na način međusobnih pojedinačnih kontakata i dogovora. U teškoćama pronalaženja prostorija kao i mogućnosti pronalaska istih za rad Ogranka nismo imali naklonosti, niti stvarne podrške onih koji su mogli pomoći u tom. Da uopće ne spominjem prostor za knjižnicu i čitaonicu Ogranka, kao ni prostor za knjižaru i papirnicu. Razvidno je da Ogranak nema niti jednog uposlenog djelatnika. Nakratko smo pronašli prostorije u zgradi

²¹ Izvješće je usvojeno na Skupštini 29. listopada 1998. *Motrišta*, glasilo MH - Mostar nije objelodanilo ovo *Izvješće*, stoga sam odlučio *ovdje* objelodaniti *isto*; uz to se ne smatram članom Uredničkog vijeća *Motrišta* od broja 11. do daljnjega.

Projektanta, no to nije funkcioniralo zbog više razloga: a) zbog neplaćanja prostorija od strane ureda tadanjega gradonačelnika (kako je to bilo dogovoreno), b) zbog neuvođenja telefona, kao i zbog nedostatka novca za takovo što, c) konačno, zbog statusne promjene zgrade *Pròjektanta*. Stoga je i danas naš Ogranak beskućnik! Bez adrese, bez telefaksa. Nitko nema uposlen. Sve što je rađeno jest na načelu dragovoljnosti i entuzijazma. A entuzijazma i dragovoljnosti je sve manje. Stoga je mnoštvo dopisa, papira, knjiga, itd. izgubljeno, zagubljeno...

U onom što je bilo u našoj moći i mogućnosti - ustrajali smo! Intelektualno poštenje ovoga Predsjedništva je bjelodano u njegovu radu. A ipak smo htjeli kupovati knjige, imati svoju knjižnicu, imati svoju knjižaru i papirnicu; to ostaje u zadaću novom Predsjedništvu u nadi da će biti više razumijevanja i sluha od strane vlasti za Maticu hrvatsku.

U ovim prijelomnim vremenima naš je Ogranak ozbiljno kulturološki promišljao položaj Hrvata, ne samo u Mostaru već u cijeloj BiH. Mnoštvo je intervjuua, napisa i tekstova o tomu. Surađivali smo s drugim kulturnim ustanovama, prije svega sa ZIRAL-om i DHK HB. Upozoravano je na nezavidan politički, kulturni i materijalni status Hrvata. Koliko smo mi u tomu mogli uspjeti, to vi dobro znadete i taj zaključak prepuštam vama.

Unatoč tomu organizirano je (s drugim ustanovama) nekoliko tribina; posebice ću istaknuti one tribine za Božić i Uskrs. Organizirano je nekoliko predstavljanja knjiga - na kojima su sudjelovali znameniti umjetnici i znanstvenici. Dopustite da spomenem neke: *Antologiju*

hrvatskoga pjesništva BiH -sastavljača Veselka Koromana, knjigu pjesama istoga auktora *Na dan svega, Živjeti smrt* - sarajevski ratni dnevnik Mirka Marjanovića, *Slušam tvoj glas* Mile Pešorde, *Monografiju cimske bazilike* Tome Anđelića, *Stoljetnu kuću ništavila* Zdravka Kordića, *Kritiku i herezu* Pere Šimunovića, zatim knjigu Vlade Smoljana, kao još nekolicinu knjiga zajedno s drugim kulturnim i prosvjetnim ustanovama. Mnogi članovi našega Ogranka su suradnici znanstvenih, književnih, kulturnih časopisa i revija. Veliki broj naših članova je u ovom razdoblju objelodanio značajne knjige i rasprave iz raznih oblasti. Mnogo naših članova je također sudjelovalo na raznim seminarima i simpozijima.

Matica hrvatska je imala (i ima) svoj odjel za nakladničku djelatnost - kojega sam ja vodio, i u ovom razdoblju smo objelodanili sljedeće naslove:

1. Vlado Puljić - *Vodokradica*, izabrane pjesme, Matica hrvatska, Mostar, 1997.
2. Pero Šimunović - *Kritika i hereza (književnokritički rad Stanislava Šimića)* - ZIRAL i sunakladnik Matica hrvatska, Mostar, 1997.
3. Zdravko Kordić - *Stoljetna kuća ništavila (ogledi, kritike, zapisi)* - ZIRAL i sunakladnik Matica hrvatska, Mostar, 1997.
4. Vlado Vladić - *Usud estetičkoga suda* - Matica hrvatska, Mostar i sunakladnik Naklada DHK HB, 1998.
5. Jakov Bubalo - *Bijeli put* - Naklada DHK HB, te sunakladnici Matica hrvatska - Mostar i Naša ognjišta, 1998.

6. Radovan Marušić - *Leži posred polja jedna voj-
ska cijela* - Matica hrvatska, Mostar, 1998.

Logotip Matice hrvatske, kako je rečeno, našao se, zahvaljujući našem angažmanu i suradnji s drugim ustanovama - na dosta naslova, te svakako treba zahvaliti i sponzorima i piscima ovih djela.

Motrišta - glasilo Ogranka MH Mostar zaslužuje posebnu pozornost. Objelodanili smo u 1997. godini *Motrišta* br. 1-2. (dvobroj), zatim broj 3. i broj 4., u 1998. godini *Motrišta* br. 5-6. (dvobroj), te broj 7. i broj 8. Nekolicina je nezaobilaznih tematskih cjelina koje su *Motrišta* donijela, primjerice: *Bleiburg u hrvatskom pjesništvu* (antologija) u broju 4., *Budućnost Hrvatu u Bosni i Hercegovini* (sa savjetovanja u Neumu) u broju 7., *Demografska politika i gospodarski razvitak Hrvatske zajednice Herceg-Bosne* (sa savjetovanja u Sarajevu) u broju 8., zatim izlaganja o romanu Ivana Aralice *Četverored*, pod naslovom *Aralica u Mostaru* - *Motrišta* broj 3. itd. Spomenut ću nekolicinu značajnih imena - suradnika u *Motrištima*: Ante Markotić, Miroslav Palameta, Luko Paljetak, Ivan Alilović, Božo Žepić, Ljubomir Zovko, Josip Muselimić, Stojan Vrljić, Antun Lučić, Velimir Laznibat, Tihomil Maštrović, Krešimir Šego, Vinko Grubišić, Vinko Nikolić, Tomislav Pervan, Andrija Nikić, Pavo Živković, Zdravko Kordić, Lujo Medvidović, Šimun Musa, itd. itd.

Po općem sudu, *Motrišta* su ispunila očekivanja zahvaljujući maru uredničkog vijeća, članovima Predsjedništva, kao i drugim članovima i auktorima suradnicima. Konceptijski, idejno i urednički posao je predvodio Jago Musa (glavni i odgovorni urednik).

Mostarskoj Matici hrvatskoj predstoji preregistracija sukladno zakonima Federacije, kao i usklađivanje Pravila MH s Pravilima Središnjice iz Zagreba. Matica hrvatska ima svoje račune kod ZAP-a u Mostaru. Konačno smo dobili i članske iskaznice, barem oni koji su registrirani na Utemeljiteljskoj skupštini 1996. g.

Matica hrvatska iz Mostara je surađivala sa Središnjicom kao i s drugim ograncima posebice iz BiH, onoliko koliko su to dopuštale materijalne mogućnosti - a to znači minimalno.

Moram ustvrditi da je za rad našeg Ogranaka bilo malo razumijevanja iz Središnjice, a materijalne potpore nije uopće bilo. Mostarski Ogranak MH za gotovo dvije godine postojanja nije dobio niti kune, niti lipe, niti marke iz redovitih prihoda financiranja! Niti iz mostarskih općina, niti iz Grada, ni iz naše Županije, kao ni iz Središnjice.

Moramo se zahvaliti darivateljima i sponzorima koji su omogućili ovakvu djelatnost MH - Mostar, ali treba zahvaliti i prodajnoj mreži glasila *Motrišta* - stoga smo evo nešto i uradili u ovom razdoblju. A onima koji su radili, neka im Bog plati, te neka žive u uvjerenju da su činili dobra djela.

Na stranu cinizam, naš Ogranak je zaslužio dobivati redovita sredstva, makar i minimalna; kao što je zaslužio imati i svoje prostorije. Matica hrvatska ima računalnu konfiguraciju, te stol i nekolicinu stolica kojih nema gdje smjestiti.

Na kraju mi dopustite jednu opasku. Matica hrvatska mora biti istinski hrvatska, mora biti kritička i kulturna savjest u vremenu i prostoru u kojem djeluje. To tvrdim stoga što intelektualna, kulturna i duhovna

snaga mora biti korektiv vlasti - kako u Mostaru, tako i u cijeloj BiH - jer nam predstoji mukotrpana i teška borba za dokazivanje, i stalno potvrđivanje kulturnog i nacionalnoga identiteta; kao i borba za suverenost, te kulturnu, prosvjetnu i opću državotvornost i ravnopravnost Hrvata u BiH.

Mostar, 29. listopada 1998.
(Osvit - 2-3.; 1999., str. 234.-237.)

P.S.

Prije nešto više godina HTV je prikazala emisiju „Damin gambit“ koju je uredila i vodila Elizabeta Gojan a gošća emisije je bila predsjednica ogranka Ljerka Ostojić – ovim izvješćem objelodanjenim u „Osvitu“ – 2-3. 1999. (str.234. do 237.) – se demantiraju temeljne teze te emisije; nisam odavno gledao i slušao većih obmana – kao što su - iznijete u toj emisiji.

MH – Mostar je utemeljena – 16. 11. 1996., a ne 1998., ne znam jesu li sačuvani zapisnici i dokumenti, ali o tomu dostatno govori 11. brojeva „Motrišta“; nigdje glavnih aktera i svjedoka, tada predsjednika Središnjice MH, akademika Josipa Bratulića, glavnoga tajnika za ogranke Stjepana Sučića, te Zorislava Lukića. Ne znam je li sčuvan prvi plakat „Osnivačke Skupštine – MH, Mostar. U toj emisiji se nigdje ne spominje utemeljitelj ogranka MH

– Mostar, a samo neobjelodanjivanje „Izyješća“, govori o odnosu novoga tajkunskoga vodstva prema do tadanjem vodstvu na čelu sa Zdravkom Kordićem. Historia est magistra vitae. Pametnom dosta. Nije prvi predsjednik počasnij predsjednik, ali to i nije bitno!

Nisam pravio ni demanti, ni tužbu – jer je to uzaludno u „dubokoj državi“ i režimu Hrvata u BiH pod aktualnim totalitarnim vođama!

ZA HRVATSKI BOLJITAK!

ZA MATICU HRVATSKU!

Dr.sc. Zdravko Kordić

Mostar, početak svibnja A.D,2022.

REAGIRANJE NA STAVOVE I IZJAVE MOSTARSKOGA MUFTIJE SEIDA EFENDIJE SMAJKIĆA

**Ef. Smajkić treba osuditi zločince i zločine u
narodu kojemu je „duhovni” vođa**

U demokratskom društvu je pomalo neobično da duhovne i vjerske vođe vode stranačku politiku. Vode nje stranačke politike kao i diskreditacija cijele stranke za koju se jedan narod plebiscitarno opredijelio nije nikakav „moralni sud.” Ako HDZ-ovu „politiku aparthejda” podržava „Središnjica SDA” i „međunarodna zajednica” - postavlja se pitanje kakva je ta „međunarodna zajednica”? „Muftija” „ne osporava pravo ni HDZ-u, ni hrvatskomu narodu da takovu politiku vode ali ima pravo kazati da je ta politika genocidna, fašistička.” Eto poante preuzete iz memorandumskih zaključaka i kuloara SANU-a! Nepoznato nam je od kada je Liska park preimenovan u „Liska harem” - posebice stoga što su tu u ratnom vihoru pokapani pripadnici raznih vjera! Nije nam poznato da se vjerske vođe bave, post festum, ratnom strategijom? Svaki zločin pripadnika HVO-a ili pripadnika hrvatskoga naroda smo osuđivali, osuđujemo i osuđivat ćemo! A nije hrvatski narod „genocidan” - no, ovdje nema prostora, a niti smisla to dokazivati! Zar ef. Smajkić ne treba prije svega osuditi zločine i zločince u narodu kojemu je „duhovni” vođa - poput onoga što je učinio kardinal Puljić!

Može li primjerice kardinal Puljić (ili drugi katolički biskupi u BiH) - paušalno i općenito diskvalificirati cijelu jednu stranku (primjerice SDA ili Stranku za BiH) - te reći „njihova je politika genocidna i fašistička“!? Mi hrvatski pisci u BiH kao kritička i intelektualna savjest ne dopuštamo da nam itko oduzme BiH kao (i) našu državu. Želeći graditi BiH po vlastitoj mjeri, po mjeri sva tri naroda i svih građana u BiH, moramo konstatirati da je Mostar kao jedno od gradskih središta - prije rata imao **16** džamija, a da ih danas ima **34** (a na pomolu je još jedna) — apsolutno ne sporeći nikomu pravo na izgradnju vjerskih ili drugih objekata, pitamo se kako se tako lako dobiva građevinsko odobrenje kada se grade džamije, dok svaka izgradnja Katoličke crkve ili sakralnoga objekta biva gotovo u pravilu problematična?

Zna li muftija da su tu i u II. Svjetskom ratu i nakon njega ukapane ratne žrtve a da je to drug TITO (po top listama jedan od deset vodećih zločinaca 20.stoljeća) – riješio po kratkom postupku i groblje je vratio u „Liska park“?!!!

Plašimo se da je nekim (pa i duhovnim vođama) problematično i hrvatsko ime (i hrvatsko „sime“), kao i hrvatski narod u BiH. A temeljno je pitanje koliko je tko branio Mostar od agresije!? Zna li se uopće tko je bio agresor na Mostar (na BiH, na Hrvatsku)?

Dnevni list, Mostar, 5. srpanj 2003.

HRVATSKO KULTURNO-UMJETNIČKO DRUŠTVO
TIHALJINA

DODJELJUJE

Lahvalnicu

dr. ZDRAVKO KORDIĆ

**za veliki doprinos očuvanju običaja
i kulture zapadne Hercegovine,
te dugogodišnju potporu
HKUD Tihaljina**

Tihaljina, 20. srpnja 2019. godine

Predsjednik
Ilija Milas

MATICA HRVATSKA STOLAC

dodjeljuje

Zahvalnicu

ZDRAVKU KORDIĆU

ZA SUDJELOVANJE NA MANIFESTACIJI

Vidoška pjesnička noć

Predsjednik
Matice hrvatske Stolac

dr. Mladen Bošković

Stolac, 26. svibnja 2016.

SAMOUPRAVNA INTERESNA ZAJEDNICA
KULTURE BIH
OSNOVNA ZAJEDNICA KULTURE
M O S T A R

Broj: 122

Datum: 18.9.1990. godine

Na osnovu člana 8, stav 2 Društvenog dogovora o obezbjeđivanju stanova za istaknute umjetnike i kulturne radnike u SR BiH u periodu od 1986 - 1990. godine ("Službeni liste SR BiH" broj 5/87), te na osnovu Bližih kriterija za dodjelu stanova istaknutim umjetnicima i kulturnim radnicima u Bosni i Hercegovini i prijedloga Komisije za utvrđivanje prijedloga za dodjelu stanova istaknutim umjetnicima i kulturnim radnicima Skupštine Osnovne zajednice kulture Mostar, Izvršni odbor Skupštine Osnovne zajednice kulture Mostar donio je

O . D . L . U K U

o rang-listi i dodjeli stanova iz fonda za istaknute umjetnike i kulturne radnike

Član 1.

Utvrđuje se rang-lista kandidata za stanove kako slijedi:

1. Đulić Sead	-	459 bodova
2. Kordić Zdravko	-	446 bodova
3. Njirić Velimir	-	442 boda
4. Iasta Petar	-	420 bodova

Član 2.

Kandidat Pelić Mirzo nije priložio potrebnu dokumentaciju, posebno ne onu koja govori o njegovoj stambenoj situaciji, jer je mjesto u upitniku koje se odnosi na to ostalo prazno, a u pismu se, takođe, to ne spominje, pa prijava dalje nije razmatrana.

Član 3.

Na osnovu rang-liste dvosobni stan u objektu Rudnik - SDI - objekat "F", stan br.7, III sprat, lamela "F1", ukupno površine 70,92 m² i drvarnice površine 3,5 m² dodijeli Seadu Đuliću, a dvosoban u objektu Rudnik - SDI - objekat "F", stan br.8, III sprat, lamela "F2", ukupne površine 68,35 m² i drvarnica 3,5 m² dodijeli Zdravku Kordiću.

IZVRŠNO ODBOR

Anđelić

Milan Anđelić/

Pouka o pravnom lječu:

Kandidat koji je nezadovoljan ovom Odlukom može uputiti prigovor Skupštini Osnovne zajednice kulture Mostar 15 dana po prijemu Odluke.

SAMOUPRAVNA INTERESNA ZAJEDNICA
KULTURE BIH
OSNOVNA ZAJEDNICA KULTURE
M O S T A R

Broj: 161

Datum: 26.10.1990

Na osnovu člana 8 Društvenog dogovora o obezbjeđivanju sredstava za izgradnju stanova istaknutim umjetnicima i kulturnim radnicima u SR BiH u periodu od 1986-1990.godine ("Službeni list SR BiH" br. 5/87), te na osnovu Odluke Izvršnog odbora Skupštine Osnovne zajednice kulture Mostar br.122 od 18.9.1990.godine donosim

R J E Š E N J E

o dodjeli stana na korištenje

Zdravku Kordiću se dodjeljuje dvosoban stan br.8 u objektu Rudnik - SD1, objekat "F", lamela "F2", III sprat, ukupna površina 68,35m² i drvarnica 3,5m².

O b r a z l o ž e n j e

Zdravko Kordić je podnio prijavu na oglas o raspodjeli stanova za istaknute umjetnike i kulturne radnike i poslije razmatranja i prijedloga Komisije, Izvršni odbor je odlučio kao u dispozitivu.

Imenovani je dužan, na osnovu ovog Rješenja, sklopiti ugovor sa "Domom za gazdovanje" Mostar, odmah po useljenju, shodno odredbama Zakona o stambenim odnosima.

Na ovo Rješenje se može uputiti prigovor Izvršnom odboru Skupštine OZK Mostar 15 dana po njegovom prijemu.

Sekretar,

Abramović
Veljeko Abramović/

ODVJETNIK
JOSIP MUSELI MOVIĆ
MOSTAR, UL. KRALJA ZVONIMIRA, 15B
TEL./FAX: 088 312-780

MOSTAR, 16.6.2000.

PN:

OPĆINSKI SUD – MOSTAR
Dr. ANTE STRAČEVIĆA bb
88 000 MOSTAR

50 bodova

TUŽITELJA : Prof. Zdravko Kordić iz Mostara, koga zastupa Josip Muselimović, odvjetnik iz Mostar.

TUŽENIK: GP “ VISKOGRADNJA – HERCEGOCINA “ iz Mostara, Dr. Ante Starčevića bb.

RADI: ispunjenja ugovora i predaje u posjed.

VRSP: 20.000 kuna ~ 5.000 DM

TUŽBA

u 2 primjerka
prilozi: kao u tužbi

-
1. Dana 18. rujna 1990. godine bivša Samoupravna interesna zajednica kulture Mostara donijela je odluku broj 122 i utvrdila rang listu o dodjeli stanova iz fonda za istaknute umjetnike i kulturne radnike. Ovom odlukom tužitelj je bio na drugom mjestu sa 446 bodova. Slijedom ovakove odluke Samoupravna interesna zajednica kulture BiH ~ Osnovna zajednica kulture Mostar donijela je rješenje i tužitelju dodijelila dvosoban stan ~ stan broj 8, u objektu rudnik ~ SD- 1 ~ objekat “ F “, lamela “ F2 “, III sprat, površine 68, 35 m2, zajedno sa drvarnicom površine 3,5 m2.
DOKAZ: uvid u citirana odluke i rješenja, koja se prilažu tužbi.
 2. Osoba koja je bila prva na rang listi o dodijeli stanova iz fonda za istaknute umjetnike i kulturne radnika – Sead Đulić je dobio dodijeljeni stan. Tužitelj ima saznanja da je bivši SIZ – Osnovna zajednica kulture uplatio tuženiku cijenu njegovog stana. Tuženik neopravdano odbija predati predmetni stan na korištenje slobodan od stvari i osoba.
DOKAZ: priznanje tuženika, te ostali dokazi koji će se tijekom postupka predložiti.
 3. Radi iznjetog tužitelj predlaže da nakon provedenog postupka bude presuđeno i usvojen slijedeći :

TUŽBENI ZAHTJEV

1. Dužan je tuženik GP " HERCEGOVINA ~ VISOKOGRADNJA " Mostara predati tužitelju prof. Zdravku Kordiću iz Mostara slobodan od stvari i osoba dvosoban stan broj 8, u objektu " Rudnik – SD-1, objekat " F ", III sprat, ukupne površine 68,35 m2, u roku od 15 dana i pod prijetnjom prinudnog izvršenja .
2. Dužan je tuženik naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka, u roku od 15 dana i pod prijetnjom izvršenja.

Tužitelj po punomoćniku

ODVJETNIK
JOSIP MUŠELIMović
MOSTAR, UL. KRALJA ZVONIMIRA, 15B
TEL. FAX 066-313-780

RJEŠENJE

Općinski sud I Mostar po sudiji Šemsi Jogunović kao predsjedniku vijeća u pravnoj stvari tužitelja prof.Zdravko Kordić iz Mostara zastupanog po punomoćniku Josipu Muselimović odvjetniku iz Mostara, protiv tužene G.P. "Visokogradnja-Hercegovina" iz Mostara zastupana po punomoćniku Idi Tiss, radi predaje u posjed, nakon glavne, usmene i javne rasprave održane dana 5.10.2001.g. u prisustvu zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tužene

riješio je

Ovaj sud oglašava se nenadležnim, ukidaju se provedene radnje u postuku i odbacuje se tužba.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi tvrdi da je Samoupravna interesna zajednica kulture BiH Osnovna zajednica kulture Mostar donijela Odluku pod brojem 122 od 18.9.1990.g. i utvrdila rang listu o dodjeli stanova iz fonda za istaknute umjetnike i kulturne radnike a slijedom ove odluke donijeto je i Rješenje o dodjeli dvosobnog stana tužitelju u objektu Rudnik SD1, objekat "F" lamela "F2", III sprat površine 68,35 m² sa drvarnicom površine 3,5 m². Prema saznanju tužitelja bivši SIZ, Osnovna zajednica kulture Mostar u cijelosti je uplatila tuženiku cijenu njegovog stana, a tuženik ga odbija predati u posjed i korištenje tužitelju, radi čega predlaže donošenje presude kojom se nalaže tuženiku da u roku od 15 dana preda u posjed tužitelju stan u objektu Rudnik SD1, objekat "F", lamela "F2", III sprat ukupne površine 68,35 m², u roku od 15 dana i pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tuženik je u odgovoru na tužbu u cijelosti osporio tužbu i tužbeno potraživanje, istakao prigovor aktivne legitimacije na strani tužitelja. Tuženik je dalje istakao da je on bio investitor i izvođač stambeno poslovnog objekta Slavonija DI čija gradnja je započeta 1990.g., a nakon prestanka ratnih dejstava izvršena je procjena stanja objekta i sačinjen elaborat o nastaloj šteti. Tuženik dalje ističe da je početkom 1995.g. putem sredstava javnog informisanja upućen poziv poduzetima i pojedincima koji su sklopili ugovor o kupoprodaji stanova i poslovnih prostora da se jave i prilože dokumentaciju koju posjeduju i da pristupe ponovnom obnavljanju kupoprodajnih ugovora za stanove koji su bili ugovoreni prije rata a sve u cilju konačne realizacije ugovora.

Tužitelj se tek 1999.g. obratio tuženoj za predmetni stan i to prijavom na natječaj za otkup stana i tom prilikom dostavio Odluku o rang listi i Rješenje o dodjeli stana na korištenje.

Tužena nema saznanja da je Samoupravna interesna zajednica kulture BiH Osnovna zajednica kulture Mostar sa tuženom sklopila ugovor o kupovini predmetnog stana, niti da je uplatila kupoprodajnu cijenu stana.

U postupku je izveden dokaz uvidom u Odluku o rang listi i dodjeli stanova iz fonda za istaknute umjetnike i kulturne radnike br.12. od 18.9.1990.g., uvidom u Rješenje o dodjeli stana na korištenje SIZ-a kulture BiH Osnovne zajednice kulture

P:505/2000

Mostar br.161 od 26.10.1990.g. iz kojeg je vidljivo da je tužitelju Zdravku Kordiću dodjeljen na korištenje stan u objektu Rudnik SD1, objekat "F", lamela "F2", III sprat u površini od 68,35 m² i drvarnica u površini od 3,5 m², uvidom u prijavu tužitelja dostavljenoj tuženoj od 24.5.1999.g.

U toku postupka stranke su učinile nespornim da tužitelj temeljem rješenja SIZ-a kulture BiH Osnovna zajednica kulture Mostar br.161 od 26.10.1990.g. nije sa nadležnom organizacijom zaključio ugovor o korištenju predmetnog stana, niti je ikada uselio u stan.

Član 11. st.2. Zakona o stambenim odnosima propisuje da se zakonitim useljenjem u stan smatra useljenje izvršeno na osnovi ugovora o korištenju stana zaključenog na osnovu odgovarajućeg akta ili drugog akta utvrđenog ovim Zakonom koji predstavlja punovažni osnov za useljenje u stan.

Ugovor mora biti propisno zaključen sa ovlaštenom organizacijom odnosno zajednicom stanovanja, po pravilu na osnovu akta davaoca stana na korištenje (čl.24.Zakona o stambenim odnosima). U slučaju da jedna od ugovornih strana neće da zaključi ugovor o korištenju stana u roku od 30 dana od dana useljenja odnosno da jedna od ugovornih strana neće da zaključi ugovor o korištenju stana u roku od 30 dana od podnesenog traženja, stambeni organ na zahtjev jedne od ugovornih strana donosi rješenje koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana (čl.28. Zakona o stambenim odnosima).

Polazeći od zakonskog određenja da niko ne može useliti u stan ako prethodno nije zaključio ugovor o korištenju stana, te kako je nesporno da tužitelj nije zaključio ugovor o korištenju stana, to se ovaj sud smatra nenadležnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Posebno se ističe, a sukladno naprijed citiranom članku Zakona o stambenim odnosima da tužitelj nije stekao stanarsko pravo to nema ni aktivnu legitimaciju.

Radi svega naprijed izloženog odlučeno je kao u izreci u skladu sa čl.16. ZPP-a, jer je za rješavanje ovog spora nadležan organ uprave.

Mostar, 5.10.2001.g.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Mostaru u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ovog rješenja, a putem ovog suda.

Zdravko Kordić
Hrvatske mladeži 9/III.
tel. 036/ 315-348
mob. 066/246-304
tel. 036/ 324-432(DHK HB, Kosača - Mostar)
e-mail. dhkhh@tel.net.ba

OHR-u (G. V. PETRITSCHU)
PREDSJEDNIŠTVU BiH (G. JOZI KRIŽANOVIĆU, PREDSJEDATELJU)
DOMU ZA LJUDSKA PRAVA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BiH
HELSINŠKOM ODBORU BiH
CRPC-u
HRVATSKOM HELSINŠKOM ODBORU
GRADONAČELNIKU I DOGRADONAČELNIKU MOSTARA
SREDSTVIMA PRIOPĆAVANJA

Ž A L B A

**na odluku CRPC-a i na zaključak Sektora za stambeno gospodarstvo i
poslovne prostore općine Mostar - Jugozapad**

PRIGOVOR

**upućen na dvostruka mjerila i na nehumane postupke
(upoznati svu javnost)**

Davne 1990. g. sam bio vrednovan kao istaknuti umjetnik u bivšem sustavu, a danas kada zbilja imam dosta djela, neke političke strukture mi žele oduzeti taj status u rješavanju životnih problema - prije svega stana. U tom kontekstu, pače, smatraju da nemaju nikakve obveze spram umjetnika koji nepunih dvanaest godina u džepu nosi rješenje o dodjeli stana kao suvenir. Ne govoreći o drugim, prije svega malodobnim članovima obitelji i o njihovim pravima! Želim upoznati sve ustanove i organizacije koje se brinu o ljudskim pravima s čimbenikom da dvostruka licemjerna mjerila i pravila ne prolaze ni u jednom demokratskom sustavu, a takav sustav želimo graditi i u Bosni i Hercegovini. Ne sporeći pravo povratka stana nositelju stanarskoga prava g. Vukoviću želim samo istaknuti jednu moralnu dimenziju, koja nema veze s pravnim temeljem a to - da je g. Vuković otišao s JNA i vršio agresiju na Mostar a da sam ja u duhovnom i svakom drugom pogledu stajao na raspolaganju gradu u kojem živim gotovo četrnaest godina; da i ne spominjem njegov novčani dug spram mene. On se vraća kao pobjednik a ja nemam mjesta u svom gradu, i u svojoj domovini BiH. O tempora, o mores! Kao što s pravne strane ima neotuđivo pravo preuzeti svoj stan, jer nije proglašen ratnim zločincem; tako i ja imam isto pravo temeljem rješenja br. 161. od 26. 10. 1990. g. doći u posjed svoga stana koji je u cijelosti plaćen prije rata - a ni kriv ni dužan za rat i za nedovršeni stan. Sve demokratske države svijeta brinu o svojim intelektualcima, a ja sam, između ostaloga, objelodanio dvanaest knjiga a od toga devet knjiga u posljednjih deset godina. Da ne spominjem utemeljenje Matice hrvatske u Mostaru, te mjesto prvoga predsjednika iste udruge,

mjesto predsjednika DHK HB, mjesto urednika u nakladničkoj kući ZIRAL, mjesto savjetnika u Zavodu za školstvo, itd., itd.

Stoga molim sve nadležne državne ustanove i organe, kao i helsinške odbore - odjele za ljudska prava - da se zauzmu za isti kriterij povratka stanova za sve građane Mostara i BiH.

Ne samo što je nehumano izbaciti na ulicu četveročlanu obitelj - s dvoje djece od četrnaest i pol mjeseci - nehumano je i ne voditi brigu o ljudima koji su učinili mnogo za grad u kojem žive.

Nažalost, bit ću prisiljen na građansku neposlušnost dok se ne riješi moje legalno i legitimno pravo na povratak oduzetoga stana ili neko drugo odgovarajuće rješenje, temeljem kojega ću i ja ostvariti svoja ljudska prava kao i vlasnik stana u kojem trenutačno boravim.

Ovu žalbu i prigovor pišem u osobno ime, ali i u ime Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne na čijem se čelu nalazim - a po ovlasti Upravnoga odbora DHK HB.

Unaprijed hvala.

S poštovanjem

Prilog:

- Žalba nadležnom organu, njihov zaključak i odluka; odluka i rješenje o dodjeli stana; žalbeni postupak pred sudom; kratki životopis, te zdravstvena dokumentacija i izvadci iz matične knjige rođenih za djecu.

Mostar, 12. prosinca 2001.

Zdravko Kordić
Hrvatske mladeži 9/III.
Mostar

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
OMBUDSMENI/OMBUDSMANI
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
URED U MOSTARU
Mostar, 13.10.2000. godine

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI ŽALBE

Broj žalbe: M 218/2000

ŽALILAC: KORDIĆ ZDRAVKO, Mostar, Hrvatske
mladeži 9/III

PROTIV: HERCEGOVINA "Visokogradnja", Mostar,
Starčevića bb.

Ombudsmeni Federacije BiH, u skladu sa članom 44. Pravila postupka ("Službene novine Federacije BiH", broj: 34/99, dana: 13.10.2000. godine odlučuju sljedeće:

Ombudsmeni su razmotrili žalbu koja je predočena dana 05.03.2000. godine i registrovana isti dan pod brojem M 218/2000 i ostale priložene dokumente, iz kojih proizilazi da se podnositelj žalbe žali da je povrijeđeno njegovo stanarsko pravo.

Ombudsmeni su utvrdili da se žalitelj poziva na odluku SIZ-a Kulture BiH osnovne zajednice Mostar broj 122 od 18.09.1990. godine, odnosno na rješenje o dodjeli stana na korištenje broj 161 od 26.10.1990. godine. Iz ovih činjenica ne proizilazi da je žalitelj zaključio ugovor o korištenju stana odnosno da je se uselio u stan.

Ombudsmeni/Ombudsmani Federacije Bosne i Hercegovine – Ured u Mostaru
Mostar, ul. A. Šantića 22
Tel: 088/580-200 Fax: 088/580-405 E-mail: ombud-mo@cob.net.ba

Prema tome žalitelj nije postao nositelj stanarskog prava sukladno odredbama članka 11 Zakona o stambenim odnosima.

Stoga sukladno odredbama članka 49 Pravila postupka ovaj Ured smatra da nisu ispunjeni uvjeti za postupanje po Vašem zahtjevu.

U svakom slučaju ukoliko je Vaša tvrdnja točna da je uplata za stan bila u cjelosti izmirena imali bi ste pravo zahtjevati da Vam se stan ustupi na korištenje. Međutim iz Vaših navoda proizilazio bi zaključak da Vi niste uselili u stan pa prema tome se i ne može u ovom slučaju raditi o stečenom pravu.

Ukoliko smatrate da Vam treba opširnija informacija možete se obratiti direktno u naš Ured.

Zbog toga Ombudsmani DONOSE ODLUKU O NEPRIHVATLJIVOSTI ŽALBE

Ova odluka je konačna.

OMBUDSMENI FEDERACIJE BIH

Vera Jovanović

Esad Muhibić

Branka Raguz

Po ovlaštenju Ombudsmena
Pomoćnik Mladen Barbarić

Ombudsmeni/Ombudsmani Federacije Bosne i Hercegovine – Ured u Mostaru

Mostar, ul. A. Šantića 22

Tel: 088/580-200 Fax: 088/580-405 E-mail: ombud-mo@cob.net.ba

Naš znak

Datum **Mostar, 10.04.2000..god.**

Vaš znak

DRUŠTVO HRVATSKIH
KNJIZEVNIKA HERCEGE BOSNE
MOSTAR
n/r gosp. Z. Kordić

Štovani gospodine,

Ovim Vas želimo izvjestiti da smo primili Vaše pismo od 10.travnja 2000. god. u kojem nam se obraćate u svezi dodjeljenoga Vam stana u SPO "Slavonija DI".

Želimo Vam napomenuti da smo Vam poslali odgovor na Vaše pismo od 24. svibnja 1999.god. u kojem smo Vas uputili da vaše stambeno pitanje trebate riješavati mimo našega poduzeća budući da mi nismo nikada zaključili bilo kakav ugovor o kupoprodaji stana sa SIŽ-om kulture BiH odnosno sa OSIŽ-om za kulturu Mostar kao niti sa DIHK Herceg-Bosne Mostar, pa stoga nismo niti u kakvim obvezama prema Naslovu.

Držimo da ste svojevremeno pogrešno razumjeli "raspisani natječaj" o prodaji stanova, jer se radilo o pozivima poduzećima ili pojedincima, da pristupe ponovnom obnavljanju kupoprodajnih ugovora za stanove koji su bili ugovoreni prije rata i o tome smo i sa Vama razgovarali dana 29.5.1999.god.

Unatoč svega gore napomenutoga u prvom momentu smo skrenuli pažnju na Vaš zahtjev relevantnim dužnosnicima naše općine Mostar - Zapad u svezi vašega pisma, kako da nikada Vaš osobni problem u svezi kupovine stana za vaše potrebe nije bio predmet dogovora ili ugovora, stoga upućujemo da pokušate Vaše stambene potrebe razrješiti sa institucijama koje imaju obvezu rješavanja zaslužnih građana iz oblasti kulture ovoga grada.

Takodje želimo pripomenuti da smo voljni učestvovati kao donatori u obimu naših raspoloživih mogućnosti u rješavanju stambenih potreba zaslužnih građana.

DIREKTOR
Zvonimir Lucović, dipl.ing.gradj.

**DRUŠTVO HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA
HERCEG-BOSNE – MOSTAR**
Trg hrvatskih velikana bb
Hrvatski dom hercega Stjepana Kosača
Tel/fax: 324-432
Ur. broj: 83-4/02.
E-mail: dhkhb@tel.net.ba
Web adresa: www.tel.net.ba/dhkhb

ZDRAVKO KORDIĆ
Hrvatske mladeži 9/III.
Mostar
Tel. 036/315-348

ALUMINIJU d. o. o. MOSTAR
G. Miji Brajkoviću, direktoru

ZAH T J E V
za financiranjem stana Zdravka Kordića, predsjednika DHK HB

Poštovani,

kako Vam je poznato, nije bilo dobre volje za povratak stana Zdravku Kordiću a pošto je dobio rješenje o deložaciji, Kordić je pristupio jedinom mogućem rješenju – kupovini stana – putom kredita, posudbom i vlastitim novcem. Molimo Vas da razmotrite ovaj zahtjev koji ima osobni karakter i koji podupire Upravni odbor DHK HB a podupire ga i DHK iz Zagreba.

Molimo Vas da u okviru Vaših mogućnosti pomognete financijski kupovinu stana Kordiću, koji je već davno rangiran kao istaknuti umjetnik (što je vidljivo i iz rješenja o dobivanju stana iz 1990. godine).

Stan na kojeg sam se odlučio kupiti je u ulici A. Starčevića – 38. – njegova cijena iznosi 60.000 KM, porez iznosi 3.500 KM a troškovi agenciji «Sivrić» 900 KM. Obnova ovoga stana u staroj zgradi po proračunu građevinskih stručnjaka iznosi 10.000 KM.

Molimo Vas da financijski pomognete predsjedniku DHK HB kupovinu ovoga stana. Na taj način bi se olakšalo plaćanje svih troškova istaknutom umjetniku Kordiću koji živi i radi u Mostaru.

U prilogu Vam dostavljamo:

- a) raniju odluku i rješenje o dodjeli stana (koji nažalost nikad nije vraćen)
- b) predugovor o kupoprodaji stana.

Pošto je stan useljiv 1. travnja 2002. godine – do tada se moraju nužno iznaći sredstva. Molimo Vas da uplatu izvršite, sukladno Vašim mogućnostima na jedan od žiro računa:

DHK HB kod Zagrebačke banke BiH d.d. Mostar: 3381002200138890 (KM) – s naznakom za financiranje stana Z. Kordića, predsjednika DHK HB.

Ili na osobni račun s istom naznakom kod Zagrebačke banke BiH d.d. Mostar:
2510078922 (KM)

Molimo Vas da nas izvijestite o Vašoj odluci i eventualnoj visini uplate na naprijed navedene adrese do 12. ožujka 2002., kako bismo mogli ispuniti obveze spram prodavatelja stana i druge tehničke obveze.

U nadi pozitivnoga rješenja unaprijed se zahvaljujemo i srdačno Vas pozdravljamo.

S poštovanjem

U Mostaru, 8. veljače 2002.

Zdravko Kordić
Zdravko Kordić
predsjednik DHK HB
Mira Jezerčić
Mira Jezerčić
tajnica DHK HB

Case No. / Predmet broj:

CH/_____/_____

To be filled in by the Chamber
Popunjava Dom

**APPLICATION TO THE HUMAN RIGHTS CHAMBER
PRIJAVA DOMU ZA LJUDSKA PRAVA**

IMPORTANT NOTES / VAŽNA NAPOMENA

- 1) This is a legal document and may affect your rights. Take care to provide all the information that may be relevant to your case. You may wish to take some time to fill in this form. You may wish to obtain legal advice from an advocate or other qualified legal adviser.
- 2) The proceedings of the Human Rights Chamber are public: in principle, all the information you give to the Chamber will be available to the respondent Party or Parties and the public.
- 1) Ovo je pravni dokument i može uticati na vaša prava. Vodite računa da date sve informacije koje mogu biti od važnosti za vaš predmet. Možda vam treba određeno vrijeme da popunite ovaj formular. Možda vam treba pravna pomoć advokata ili nekog drugog kvalificiranog pravnog savjetnika.
- 2) Postupci Doma za ljudska prava su javni: u načelu, sve informacije koje date Domu biće dostupne tuženoj Strani ili Stranama i javnosti.

I THE PARTIES / STRANE

A. The applicant / Podnosilac prijave

1. Full name:

Ime i prezime: ZORAVKO KOROIĆ

Mr./Mrs./Miss/Ms

(Gosp)/Gđa/Gđica

2. Date of birth:

Datum rođenja: 29.09.1955.

3. Occupation:

Zanimanje: PROFESOR - SAVJETNIK

4. Address:

Adresa: PRIVATNE KULJEVI - 9/101 - MOSTAR - ILI H. O. HERCEGA

STJEPANA KOVAČE (DHK HB) tel./fax: 036/315-348; 324-432

5. Personal identification number:

Jedinstveni matični broj: 29.09.955.151.637

6. Name of applicant's father:

Ime oca podnosioca prijave: PETAR

B. The alleged victim(s) / Navodna žrtva(e)

Complete this part if the applicant is not himself/herself the alleged victim of a human rights violation, but is applying on behalf of someone else – for example, a person who is deceased or missing.

Popunite ovaj dio ako podnosilac prijave lično nije navodna žrtva kršenja ljudskih prava, već podnosi prijavu u ime nekog drugog – na primjer, u ime preminulog ili nestalog lica

1. Full name of the alleged victim: Mr./Mrs./Miss/Ms
Ime i prezime navodne žrtve:..... Gosp./Gđa/Gđica
2. Date of birth: 3. Occupation:
Datum rođenja:..... Zanimanje:.....
4. Last known address:
Posljednja poznata adresa:.....
5. Personal identification number (if known):
Jedinstveni matični broj (ako ga znate):.....
6. The alleged victim is: (check as applicable)
Navodna žrtva je: (označiti)
 - deceased
umrla
 - missing
nestala
 - other (please specify)
ostalo (naznačite)

C. Representative of the applicant/ Zastupnik podnosioca

Complete this part only if the applicant – see under A above – does not represent himself/herself, but decides to be represented by an advocate or other representative.

Popunite ovaj dio samo ako podnosilac prijave – vidi pod A gore – ne zastupa sam sebe, nego odluči da ga zastupa advokat ili drugi zastupnik

1. Full name: Mr./Mrs./Miss/Ms
Ime i prezime:..... Gosp./Gđa/Gđica
2. Occupation: advocate/advokat
Zanimanje: other (please specify)
ostalo (precizirajte)
3. Address:
Adresa:.....
..... tel./fax.....

D. Respondent Party/ Tužena Strana

Specify the Party or Parties against which your complaint is directed.

You may specify more than one Party. You may not specify any person, organisation or institution not listed below. You may not specify any foreign State or government.

Note that each of the Parties is responsible before the Chamber for the actions of its subordinate authorities.

Navedite ime tužene Strane ili Strana protiv kojih podnosite tužbu.

Možete označiti više od jedne Strane. Nemojte navoditi lice, organizaciju ili instituciju koja nije navedena ispod. Nemojte navoditi ni jednu stranu državu ili vladu.

Imajte na umu da je svaka od Strana odgovorna pred Domom za postupke njenih organa.

- Bosnia and Herzegovina ("the State")
Bosna i Hercegovina ("Država")
- Federation of Bosnia and Herzegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
- Republika Srpska
Republika Srpska

E. Address for payment of any sums of money that may be due

Adresa na koju treba isplatiti bilo koji novčani iznos koji vam može pripasti

If the Chamber finds a violation of human rights, it may award monetary compensation to be paid by the respondent Party.

Ako Dom ustanovi povredu ljudskih prava može dodijeliti novčanu kompenzaciju koju isplaćuje tužena Strana.

Any sums of money that may be due to the applicant, the applicant's representative or the victim should be paid (check one only):

Novčani iznos koji može pripasti podnosiocu prijave, zastupniku podnosioca prijave ili žrtvi treba isplatiti (označite samo jednu stavku):

- in cash, to the applicant (see under A above)
u gotovini, podnosiocu prijave (vidi pod A gore)
- in cash, to the applicant's representative (if the applicant is represented – see under C above)
u gotovini, zastupniku podnosioca prijave (ako podnosioca prijave neko zastupa – vidi C gore)
- by bank transfer, as follows:
preko bankovnog transfera, kao što slijedi

Name of the bank: *ZAGREBAČKA BANKA BiH d.d. MOSTAR* Bank account number: *2510078922*
Ime banke: ZAGREBAČKA BANKA BiH d.d. MOSTAR Broj bankovnog računa: 2510078922

Address of the bank:
Adresa banke: ul. SPLITSKA bb. - MOSTAR

Name of the account holder
Ime nosioca računa: ZDRAVKO KORDIĆ

Set out your claims, if any, in Section V (see page 7 below).

Formulišite svoje zahtjeve, ako ih imate, u odjeljku V (vidi stranu 7 ispod).

II STATEMENT OF THE FACTS / IZJAVA O ČINJENICAMA

Briefly set out here the facts which form the basis of your complaint; include details of all relevant decisions; continue on a separate sheet if necessary. Relevant documents should be listed and attached at Section VII of the application.
 Navedite ukratko činjenice na kojima se zasniva vaša žalba; navedite detalje svih relevantnih odluka; nastavite na drugom listu papira ukoliko je potrebno. Odgovarajuća dokumenta bi trebalo da budu navedena i priložena u odjeljku VII prijave.

- POD BROJEM 122. od 18. IX. 1990. g. SAM DOBIO
 ODLUKU O ODJELI STANA OD STR. KULTURE BiH -
 OSNOVNE ZAJEDNICE KULTURE - MOSTAR, BOSNA, NAKON
 MOGUĆEBA ŽALBENOGA PROCESA - 26. X. 1990. g. ODBIVAM
 "RJEŠENJE I O ODJELI STANA NA KORISTENJE" - br. 161.
 (OBA DOKUMENTA SU UAM UEC DOSTAVLJENA).
 STAN NIJE ODVAJEN U PREDVIĐENO VRIJEME ŽBGG:
 a) KASNIJEJA U ODRTENJU ŽBRAGE
 b) POČINJU RATAJA OSELOVANJA.
- 1999. g. STAN BIVA ODVAŠEN I PROĐAN - PREMDA JE VEĆ
 JEONOM PLACEN (ŠTO JE SUĐSKI ODLUĐANO SUJEDOCIMA:
 SEAD ĐULIĆ, SOFIJA PRIMORAC I MAJA PETKOVIC), TE MI NIJE
 OMOGUĆENO "SKLAPANJE UGOVORA S ODHOM ZA GAĐOVANJE" -
 KALO IZRIČITO STOI U "RJETENJU". TIH SU DOVRIJEĐENJA MOJA
 TEMELJNA PRAVA, - MOJE OBRACANJE PROUTEĆU - NIJE
 URODILO PLOĐOM, MOJE OBRACANJE POLITIČARIMA - NAČELNIKU
 OPĆINE ŽUPANU, ELANU PREDSJONITVA BiH - NIJE URODILU
 PLOĐOM, OBRACANJE OKRUĐOSMANJU NIJE URODILU PLOĐOM -
 OVE PRESLIKE U PRILOGU DOSTAVLJAM, TUĐBA SUDU NIJE
 URODILA PLOĐOM, NA ŽALBU NIJE ODGOVORENO NA VRIJEME -
 - OVE PRESLIKE SAM VEĆ DOSTAVIO,
- TREBALO BI PROUTERITI TKO STOI IZA KUPNJE -
 NE SAMO MOGA STANA VEĆ CIJELE ŽBRAGE - "PRIČASE"
 DA STOI NEKE RANIJE STRUKTURE VLASTI I UĐNIH
 OSOBA - ŠTO MENALDOI NA SUKNU, ŽBGG ŠUTNJE -
 ONIH KOJI TREBAJU ŠTITITI ŽAKONITOST, RANIJE
 ŽAKONI O STANOVIMA NIJE PONIŠTEN, A KALO JE MOGUĆE
 PONDINO PROĐAVATI - VEĆ PROĐANO I JEONOM
 PLACENO. P.S. U PRILOGU DOSTAVLJAM DOKUMENTACIJU KOJU
 NIJE DOSTAVIO.

III STATEMENT OF ALLEGED VIOLATIONS OF HUMAN RIGHTS AND OF RELEVANT ARGUMENTS.

IZJAVA O NAVODNOJ POVREDI LJUDSKIH PRAVA I RELEVANTNIM ARGUMENTIMA.

State here, as far as you can, which human rights you consider have been violated; set out also any legal argument you wish the Chamber to consider.

Navedite ovdje, koliko možete, za koja ljudska prava smatrate da su prekršena; naznačite takođe pravni argument koji želite da Dom razmotri.

- NIJE MI OMOGUĆENO TEMELJNO LJUDSKO PRAVO NA STAN. TEMELJEM RJEŠENJA br. 161. od 26. 10. 1990. (KOJE SAM JE OUSTAJUĆENO) - A NA TEMELJU STAVKA 2 I MENOVANI JE OUFAN, NA OSNOVU OVOG RJEŠENJA, SKLOPITI UGOVOR S "DOMOM ZA GAZDOVANJE" MOSTAR, DOMAH PO USELJENJU, SHODNO ODREDBAMA ZAKONA O STAMBENIM ODNOSIMA. TREKUTIČNO LEGALNI JE SVEBENIK "DOMA ZA GAZDOVANJE" - PODUZEĆE "URBING".
- NISAM MOGAO SKLOPITI UGOVOR, JER MI NIJE OMOGUĆENO USELJENJE - PREMDA SAM VOLJAN OSOBNO PLATITI RAZNU ŠTETU. STAN JE PROJAN ZA MENE NEODHATOM SUBJEKTU, GRADSKO I OPĆINSKE VLASTI, KAO I PODUZEĆE "HERCEGOVINA VISOKO GRADNJA" SE POVIŠTAJU KAO DA JE S NJIMA POCIO SVIJET, TE KAKO REKOŠE "NEMAJU NIKAKVU OBUZU PREMA MENI".
- DAKLE: KAKO TEMELJNU OBUZU, DA MI OMOGUĆE USELJENJE, TE SKLAPANJE UGOVORA S "URBINGOM".

**IV STATEMENT AS TO LEGAL OR OTHER REMEDIES USED ETC.
IZJAVA O PRAVNIM I DRUGIM SREDSTVIMA KOJE SE KORISTILI**

The Chamber requires complete and detailed information of all your attempts to prevent the human rights violation complained of, or to obtain redress therefor from the relevant authorities.

Dom traži potpune i detaljne informacije o svim vašim pokušajima da spriječite povredu ljudskih prava na koju se žalite ili da ih riješite pred odgovarajućim organima.

A. The final decision relating to your complaint (state the court or authority responsible and the date and nature of the decision).

Konačna odluka u odnosu na vašu žalbu (navedite sud ili organ koji je odgovoran, datum i vrstu odluke).

— Odluka Suda — 15. 10. 2001. — Općinski sud —
MOSTAR — br. P-505/2000 — TO JE PRVOSTUPANJSKA ODLUKA —
KONAČNU NE MOGU DOČEKATI. SUDU NIJE U INTERESU DA JE
UBRZO DONESE.

B. Other decisions (list in chronological order, giving date, court or authority and nature of decision for each one).

Ostale odluke (navesti hronološkim redom, navesti datum, sud ili ustanovu i prirodu tih odluka).

1. ŽALBA PODUZETA HERCEGOVINAVLSKOHERZEGOVINA — NA
KODU MIRAGA NISAK DOBIO SLUŽBENI ODGOVOR
2. TUŽBA OPĆINSKOM SUDU — 16. 6. 2000.
3. ŽALBA SUDU — 15. 11. 2001.
4. ŽALBA — STAMBENOM SEKTORU — TUŽBOZ. MOST. — 18. 10. 99. —
13. 12. 2001.
5. ŽALBA OBVEŠTANJU
6. KULTURNIJA USTANOVAAMA I JAVNOSTI — SVE PRICLOJENO —

C. Is any other appeal or remedy available which you have not used? If so, explain why you have not used it.

Postoji li drugo pravo žalbe ili pravni lijek koji niste koristili? Ako je tako, objasnite zašto ga niste koristili.

NE POSTOJI

V STATEMENT OF REMEDIES SOUGHT / IZJAVA O TRAŽENIM PRAVNIM LJJEKOVIMA

State here provisional measures or other remedies you seek to obtain from the Chamber. Your claims must be complete, detailed and if possible supported by evidence – for example, proof of actual damage, bills and invoices, and receipts for sums paid. Use a separate sheet of paper if necessary.

Note: The Chamber may decline any claim for compensation or other relief that is not substantiated or lodged after the application form has been submitted.

Navedite ovdje privremene mjere ili druge pravne lijekove koje tražite od Doma. Vaši zahtjevi moraju biti potpuni, detaljni i ako je moguće potkrijepljeni dokazima – na primjer, dokazom o stvarnoj šteti, računima i fakturama te potvrđama za plaćene iznose. Upotrijebite poseban papir ako je potrebno.

Obratite pažnju: Dom može odbaciti svaki zahtjev za kompenzaciju ili drugu vrstu odštete koji nije potkrijepljen ili je dostavljen nakon podnošenja obrasca prijave.

A. Provisional measures, if any/ A. Privremene mjere, ako postoje

The Chamber may, before reaching a final decision, order the respondent Party or Parties to take provisional measures to prevent possible harm that cannot subsequently be remedied. Such an order is valid only for a limited period while the proceedings are pending and does not prejudge the outcome of the proceedings.

Dom može, prije donošenja konačne odluke, narediti tuženoj Strani ili Stranama da donesu privremene mjere da bi spriječio moguću štetu koja se nakon toga ne bi mogla otkloniti. Takva naredba je na snazi samo za ograničeni vremenski period dok traje postupak i ona ne određuje unaprijed kakav će biti konačan ishod postupka.

- ODGAĐANJE DELOVANJE OD RJEŠENJA OVOGA SPORA.

B. Compensation for pecuniary ("material") damage

Kompenzacija za novčanu ("materijalnu") štetu

88.855,00 KM - UMANJENO ZA 40% RATNE ŠTETE =
79.999,5 KM.

C. Compensation for non-pecuniary ("moral") damage

Kompenzacija za nematerijalnu ("moralnu") štetu

15.000 KM

D. Compensation for costs and expenses which you have incurred in trying to prevent the human rights violations of which you complain, or in seeking redress therefor

Kompenzacija za troškove postupka koje ste imali pokušavajući da spriječite povrede ljudskih prava na koje se žalite, ili tražeći da ih riješite.

1 000 KM

E. Any other orders you wish the Chamber to give

Neke druge naredbe koje želite da Dom donese.

NAREDBU SUKLADNU RJEŠENJU KOJE POSJEĐUJEM -
ILI BORE NAVEDENU NOVČANU KOMPENZACIJU.

VI OTHER COMPLAINT PROCEEDINGS / OSTALI ŽALBENI POSTUPCI

A. Has your complaint previously been examined by the Chamber? If so, give details, including case number and date.

Da li je vašu žalbu prethodno ispitivao Dom? Ako je tako, navedite detalje, uključujući broj predmeta i datum.

NE

B. Has it been submitted to any other Commission established by the Dayton Agreement? If so, give details, including application number and date.

Da li je podnesena nekoj drugoj Komisiji ustanovljenoj po Dejtonskom sporazumu? Ako je tako, navedite detalje, uključujući broj prijave i datum.

NE

- Office of the Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina (Annex 6)
Ured Ombudsmena za ljudska prava za Bosnu i Hercegovinu (Anex 6)
- Commission for Real Property Claims of Displaced Persons and Refugees (Annex 7)
Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica (Anex 7)
- Commission to Preserve National Monuments (Annex 8)
Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika
- Provisional Election Commission (Annex 3)
Privremena izborna komisija (Anex 3)
- Other (please specify)
Ostale (molimo da tačno navedete)

C. Has it been submitted to any other international body for decision, investigation or settlement? If so, give details, including application number and date.

Da li je podnesena nekom drugom međunarodnom tijelu zbog odluke, istrage ili rješenja? Ako je tako, navedite detalje, uključujući broj prijave i datum.

- United Nations Human Rights Committee
Komisija Ujedinjenih nacija za ljudska prava
 - European Court of Human Rights
Evropski sud za ljudska prava
 - Office of the High Representative (OHR)
Ured Visokog predstavnika (OHR)
 - Organisation for Security and Co-operation in Europe (OSCE)
Organizacija za bezbjednost i saradnju u Evropi (OSCE)
 - Other (please specify)
Ostale (naznačite) CRPC-u
- NE, OVA ŽALBA KOJA JE UPUĆENA U VAMA I U KLASICNOU SPORAZUMU USTANOVARMA

D. Has it been submitted to any of the following national courts or institutions? If so, give details, including application number and date.

Da li je bila podnesena nekom od sljedećih domaćih sudova ili institucijama? Ako jeste, navedite detalje uključujući broj žalbe i datum.

- Constitutional Court of Bosnia and Herzegovina
Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine
- State Court of Bosnia and Herzegovina
Državni sud Bosne i Hercegovine
- Institution of Ombudsmen of the Federation of Bosnia and Herzegovina
Instituciji Ombudsmena Federacije Bosne i Hercegovine
- Institution of Ombudsmen of the Republika Srpska

- OPĆINSKI SUD - NOVI STAR -
TUZLA - 16.6.2000,
ŽALBA - 15.11.2001

✓ PRESLIK
POSILAN VAMA
OD GOVOR
OD OMBUDSMANA

VII LIST OF DOCUMENTS / LISTA DOKUMENATA

List here all documents annexed to the application. Include with your application copies of all decisions referred to in Parts II, IV and VI above.

Unesite ovdje sve dokumente koji su dodati prijavi. Podnesite sa prijavom kopije svih odluka koje se odnose na Tačke II, IV i VI.

1. ODLUKA O ODGOVORI STAVNA
2. RJEŠENJE O ODGOVORI STAVNA
3. TUŽBA - 16. 6. 2000.
4. RJEŠENJE SUDA - P-505 / 2000.
5. ŽALBA - 15. 11. 2001.
6. Žalba sektoru štampanog - 1880/98
7. Stavak ombudsmana (odluka)

VIII STATEMENT OF PREFERRED LANGUAGE / IZJAVA O JEZIKU

Do you prefer to receive the Chamber's decision in:

Želite li da primite odluku Doma na:

- English
Engleskom
- Bosnian
Bosanskom

- Croatian
Hrvatskom
- Serbian
Srpskom

(check as applicable)
(označite)

IX CONFIDENTIALITY / POVJERLJIVOST

If you object to your name being made public during the Chamber's proceedings you should state so here. If you do not object here in unambiguous terms, giving valid reasons, your identity will not be treated as confidential.

Ako se protivite da vaše ime bude objavljeno u javnosti za vrijeme postupka pred Domom, navedite to ovdje. Ako se nedvojbeno ne protivite, dajući valjane razloge, vaš identitet neće biti tretiran kao povjerljiv.

NE PROTIVIM SE!

X DECLARATION AND SIGNATURE / IZJAVA I POTPIS

I hereby declare that to the best of my knowledge and belief the information I have given is correct.

Izjavljujem da su, prema mom znanju i uvjerenju, informacije koje sam dao tačne.

Signature of the
Potpis

- applicant
podnosioca prijave
 applicant's representative
zastupnika podnosioca prijave

[Handwritten signature]
.....

Place
Mjesto... *MOSTAR*

Date
Datum... *10. 01. 2002. g.*

If the applicant decides to appoint a representative, a letter of authority should be submitted as soon as possible. A form letter is available from the Chamber's Registry.
Ako podnosilac prijave odluči da imenuje zastupnika, punomoć treba dostaviti što je moguće prije. Obrazac punomoći može se dobiti u Sekretarijatu Doma.

Send to:

Poslati na adresu:

HUMAN RIGHTS CHAMBER FOR BOSNIA AND HERZEGOVINA
DOM ZA LJUDSKA PRAVA ZA BOSNU I HERCEGOVINU

Musala 9/III
71000 Sarajevo

tel. (+387) (0)33 212 064
fax (+387) (0)33 212 059

or/ili

Simeuna Đaka 5
78000 Banja Luka

tel./fax (+387) (0)51 212 603

ZAVOD ZA ŠKOLSTVO HZ H-B

Broj: 0314-III-29/3

Datum: 16. III. 1993. godine

Temeljem članka 3. Uredbe o radnim odnosima na području Hrvatske zajednice Herceg-Bosna za vrijeme rata i neposredne ratne opasnosti (Narodni list HZ H-B, br. 9/92.), Prijedloga Pododjela prosvjete, kulture i športa HZ H-B od 11. III. 1993. godine, te Odluke Savjeta Zavoda za školstvo od 16. III. 1993. godine o izboru savjetnika, d o n o s i m

R J E Š E N J E O
RADNOM ODNOSU NA ODREĐENO VRIJEME

1. Profesor ZRAVKO KORJIĆ iz MOSTARA koji je zasnovao radni odnos na određeno vrijeme 22. III. 1993. godine raspoređuje se na radno mjesto stručnog savjetnika za filozofiju i sociologiju.
2. Djelatnik treba početi sa radom 22. III. 1993. godine. Ako djelatnik iz neopravdanih razloga ne počne raditi utvrđenog dana smatrat će se da nije zasnovao radni odnos.
3. Osobni dohodak djelatniku obračunavati će kao sukladno mogućnostima i kriterijima utvrđenim za osobne dohotke za vrijeme rata i neposredne ratne opasnosti.
4. Protiv ovog rješenja djelatnik može podnijeti zahtjev Zavodu za školstvo HZ H-B za zaštitu prava u roku od 15 dana od dana uručivanja.

Dostaviti:

- Imenovanom,
- U desije radnika,
- Računovodstvu,
- Arhivi

52-stranice DOKUMENTA
Bosna i Hercegovina

Federacija Bosne i Hercegovine
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA
V L A D A PRED PREDsjedNIKA

Zdravko Kordić
Ante Starčevića – 38/VI
88000 Mostar
tel.036/347-636
mob. 063/940-742
e-pošta: kordic.zdravko@tel.net.ba

Primijeno: 23-8-2007			
Organizaciono jedinica	Klasifikaciona oznaka	Podni list	Svoj prolog

VLADI HERCEGOVAČKO-NERETVANSKE ŽUPANIJE
n/r. predsjedniku – g. Srećku Borasu
žurno: za sastanak Vlade

Čović A.

ZAHTJEV – ZAMOLBA

Poštovani
u prilogu Vam dostavljam sedamnaest dokumenata, te nekoliko ulomaka iz novina – o tzv. slučaju „Kordić i Zavod za školstvo“! Vjerujem da je svim članovima Vlade ovaj „slučaj“ djelomice poznat iz medija.
Ukratko – o čemu se radi: u Zavodu za školstvo sam počeo raditi 22.03.1993., tu radio preko 11 godina – dogovorom otišao na mandatno mjesto „stručnoga suradnika u Predsjedništvo BiH“ – koje je trajalo nepunih dvije godine i sedam mjeseci. Od 15.04.2004. do 06.11.2006. Prigodom polaska postavio zahtjev za povratak nakon isteka mandata – i taj zahtjev dostavio Zavodu, Vladi HNŽ-a i Ministarstvu prosvjete i kulture. Zašto? Zato što je Vlada preuzela utemeljiteljska prava nad Zavodom – znajući da bi moglo biti problema. Vlada je preuzela sve obveze nad ranijim Zavodom, te preuzela djelatnike, prostorije, materijalno-tehnička sredstva, itd., - vidjeti odluku Vlade. Tek 17.05.2004. utemeljen je Zavod kao upravna organizacija – naravno preuzeo sve obveze ranijega zavoda a „zaboravio“ djelatnika na mandatu. Očito, ne slučajno! Nisam znao pri polasku u Predsjedništvo – što i kako treba izgledati taj pravni akt – o mirovanju radnoga staža - podmetnuli su mi neko rješenje, mislio sam slučajno, jer nemaju pravnika koji to znade uraditi - i sada sam toga uvjerenja -- no je novi ravnatelj nešto smjerao, pri samom dolasku – pogledati nelegalno rješenje o prestanku radnoga odnosa i radnu knjižicu – koja je prepravljena, a da nisu rješenja pratila to što je činjeno u radnoj knjižici! Nakon „retroaktivnoga“ prestanka mandata /od nekih 25.dana/ - podnio sam zahtjev za povratak u Zavod, na ranije radno mjesto – i isti zahtjev predao Vladi i Ministarstvu prosvjete HNŽ-a. Ne očekujući neke velike probleme, no, unatoč obećanjima, preporukama /u prilogu/, još uvijek nisam vraćen na svoje radno mjesto – jer je navodno promijenjen Pravilnik – ali, nisu promijenjeni federalni zakoni : Zakon o radu temeljem kojega sam otišao na mandat, Zakon o državnoj službi, Zakon o upravnom postupku, Zakon o upravnom sporu, i td. – vidjeti priloge, jasno je da zakoni poduzeća moraju biti usklađeni s višim aktima – u ovom slučaju s federalnim zakonima. No, jučer je prošlo devet mjeseci a da nisam vraćen na posao, da mostarski sud još nije reagirao! Pošto je Vlada HNŽ-a utemeljiteljem Zavoda za školstvo – ona može donijeti odluku o pravnom vraćanju djelatnika na posao – tu odluku podcrtati kao izvršnu ravnatelju Zavoda. Te da ta odluka stupa na snagu retroaktivno – s danom podneska za povratak – u ovom slučaju s 30.11.2006. i da ispuni sve obveze u tom razdoblju spram djelatnika. Nalazim se na rubu egzistencije, kredit za liječenje je potrošen a nije vraćen, također stambeni kredit. Dvoje djece treba poći u školu početkom rujna – u prvi razred osn. škole. Više nemam od koga posuđivati novac! Vlade do sada nije bilo, pa im je bilo svejedno što će biti s četveročlanom obitelji. Vremena više nemam za čekanje. Nadam se da ne ćete dopustiti da iz ovih tuđih propusta Zdravko Kordić postane novi hrvatski i bosanskohercegovački Jan Palach. Njegovi su razlozi bili puno smisleniji, možda vaše nerazumijevanje dovede i do toga – u tom slučaju bi to mogao biti poučak za budućnost

nečiju. U svakom slučaju u obitelji Kordić a i obitelj Kordić gori. Bez brzoga rješenja će sagorjeti – jer devet mjeseci iznadljudske borbe s birokracijom, te borbe za egzistenciju je prošlo, sve snage su na izmaku. Umjesto da normalno živim i pišem, nakon 26.g. radnoga staža – da djelomice „uživam“ plodove svoga rada, ja se grčevito borim za opstanak. Unatoč tomu, tri nove knjige su u pripremi – i one će biti prinos hrvatskoj i bosanskohercegovačkoj kulturnoj javnosti – ako mi to i Vi omogućite, na naprijed navedeni način.

S poštovanjem

Mostar, 07.08.2007.

Zdravko Kordić

primljeno
7.8.2007
Čiglic A.

ur. br.: 0401-11-304

od. 15. 04. 2004.

ZDRAVKO KORDIĆ
Ante Starčevića 38/VI.
88 000 Mostar
tel. 036/315-348
mob. 063/441-745

ZAVODU ZA ŠKOLSTVO U MOSTARU

ZAMOLBA – ZAHTJEV

Poštovani,

Pošto sam od 15. travnja 2004. godine imenovan stručnim suradnikom za kulturu i prosvjetu hrvatskoga člana predsjedništva BiH, molim Vas da mi odobrite zaključivanje radne knjižice u razdoblju dok budem na ovom novom radnom mjestu, koje će trajati dokle i mandat aktualnoga hrvatskoga člana predsjedništva.

Zavod za školstvo u tom razdoblju ne bi imao prema meni nikakvih obveza (ni plaću, ni topli obrok, ni prinose, itd.) – s tim što bih nakon prestanka rada na mjestu stručnoga suradnika se želio ponovno vratiti u Zavod za školstvo u Mostaru. Pošto bih cijelo vrijeme ovoga angažmana radio Mostaru, mogao bih i želio bih biti vanjskim suradnikom Zavoda za školstvo - savjetnik za filozofiju, sociologiju, logiku, etiku; politiku, gospodarstvo, demokraciju i ljudska prava. To bih mogao obavljati kao vanjski suradnik – po načelu: što uradim to i naplatim po propisima Zavoda za školstvo. To bi od prilike moglo trajati nešto više od godinu i pol dana.

U nadi razumijevanja moga zahtjeva, unaprijed se zahvaljujem i srdačno Vas pozdravljam.

Mostar, 16. travnja 2004.

Zdravko Kordić

ZDRAVKO KORDIĆ

Ante Starčevića 38/VI

88 000 Mostar

tel. 036/315-348

mob. 063/441-74

VLADI HERCEGOVAČKONERETVANSKE ŽUPANIJE
G Miroslavu Ćoriću, predsjedniku
MINISTARSTVU PROSVJETE, KULTURE I ŠPORTA HNŽ-a
G. Jagi Musi, ministru

ZAMOLBA – ZAHTJEV

Poštovani,

Želim se i Vama obratiti sa zahtjevom, zamolbom za neplaćeno odsustvo s radnoga mjesta savjetnika u Zavodu za školstvo u Mostaru.

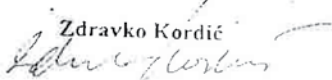
Naime, pošto sam 15. travnja 2004. godine imenovan stručnim suradnikom za kulturu i prosvjetu hrvatskoga člana predsjedništva BiH, to je profesionalni angažman koji će trajati koliko i mandat aktualnoga hrvatskoga člana predsjedništva. Dakle, razdoblje otprilike od godinu i pol dana – pa bi se potom želio ponovno vratiti profesionalno kao savjetnik u Zavod za školstvo.

Cijelo radno vrijeme mogla angažmana na mjestu stručnoga suradnika bi bilo uglavnom u Mostaru, što znači da bih za to vrijeme mogao biti vanjskim suradnikom Zavoda za školstvo (savjetnikom za filozofiju, sociologiju, logiku, etiku, politiku, gospodarstvo, demokraciju i ljudska prava). Taj bih posao mogao sasvim korektno obavljati kao vanjski suradnik, po propisima koji bi vrijedili u Zavodu za školstvo. U tom razdoblju Zavod ne bi imao nikakvih drugih obveza prema meni (niti plaću, niti primose, niti topli obrok, itd.)

U nadi razumijevanja mogla zahtjeva, unaprijed se zahvaljujem i srdačno Vas pozdravljam

Mostar, 16. travnja 2004.

Zdravko Kordić

primljeno
16. 4. 2004.
C. J. A.

ZDRAVKO KORDIĆ
Ante Starčevića 38/VI.
88 000 Mostar
tel. 036/315-348
mob. 063/441-745

HERCEGOVAČKO-NERETVANSKE ŽUPANIJE			
KANTON			
MINISTARSTVO PROSVJETE, KULTURE I ŠPORTA			
PRIMLJENO	16.4.2004		
ORG. JEDINICA	40-	955/04	

VLADI HERCEGOVAČKO-NERETVANSKE ŽUPANIJE
G Miroslavu Čoriću, predsjedniku
MINISTARSTVU PROSVJETE, KULTURE I ŠPORTA HNŽ-a
G. Jagi Musi, ministru

ZAMOLBA – ZAHTJEV

Poštovani,

Želim se i Vama obratiti sa zahtjevom, zamolbom za neplaćeno odsustvo s radnoga mjesta savjetnika u Zavodu za školstvo u Mostaru.

Naime, pošto sam 15. travnja 2004. godine imenovan stručnim suradnikom za kulturu i prosvjetu hrvatskoga člana predsjedništva BiH, to je profesionalni angažman koji će trajati koliko i mandat aktualnoga hrvatskoga člana predsjedništva. Dakle, razdoblje otprilike od godinu i pol dana – pa bi se potom želio ponovno vratiti profesionalno kao savjetnik u Zavod za školstvo.

Cijelo radno vrijeme moga angažmana na mjestu stručnoga suradnika bilo uglavnom u Mostaru, što znači da bih za to vrijeme mogao biti vanjskim suradnikom Zavoda za školstvo (savjetnikom za fitozofiju, sociologiju, logiku, etiku; politiku, gospodarstvo, demokraciju i ljudska prava). Taj bih posao mogao sasvim korektno obavljati kao vanjski suradnik, po propisima koji bi vrijedili u Zavodu za školstvo. U tom razdoblju Zavod ne bi imao nikakvih drugih obveza prema meni (niti plaću, niti primose, niti topli obrok, itd.).

U nadi razumijevanja moga zahtjeva, unaprijed se zahvaljujem i srdačno Vas pozdravljam.

Mostar, 16. travnja 2004.

Zdravko Kordić

NA TEMELJU OVIH ZAHTEVA VLADI, MINISTARSTVA PROSVETE

I JAVNO ZA ŠKOLSTVO ODBIVAM

BESMISLENO RJEŠENJE KOJU POTPISUJE

BIVŠI NEARSTOJEĆI RAVNATELJ - RJEŠENJE

KOJE SLIJEDE. MENI JE DOVOLJNO BILDA DA JE

IZDANO I NA TEMELJU PUKIENOGA ZAHTEVA ZARAVKA
KOROICA*

- ČL. 151 II ZAKONA O UPRAVNOJ POSTUPKU -
U POTPUNOSTI PONIŠTAVA OVO RJEŠENJE.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ZAVOD ZA ŠKOLSTVO – MOSTAR
Ur.broj: 0401-IV-305
Mostar, 16.4.2004. godine

Na temelju pismenog zahtjeva *Zdravka Kordića*, radi prelaska na novo radno mjesto, kao i temeljem članka 86. Zakona o radu "Službene novine Federacije BiH", broj 43/99., donosim

RJEŠENJE

o prestanku radnog odnosa

ZDRAVKU KORDIĆU, višem prosvjetnom savjetniku u Zavodu za školstvo Mostar, zaključuje se radni odnos sa danom 15.4.2004. godine, radi prelaska na novo radno mjesto i uz njegovu suglasnost.

Prigovor na ovo rješenje djelatnik ima pravo uputiti v.d. ravnatelju Zavoda za školstvo Mostar u roku od 8 dana od dana prijema rješenja.

16.4.2004.

v.d. RAVNATELJ-a

Mladen Kvesić

- Dostavljeno:
- Imenovanom,
 - Računovodstvu,
 - Pismohrani,
 - Mirovinskom osiguranju.

1147115670

SOCIJALISTIČKA REPUBLIKA BOSNA I HERCEGOVINA

SKUPSTINA OPŠTINE *Čitluk*

RADNA KNIŽICA

Serijski broj II 115704

Registarski broj *111*

LICNA KARTA

Serijski broj	Registarski broj	Mjesto i datum izdavanja
<i>2000-2018</i>	<i>324/87</i>	<i>Čitluk</i>
<i>BY</i>	<i>633/87</i>	<i>24.11.1987</i>
<i>05586321</i>		<i>GRUPE</i>
		<i>M. OF. ABPT</i>

Izdavanje
5/76

Izdavač: IKKRO "Svjetlost" — OOUR Marketing
Poslovnica za izdavanje i prodaju tiskalica Sarajevo
Oznaka za identifikaciju 1/74
Novinska ustanova Službeni list SR BiH Sarajevo

Prezime Korčić
 Ime Jasna
 Prezime Šturm
 Stanje u braku i prezime
 pri zaključivanju braka _____
 Mjesec i godina rođenja 29. 9. 1955.
 Mjesto rođenja Školjica, opština Lipnica
 Prijateljska Republika _____
 Građanstvo Jugoslavija
 Stručnost:
 zanimanje (struka) _____
 kvalifikacija (zvanje) _____
 Datum izdavanja 19. 10. 78
 Potpis [Signature]
 Funkcija i potpis ovlaštenog lica, _____
 Potpis [Signature]
 Potpis [Signature]

2

PODACI O ŠKOLSKOJ I STRUČNOJ SPREMI

Svršena škola ili tečaj odnosno položen stručni ispit (navesti dokumenta)	
<u>Škola za pripremu nastavnika prirodno matematičkog smjera 1978. godine</u>	

NAPREDOVANJE U TOKU ZAPOSLENOSTI

Kvalifikacija (zvanje)	
<u>Učiteljica 1. razreda od 1978. godine</u>	

3

Broj matične knjige	Naziv i sjedište preduzeća (nadležna - ustanove)	Datum nastupa zaposlenja	Datum pretraha zaposlenja
11	Općinski komitet Saveza komunističke mlade	11.03. 1979. god.	31.08. 1989. god.
30.	SEDMOŠKOLSK CENTAR JABLANICA	01.09. 1979.	5.1. 1986.
30.	SEDMOŠKOLSK CENTAR JABLANICA	10.12. 1982.	31.01. 1988.
69	ROŠNJE - ODJR Kućarstvo, el. i elektr. instal. i održavanje	1.2. 1988.	31.12. 1988.
39	ROŠNJE - ODJR ODJR Instalacija elektr. instalacija i održavanje	1.1. 1989.	21.03. 1993.

6

Trajanje zaposlenja u preduzeću			Ukupno trajanje svih zaposlenja (godina):	Potpis i pečat
godina	mjesec	dana		
-	6	-	godina - mjeseci šest (6) dana -	
2	4	5	godina dva i polje (2) mjeseci četiri (4) dana pet (5)	
5	1	21	godina pet (5) mjeseci jedan i polje (1) dana dvadeset i jedan (21)	
-	11	-	godina osam (8) mjeseci deset (10) dana dvadeset i šest (26)	
4	2	20	godina tri i polje (3) mjeseci jedan (1) dana deset (10)	

7

PODACI O

Broj matične knjige	Naziv i sjedište preduzeća (matičstva - ustanove)	Datum nastupa zaposlenja	Datum preovisnica zaposlenja
4	ZAVOD ZA ŠKOLSTVO HR H-B	22.08.1993.	
7	ZAVOD ZA ŠKOLSTVO HR HB	01.09.1994.	12.4.2004.
8	PREDSJEĆNIK BIVŠE SARAJEVO	16.04.2004.	06.11.2006.
9	BIA, FBiH, HNSK ZAVOD ZA ŠKOLSTVO MOSTAR	13.4.2004.	15.4.2004.
10			

ZAPOSLENJU

Trajanje zaposlenja u preduzeću			Ukupno trajanje svih zaposlenja (skloplima)	Potpis i pečat
godina	mjeseci	dana		
			godina _____ mjeseci _____ dana _____	
10	3	14	godina deset (10) mjeseci tri (3) dana petnaest (15)	
2	6	20	godina Dvije (2) mjeseci šest (6) dana dvadeset (20)	
0	0	3	godina / / mjeseci / / dana tri (3)	
			godina _____ mjeseci _____ dana _____	

ZATIM DOBIVAM KRIKOTVORENOM RADNIKU KRAJNJI
"KRAJNJI" RADNI DONOS S 12. 04. 2004. - OČITO
PREPRANJAN - POTOM SLIJEDE RADNI STAŽ U
PREDSJEDNIŠTVU BiH - A POTOM, OPET OTVOREN
I ZATVOREN RADNI STAŽ S - 13. 04. - 15. 04. 2004.
- BEZ IKAKVIH RJEŠENJA - PA SAM MORAO -
ISTOGA DANA NAPISATI U RUKOPISU ZAHTEV
DA SE "RADNA KRAJNICA ZAKLJUČI S 15. TRAVNEM 2004.
PRILAŽEM TAJ ZAHTEV - NAGLATAVAM ZADNJI
REČENICU - OČITO SU NAKNAONO UPIŠALI I TAJ
STAŽ - 13. 04. - 15. 04. 2004.
RADNIK KRAJNICA JE DOJAO RADNI KOLEGA U
SARAJEVO, PA SAM JE UICU NA "REVERS" -
DA NAKNAONO UPIŠU STAŽ OD TRIDANA U
ZAVOBU

Temeljem članka 16. stavak 3. i članka 17. stavak 3. Poslovnika o radu Predsjedništva BiH («Službeni glasnik BiH», broj 25/01 od 12. listopada 2001. godine), Ured člana Predsjedništva BiH iz reda hrvatskog naroda, kojega zastupa član Predsjedništva BiH g. **Dragan Čović** (u daljem tekstu: poslodavac) i **Kordić Zdravko** (u daljnjem tekstu: uposlenik), dana 16. travnja 2004. godine, zaključili su

UGOVOR O RADU

Članak 1.

Zaključivanjem ovoga ugovora između poslodavca i uposlenika, zasniva se radni odnos dok traje mandat člana Predsjedništva BiH.

Ovaj ugovor obvezuje poslodavca i uposlenika dok ga jedan od njih ne otkáže ili dok ne prestane na neki način određen Zakonom o radu

Članak 2.

Uposlenik je dužan otpočeti s radom u smislu odredaba ovog ugovora dana 16. travnja 2004. godine u Uređu u Mostaru.

Od dana početka rada teku međusobno prava, obveze i odgovornosti iz radnoga odnosa između poslodavca i uposlenika.

Članak 3.

Uposlenik će obavljati poslove na radnome mjestu – suradnik u Kabinetu.

Članak 4.

Uposlenik se obvezuje na pravodobno, uredno i kvalitetno obavljanje poslova radnog mjesta u uredu.

Uposlenik se obvezuje i za druge poslove koji nisu izričito navedeni u opisu njegovog radnog mjesta. Poslodavac može uposlenika rasporediti i na drugo radno mjesto u skladu sa stručnom spremom ako se ne mijenjaju odredbe o pojedinačnim pravima u radu.

Članak 5.

Uposlenik će poslove svog radnog mjesta obavljati u punom radnom vremenu u trajanju od 40 sati tjedno.

Radno vrijeme uposlenika raspoređeno je u 5 radnih dana u tjednu, 8 sati dnevno s početkom u 8,30 i svršetkom u 16,30 sati u jednokratnome trajanju.

Članak 6.

Uposleniku tijekom rada u punome radnom vremenu pripada pravo na stanku u toku rada od 30 minuta od 11 do 11,30 sati.

Članak 7.

Uposlenik ima pravo na godišnji odmor za svaku kalendarsku godinu, nakon šest mjeseci neprekidna rada, koji ne može biti manji od 18 radnih dana.

Vrijeme korištenja godišnjega odmora utvrđuje poslodavac u dogovoru s uposlenikom.

Članak 8.

Uposleniku pripada pravo na plaću, dodataka na plaću i nadoknade plaća na način i pod uvjetima predviđenim posebnom odlukom.

Članak 9.

Uposlenik je dužan savjesno i odgovorno izvršavati poslove radnoga mjesta, pridržavati se obveza propisanih zakonom, te ispunjavati i pridržavati se odluke koje donosi poslodavac.

Poslodavac je dužan uposleniku osigurati uvjete za sigurno obavljanje poslova radnoga mjesta.

Za povrjedu radnih obveza uposlenik je odgovoran poslodavcu.

Uposlenik ne može bez saglasnosti poslodavca za svoj ili tuđi račun ugovarati ili obavljati poslove iz djelatnosti koje obavlja poslodavac.

Članak 10.

Ovaj se ugovor može otkazati samo temeljem Zakona utvrđenih valjanih razloga.

Otkazni rokovi u slučaju redovitog otkazivanja ovoga ugovora o radu su:

- a) u slučaju redovitog otkaza na inicijativu poslodavca uposlenik ima pravo na otkazni rok od 30 dana od dana dostavljanja otkaza uposleniku;
- b) u slučaju redovitog otkaza na inicijativu uposlenika, uposlenik se mora pridržavati otkaznoga roka od 18 dana od dana dostavljanja otkaza poslodavcu.

U slučaju redovnog otkaznog roka zbog poslovno uvjetovanih razloga na strani poslodavca, uposlenik ima pravo na otpremninu, pod uvjetima predviđenim zakonom.

Članak 11.

Na prava i obaveze ugovorenih strana koja nisu uređena ugovorom primjenjuju se odredbe zakona, drugih propisa, kolektivnih ugovora, te općih akata poslodavca.

Članak 12.

Ovaj ugovor zaključen je u 4 istovjetna primjerka od kojih svaka ugovorena strana zadržava po 2 primjerka.

UPOSLENIK
[Signature]
Braj 05-45-1/04
Braj 03-623/04
[Signature]

ČLAN-PREDSJEDNIŠTVA
[Signature]

Broj: 03-55-1/04
Sarajevo, 30. travnja 2004.godine

Temeljem točke IV. Oduke o načinu obračunavanja plaća i drugih materijalnih prava državnih službenika i namještenika u Tajništvu Predsjedništva BiH i zaposlenika u kabinetima članova Predsjedništva, broj: 01-716-3/02. od 17. travnja 2002.godine, d o n o s i m

RJEŠENJE

O PLAĆI I DRUGIM PRIMANJIMA NA OSNOVU RADNOG ODNOSA

1. **ZDRAVKU KORDIĆU**, suradniku u Uredu člana Predsjedništva BiH iz reda hrvatskoga naroda, utvrđuje se koeficijent za obračun plaća u visini od 5,0.
2. Iznos plaće uposlenog utvrđuje se množenjem osnovice s koeficijentom iz točke 1 ovoga rješenja.
3. Imenovanom po osnovu navedenog rada, pripada 0,5% utvrđen iznos plaća za svaku započetu godinu radnoga staža.
4. Obračun plaće po ovom rješenju od 1. travnja 2004.godine.

Obratna lažnja

Iočlom 5. Odluke o načinu plaća i drugih materijalnih prava državnih službenika i namještenika u Tajništvu Predsjedništva BiH i zaposlenih u uredima članova Predsjedništva BiH broj: 01-716-3/02. od 17. travnja 2002.godine, utvrđen je koeficijent za obračun plaća namještenika u uredima članova Predsjedništva BiH.

Odredbom članka 2. Odluke utvrđeno je da se plaća utvrđuje množenjem koeficijenta i osnovice.

Odredbom članka 2. Odluke plaća se povećava za 0,5% za svaku započetu godinu radnoga staža, a najviše do 20%.

Ugovorom o radu broj 03-55-1/04, Zdravko Kordić raspoređen je na mjesto suradnika u Uredu člana Predsjedništva BiH.

Na osnovu navedenog, utvrđeno je rješenje kao u dispozitivu.

Pravni lijek: Protiv ovog rješenja može se izdati prigovor domaćim sudovima u roku od 15 dana od dana prijema.

Dostavljeno:

1. Imenovanom, *[signature]*
2. Računovodstvu,
3. U dosije
4. Pismohrana.

Број: 05 16-2035 100
Сарајево, 23. 11. 2006. године

Сукладно чланку 71.е. Закона о раду у институцијама БиХ (Сл. гласник БиХ, број: 26/04. од 7. IV. 2004. године; 7/05. од 15. II. 2005. године и 48/05. од 19. VII. 2005. године),
доноси м

Р Ј Е Ш Е Н Ј Е
о стављању изван снаге рјешења о плаћи

I.

Ставља се изван снаге Рјешење о плаћи и другим приманјима из радног односа, број: 03-55-1/04. од 30. травња 2004. године, којим је ЗДРАВКО КОРДИЋ остваривао плаћу и друга приманја из радног односа

II.

Рјешење које се ставља изван снаге и неважњиват ће се до закључно са 6. студеним 2006. године

Образложење

Уговором о раду, број: 03-45-1/04. од 16. травња 2004. године, ЗДРАВКО КОРДИЋ је засновао радни однос у Уреду члана Предсједништва БиХ из реда хрватскога народа, на радном мјесту **сурадника**, док траје мандат члану Предсједништва БиХ.

Будући је са 6. студеним 2006. године истекао мандат члану Предсједништва БиХ, донесено је рјешење као у диспозитиву

Попука о правноме лијеку: против овог рјешења може се изјавити приговор доносиоцима у року од 15 дана од дана његова примитка.

Достављено:

1. Именованоме,
2. Раџуноводству,
3. У досје,
4. Писмохрану.

 ГЛАВНИ ТАЈНИК

Ranko Ninković

NAKON "RJEŠENJA O STAVLJANJU IZVAN SNAGE
RJEŠENJA O PRAČI" - T.J. RJEŠENJA O PRESTANKU
"MANDATA" SKIJELOI ZAKTJEX ZA "POVRATAK"
U ZAVOD ZA ŠKOLSTVO.
POSLANI VLADI HNĚ-a i MINISTARSTVU
PRASVJETE,

Ur. broj: Df-010-1/06-1201
Mostar, 30. 11. 2006.

ZDRAVKO KORDIĆ
Ante Starčevića 38/VI.
88000 Mostar
Tel. 036/347 636
Mob: 063/940 742
E-mail: kordic.zdravko@tel.net.ba

ZAVODU ZA ŠKOLSTVO U MOSTARU

ZAH T J E V

Poštovani

Radio sam u Zavodu za školstvo preko jedanaest godina, potom sam 15. travnja 2004. imenovan stručnim suradnikom u uredu hrvatskoga člana Predsjedništva BiH. Sukladno tomu obratio sam se pismeno Zavodu za školstvo Zambolom Ur. br. 0401-IV-304 od 15. travnja 2004. godine, te zahtjevom Vladi HNŽ i Ministarstvu prosvjete, kulture i športa HNŽ-a -- ur. br. 05-02-40-955/04. od 16. travnja 2004. godine da odlazim na mandat na mjesto stručnoga suradnika u Predsjedništvo BiH, te da se trebam vratiti u Zavod za školstvo po isteku istoga mandata. Ravnatelj Zavoda za školstvo je usmeno rekao da nema ništa protiv toga, te da je suglasan s tim Zahtjevom, a potom je s istim Zahtjevom upoznat i novi ravnatelj Zavoda za školstvo g. Mladen Knezović koji je tih dana stupio na dužnost ravnatelja Zavoda za školstvo u Mostaru.

Sukladno mom zahtjevu, te sukladno «Ugovoru o radu» Predsjedništva BiH -- br. 03-45-1/04. od 22. travnja 2004. godine kao i sukladno «Rješenju o plaći i drugim primanjima na osnovu radnog odnosa» br. 03-55-1/04. od 30. travnja 2004., vidljivo je da moj mandat traje dok traje mandat hrvatskoga člana Predsjedništva BiH. Sukladno tom, mandat hrvatskoga člana predsjedništva BiH prestao je 6. studenoga 2006. pa je temeljem toga donijeto «Rješenje o stavljanju izvan snage rješenja o plaći», br. 05-16-2035/06. od 23. studenoga 2006., dakle, donijeto je rješenje i o prestanku moga mandata.

Sukladno naprijed navedenom smatram da se trebam vratiti u Zavod za školstvo na svoje radno mjesto po isteku mandata a taj mandat je okončan tek rješenjem od 23. studenoga 2006. godine. Dakle, htio bih da se vodim u radnom odnosu u Zavodu za školstvo s istim datumom (23. 11. 2006.), a da se nekako iznade rješenje o ne prekidanju radnoga odnosa sukladno Zakonu o radu F BiH; jer uposlenik ne može biti oštećen.

Zavod za školstvo dužan je primiti me ponovno na posao, nakon isteka mandata, temeljem naprijed navedenoga, kao i temeljem članka 139. (poglavito), čl. 138.; čl. 144. i čl. 145. Zakona o radu F BiH.

Pošto još službeno nisam dobio «Rješenje o stavljanju izvan snage rješenja o plaći», već sam pročitao u novinama o smjenama kod novoizabranoga člana

Predsjedništva, a uredno sam mu se obratio pismom i stavio na raspolaganje svoj mandat, nisam dobio nekakva odgovora, te sam zamolio kolegu pravnika u Predsjedništvu da mi objasni što je sa mnom, te mi je on faksom poslao navedeno «Rješenje». Iz njega je vidljivo da je ono konačno no, vidljivo je i to da sva primanja prestaju 6. studenoga 2006., uposlenik ne smije biti oštećen pa predlažem da se razdoblje od 7. 11. do 30. 11. regulira kao dio godišnjega odmora, ili na bilo koji drugi način.

Ukoliko bi bilo nekkih sporova a temeljem naprijed navedenoga ne može biti nikakva instituta natjecaja, posegnut ću za daljnjim pravnim postupcima sukladno zakonskim odredbama.

S poštovanjem

P. S. U prilogu dostavljam preslike:

- a) Zamolbu – Zahtjev Zavodu za školstvo (koja postoji u Zavodu pod br. 0401-IV-304 od 1. 04. 2004.);
- b) Zamolbu – Zahtjev Vladi i Ministarstvu (br.: 05-02-40-955/04. od 16. 04. 2004.);
- c) Rješenje o plaći i drugim primanjima na osnovu radnog odnosa od Predsjedništva BiH
- d) Ugovor o radu s Predsjedništvom BiH
- e) Preslik preslika (primljen faksom) – Rješenje o stavljanju izvan snage rješenja o plaći od Predsjedništva BiH

Mostar, 30. studenoga 2006.

Zdravko Kordić

Dostavljeno:

1. Zavodu za školstvo – za ravnatelja, stručno vijeće i organe Zavoda
2. Vladi HNŽ-a – predsjedniku
3. Ministarstvu prosvjete, kulture i športa HNŽa-a – ministru

VAŠA PRAVA I OBEVE ZA VRIJEME NEZAPOSLENOSTI

Nezaposlena osoba je dužna prijaviti se podružnici Službe po mjestu javljanja ili boravišta radi uvođenja u propisanu evidenciju. Nezaposlena osoba dužna je o sebi dati odgovarajuće, potpune i tačke i potpisati izjavu o tome. Kom Vašem prvog prijavlivanja informirajte se kod savjetodavca u podružnici o pravima koja možete ostvariti tijekom nezaposlenosti i vezama u postupku traženja zaposlenja.

U moguća prava s temelja nezaposlenosti i obveze označene su svojoj stranici lista. Ako bismo uspješno surađivali u Vašem zapošljavanju molimo da se državate sljedećeg:

- redovito javljanje službi,
- podnošenje zamolbi poslodavcima i javljanje na oglase i nalječaje,
- pridržavanje programa profesionalne orijentacije, obuke i prekvalifikacije, što znači:
 - sudjelovanje u grupnom informiranju,
 - individualna savjetovanja,
 - sudjelovanje u organiziranim aktivnostima prekvalifikacije, dokvalifikacije i stručnog osposobljavanja.

Pravna podružnica pruža Vam mogućnost zaposlenja, te je u Vašem interesu da se na njega odlazujete, dužni ste biti raspoloživi za rad u određeni dan i sat koji dogovorite sa svojim savjetodavcem. Ukoliko niste u mogućnosti da se redovito javljate (teža bolest, nesposobnost za rad, preseljenje i sl.) obavijestite o tome podružnicu, u slučaju stupanja u radni odnos obavijestite o tome (usmeno ili pisмено) podružnicu, svaku priručnu predatku crtežu u Vaš osobni karton prijave podružnici usmeno ili pisмено u roku od 15 dana.

OPOMENA: JAVLJANJE SA RADNOM KNJIŽICOM OBAVLJA SE OSOBNO.

ČUVAJTE OVAJ EVIDENCIJSKI LIST KAO DOKAZ VAŠEG REDOVITOG JAVLJANJA!

SLUŽBA ZA ZAPOSŁJAVANJE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKE ŽUPANIJE/KANTONA

PODRUŽNICA: Mostar
 Tel:

EVIDENCIJSKI LIST
Kordić Zdravko
(ime, prezime i ime jednog od roditelja, prezime)
Mostar
(mjesto)

Matični broj: 240995252221

Karakteristični znak: 240995252221

Prof. št. broj: 19991

PRAVA	OBEVE
1. Zdravstveno osiguranje	1. Obavezno javljanje svako 2. dana
2. Novčana naknada	2. Raspoloživost za rad danima
3. Mirovinsko-invalidsko osiguranje	3. Skupno informiranje danima
	4. Dostavljanje potrebne dokumentacije za ...

[Signatures and stamps]

Hercegovačko-neretvanska županija/kanton
 Hercegovina
 Mjesto: Mostar
 Datum: 19.05.2014

Ovaj prijavni list istovjetan je izvorniku
 crnom tiskom.

Ključni listić od
 države, nalazi se kod stranke

Općina: Mostar

[Large circular stamp and signature]

Broj: UP/I-04/2-1235/2-2006
Datum: 04.01.2007.

Služba za zapošljavanje Hercegovačko-neretvanske županije/kantona, temeljem članka 32. stavak 1. i članka 35. stavak 1. Zakona o posredovanju u upošljavanju i socijalnoj sigurnosti neuposlenih osoba («Službene novine Federacije BiH», br. 41/2001 i 22/2005), rješavajući o zahtjevu za utvrđivanje prava na novčanu naknadu Zdravka Kordić, neuposlene osobe iz Mostara, ul. Dr. A., Starčevića 38/6, d o n o s i

R JEŠ EN JE
o pravu na novčanu naknadu

1. Utvrđuje se pravo na novčanu naknadu Zdravku Kordić (JMBG: 2909955151637) iz Mostara u trajanju od 15 mjeseci, počev od 07.11.2006. do 06.02.2008.
2. Visina novčane naknade iz točke 1. ovog rješenja iznosi 244,00 (stovima: dvijestotinečetredesetčetiri) mjesečno, odnosno 40 % prosječne neto plaće isplaćene u Federaciji u posljednja tri mjeseca prije prestanka radnog odnosa.
3. Korisnik novčane naknade dužan je u roku od 15 dana prijaviti Podružnici Službe svaku okolnost koja utječe na promjenu ili prestanak prava.

O b r a z l o ž e n j e

Razmatrajući zahtjev imenovane osobe od 01.12.2006. i pribavljene dokaze u postupku utvrđeno je sljedeće:

- da neuposlena osoba nije svjesno doprinijela prestanku radnog odnosa, odnosno nije bez opravdanog razloga dobrovoljno napustila posao što je vidljivo iz Odluke-Rješenja poslodavca br. 05-16-2035/06 od 23.11.2006.
- da se po prestanku radnog odnosa prijavila u evidenciju Podružnice Mostar – Odjeljenje 1 i podnijela zahtjev za ostvarenje prava na novčanu naknadu dana 23.11.2006. odnosno u roku od 30 dana po prestanku radnog odnosa.
- da je za vrijeme rada od osam mjeseci neprekidno ili osam mjeseci prekidima u posljednjih 18 mjeseci neuposlena osoba bila osigurana po propisima koji reguliraju sustav poreza i obveznih doprinosa. Što je vidljivo iz Priznanja poslodavca br. 05-04-3470-8/06/06 od 27.12.2006.
- da je provela na radi 25 godina, 11 mjeseci 20 dana, prema izvodu iz radne knjižice, registarski br. 9191 izdate u općini Mostar, te joj se na temelju toga isplaćuje novčana naknada u trajanju od 15 mjeseci,
- da prosječna neto plaća u Federaciji, prema podacima Federalnog zavoda za statistiku, u posljednja tri mjeseca prije prestanka radnog odnosa iznosi 609,82 KM, a visina novčane naknade iznosi 40 % tog prosjeka.

Na temelju navedenog a sukladno člancima 29, 30. i 33. Zakona o posredovanju u upošljavanju i socijalnoj sigurnosti neuposlenih osoba riješeno je kao ~~koje~~ rješenja.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Federalnom zavodu za upošljavanje u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Žalba se podnosi putem ove Službe u Federacioni Zavodu pismeno ili usmeno na zapisnik i oslobođena je plaćanja takse.

POSTUPAK VODILA

[Handwritten signature]
Večna Zovko, dipl.tur.

Dostaviti:

1. Imenovanoj osobi
2. Podružnici Mostar – Odjeljenje 1
3. Službi za mat.- fin. poslove
4. Arhivu

lingua[®]

LINGUA PLUS MOSTAR

CONFIRMATION OF PARTICIPATION

Surname, Name

Kordić, Zdravko

born on 29.IX.1955. in

participated from 26.IV.2006 to 13.VII.2006
in the English course:

A 1/1

Council of Europe level

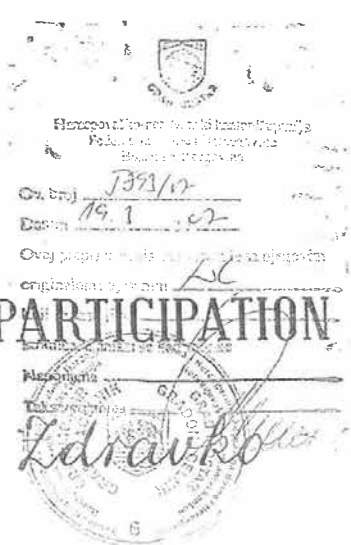
A1 A2 B1 B2 C1 C2

The course covered 52 hours.

Mostar
place

13.VII.2006.
date

[Signature]
teacher's signature

Međunarodni institut za književnost
International Literary Institute

Natječaj ERATO za najljepšu hrvatsku lirsku pjesmu
Zagreb, Republika Hrvatska, 11. ožujka – 25. svibnja 2004. godine

PRIZNANJE
Certificate of Commendation

Zdravko Kordić

Za osvojeno 8. mjesto u literarnom natječaju ERATO za najljepšu hrvatsku lirsku pjesmu te za poseban doprinos književno-umjetničkom stvaralaštvu i kulturi.

For taken 8th place in the literary competition ERATO for the most beautiful Croatian lyric poem and for special contribution to the literary creativity and culture.

Handwritten number: 5345/04
Date: 19. 01. 2004
Official stamp of the International Literary Institute with a signature across it.

Predsjednik Međunarodnog instituta za književnost
International Literary Institute President
Ivan Česk, prof.
Official seal of the International Literary Institute with a signature across it.

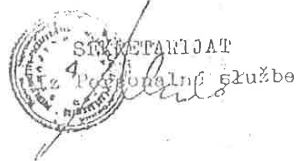

Број: 05-34-1215/07.
Банајево: 06.04.2007. год.

На основу члана 10. таčke 6. и чланова 39. и 40. Закона
о управи ("Службени гласник" БиХ, број: 32/02),
од 07.11.2002. године, као и на лични захтјев
издаје се

П О Т В Р Д А

Према евиденцији у Personalnoj служби Секретаријата
Предсједништва БиХ, КОРДИЋ (Петра) ЗДРАВКО био је
у посленик у Уреду члана Предсједништва БиХ из реда
хрватског народа. Из Радне књижица именованог, сериј-
ски број D IT 115704, као и регистарски број 0191 види
се да именовани има 25 година, 11 мјесeci и 12 дана
радног стажа, што се може провјерити и из докумената
у Секретаријату Предсједништва БиХ.
Потврда се издаје ради регулисања статуса запосленја,
те не у друге сврхе не може користити.

Hercegovačko-neretvanski kanton/županija
Federacija Bosne i Hercegovine
Bosna i Hercegovina

Ov. broj 9775/CA

Datum 2 20 20

Ovaj prepis/prijepis istovjetan je sa originalom

originalni dokument
 koji se čuva u
 arhivi i nalazi se kod službe
 odgovorne za
 čuvanje i pristup

CELNIK

GRAD MOSTAR

Hercegovačko-neretvanski kanton/županija
 Federacija Bosne i Hercegovine
 Bosna i Hercegovina

9775/CA

2 20 20

OPĆINSKI SUD MOSTAR

Kr. 1256/2007

Datum: 14.05.2007

Izvještaj pisarnice – pisarne:

Prema evidenciji ovog Suda za upisnike K, KPS, počevši od 10.05.1992. godine protiv

ZDRAVKO KORDIĆ

(ime i prezime stranke)

Evidenciju prije 10.05.1992. godine ne posjeduje

se ne vodi krivični/kazneni postupak

Potpis ovlaštenog radnika suda

KANTONALNI – ŽUPANIJSKI SUD U MOSTARU

Dostavljamo, molbu, a ujedno se taj Sud obavještava da prema stanju ove evidencije ovog suda počevši od 10.05.1992. godine protiv podnosioca zahtjeva nije stala na pravnu snagu, niti je izrečena nepravomoćna/nepravosnažna presuda za krivično/kazneno djelo za koje je predviđena novčana kazna ili zatvor od tri godine.

Zdravko Kordić

(Ime i prezime osobe na koju se podaci odnose)

KANTONALNI – ŽUPANIJSKI SUD U MOSTARU

Kr. 1236/07

Datum: 14-03-2007

Izvještaj pisarnice

Prema evidenciji ovog Suda za upisnike K, Kp

Zdravko Kordić

(Ime i prezime stranke)

se ne vodi krivični/kazneni postupak

Potpis ovlaštenog radnika suda

OPĆINSKI SUD MOSTAR

Molim da mi nadležni Kantonalni – Županijski sud izda uvjerenje da protiv mene nije podignuta optužnica, koja je stupila na pravnu snagu, a niti je izrečena nepravomoćna/pravosnažna osuđujuća presuda za krivično/kazneno djelo za koje je predviđena kazna ili zatvor do tri godine (član 18. Zakona o krivičnom/kaznenom postupku, Službene novine F BiH br. 43/98).

DAJEM SLJEDEĆE LIČNE/OSOBNE PODATKE

ZORANKO KORDIĆ nadimak _____
(Ime i prezime)
Rođen a 29. 09. 1955. u TRINJAK od oca PETRA
(dan, mjesec i godina)
I majke VINKA državljanin BiH
Po zanimanju PROFESOR stalno nastavljen-gu MOSTARU
Ulica ANTE STARČEVIĆA kućni broj 38/VI
Posjedujem ličnu/osobnu kartu broj 03BDA2314
Izdatu od MUP-a HNK-a MOSTAR
Uvjerenje je potrebno za PRIJAVU NA NATJEČAJ
U Mostaru, 13. III. 2007.

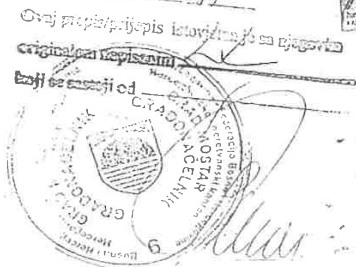
Taksa/pristojba u iznosu od _____ KM

Plaćena u gotovu _____

Čitak potpis

Zoranko Kordić

MI NA KAKVE ZAHTEJE RAVNATELJI ZAVODA
UOPCE NE REAGIRAJU!

33

Društvo hrvatskih književnika

Trg bana Josipa Jelačića 7/A
10000 ZAGREB, HRVATSKA
TEL: (+385 1) 4816-931 • FAX: (+385 1) 4816-959
E-MAIL: dhk@dhk.hr • http://www.dhk.hr

DHK

Kroatischer
Schriftstellerverband
Croatiens
Writers' Association
Association des écrivains
croates

Urbroj: 01-02/ 36-I/2007
Zagreb, 16. veljače 2007.

VLADA HERCEGOVAČKONERETVANSKE ŽUPANIJE
Mostar, Stjepana Radića 3

MINISTARSTVO PROSVJETE, KULTURE I ŠPORTA
Mostar, Stjepana Radića 3

ZAVO ZA ŠKOLSTVO
Mostar, Kralja Zvonimira 14

DRUŠTVO HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA HERCEG-BOSNE
Hrvatski dom hercega Stjepana Kosače, Mostar

Poštovani,

Društvo hrvatskih književnika podupire zahtjeve književnika ZDRAVKA KORDIĆA u ostvarivanju zakonskih prava za povratak na radno mjesto savjetnika u Zavodu za školstvo u Mostaru, na kojem je ranije radio.

U očekivanju pozitivnog rješenja, srdačno Vas pozdravljamo.

S poštovanjem,

Predsjednik
Društva hrvatskih književnika

Stjepan Čuić

CROATIAN WRITERS ASSOCIATION HERZEG-BOSNIA - MOSTAR

Ur. broj: 83-06/07.

**VLADI HNŽ-a, PREDSEDNIKU
MINISTARSTVU PROSVJETE KULTURE I ŠPORTA HNŽ-a, MINISTRU
ZAVODU ZA ŠKOLSTVO
SREDSTVIMA PRIOPČAVANJA**

Cijenjena gospodo,

Suočeni smo s postupcima i događajima koji nadilaze zdravu razumnost. Naime, kako ste višekratno upoznat, naš član Zdravko Kordić, dugogodišnji predsjednik Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne, autor osamnaest knjiga pjesama, eseja, kritika i antologija (od 1980. do 2006.) dugogodišnji glavni urednik časopisa *Osviž*, utemeljitelj Matice hrvatske – Mostar i njezin prvi predsjednik, urednik brojnih izdanja – onemogućen je vratiti se na svoje radno mjesto savjetnika u Zavodu za školstvo u Mostaru.

Nerazumljivi su nam i neprihvatljivi birokratski i ini razlozi i postupei v. d. ravnatelja Zavoda za školstvo g. Mladena Knezovića s kojih ne dopušta povratak gospodinu Kordiću na posao. Otkako je g. Kordić prestao radni angažman stručnoga suradnika u Predsjedništvu BiH, on nema osnovnih egzistencijalnih uvjeta za sebe i članove svoje obitelji, a kamoli za književni rad. Tako se već tri mjeseca mora boriti protiv samovolje v. d. ravnatelja koji ne poštuje ni zahtjeve Vlade HNŽ-a koja je utemeljitelj Zavoda za školstvo. Napominjemo da je književnik i profesor Zdravko Kordić jedanaest godina, od prvoga dana njegova utemeljenja, bio djelatnikom Zavoda za školstvo HZ HB te, u godinama uništavanja svega duhovnog i tvornog na ovim prostorima, nesebično pridonosio vraćanju nade u prosvjetu, kulturu i svekoliki duhovni život.

Ovom prigodom pozivamo se na "Zakon o državnim službenicima u institucijama BiH", čl. 18. stavak 3., na "Zakon o državnoj službi F BiH", čl. 20., stavak 4., "Zakon o radu F BiH" čl. 139., 144., 145., kao i na međunarodne ugovore koje je potpisala BiH.

Kordić je podnio zahtjev za neplaćenu odsutnost u vremenu trajanja mandata u Predsjedništvu te, također legalni zahtjev za povratak u Zavod, odmah nakon isteka mandata koji je trajao nešto kraće od 2 godine i 7 mjeseci. Uvjereni smo da će Vlada HNŽ-a i Ministarstvo prosvjete, kulture i športa s autoritetom naložiti Zavodu za školstvo kojega su utemeljitelji da poštuje zakon, a da će zbog dosadašnjega nepoštovanja zakona snositi posljedice.

Pitamo se: je li moguće da se i danas, na ovim prostorima, tolerira progon umjetnika i prosvjetnih djelatnika? Postupei spram književnika Kordića to potvrđuju!

Predsjednik DHK HB
mr. Antun Lucić
dopredsjednik DHK HB
mr. Miljenko Stojić

Mostar, 9. veljače 2007.

Trg hrvatskih velikana bb, Hrvatski dom hercega Stjepana Kosače, 88000 Mostar, tel/fax:00387
36/ 324-432, e-mail: dhkhh@tel.net.ba, web: www.tel.net.ba/dhkhh, e-mail: info@dhkhh.org,
žiro-račun: Zagrebačka banka BiH d.d. Mostar - 338 100 22001388 90, devizni žiro-račun. 7100
280 48 06 03666 5 Matični broj: 4227002350008, porezni broj: 17001679

Društvo pisaca Bosne i Hercegovine
Association of Writers of Bosnia - Herzegovina

Sarajevo, 20.02.2007. godina
Broj: 22/07

Zavod za školstvo
Kralja Zvonimira 14
Mostar

Dajemo podršku našem članu književniku Zdravku Kordiću da ostvari svoje zakonsko pravo povratka na radno mjesto u Zavodu za školstvo Mostar, nakon isteka mandata na radnom mjestu savjetnika u Predsjedništvu BiH.

Za Upravni odbor Društva pisaca BiH
Muhamed Curovac, generalni sekretar

71000 Sarajevo, Kranjčevićeva 24, tel. ++ 387 (0)33 557-940, tel/fax 557-950
d_pisaca@bih.net.ba transakcijski račun 1610000001170025

Pismo Društva hrvatskih književnika

Vratite stan Zdravku Kordiću

Zdravku Kordiću dodjeljen je stan na korištenje u objektu Rudnik površine od 68,35 četvornih metara, na temelju Natječaja o raspodjeli stanova za istaknute umjetnike i kulturne djelatnike

Društvo hrvatskih književnika Republike Hrvatske uputilo je potporu žalbi i prigovoru svoga člana Zdravka Kordića u vezi s rješavanjem njegova stambenog pitanja. U potpori se ističe: "Od našeg člana Zdravka Kordića iz Mostara primili smo na uvid preslike i žalbe i prigovora od 12. prosinca 2001. na zaključak o dozvoli izvršenja Odluke CRPC-a od 5. prosinca 2001., prema kojemu zaključku privremenomu korisniku Zdravku Kordiću

prestaje pravo privremenog korištenja stana u Ulici hrvatske mladeži 9, nositelja stanarskog prava Trifka Vukovića. S obzirom da je od bivšeg SIŽ-a kulture BiH, Osnovne zajednice kulture Mostar, Zdravku Kordiću dodjeljen stan na korištenje u objektu Rudnik u površini od 68,35 četvornih metara - na temelju Natječaja o raspodjeli stanova za istaknute umjetnike i kulturne djelatnike - Upravni odbor Društva hrvatskih književnika, odnosno njegovo Pov-

Zdravko Kordić, predsjednik DHK Herceg-Bosne

jerenstvo za autorska prava, položaj pisaca i socijalnomirovinska pitanja, pridruženje se priopćenju za

javnost što ga je 8. svibnja 2000. uputio Upravni odbor DHK Herceg-Bosne, Mostar, kako bi se našlo pravno rješenje za rješavanje stambenog pitanja uglednoga pisca Zdravka Kordića, koji sada vrši i dužnost predsjednika DHK Herceg-Bosne - Mostar", stoji u pismu Društva hrvatskih književnika koje su potpisali Željko Knežević, tajnik Društva i Anđelko Novaković, dopredsjednik Društva hrvatskih književnika. *D.L.*

MOSTAR APEL DRUŠTVA HRVATSKIH
KNJIŽEVNIKA HG ŽUPANIJSKOJ VLADI

Kordića vratiti na posao

Društvo hrvatskih književnika Hercegovsko-neretvanske županije i županijskom Ministarstvu prosvjete, kulture i sporta, da naloži Zavodu za školstvo u Mostaru poštuje zakone, odnosno da književnika Zdravka Kordića vrati na radno mjesto savjetnika u Zavodu, koje je obavljao prije nego što je angažiran kao stručni suradnik predsjedništvu BiH.

"Nerazumljivi su nam i neprihvatljivi birokratski i iní razlozi i stupci v.d. ravnatelja Zavoda za školstvo Mladena Knezovića, koji ne dopušta povratak Kordića na posao", stoji u priopćenju iz DHK-a BiH, te se napominje da je Kordić djelatnik Zavoda od dana njegova utemeljenja. U priopćenju se podsjeća da je Kordić podnio zahtjev za neplaćenu odsutnost u vremenu trajanja mandata u Predsjedništvu BiH, te je nakon isteka mandata također podnio legalni zahtjev za povratak u Zavod.

"Otkako je Kordić prestao raditi angažman u Predsjedništvu BiH, on nema osnovnih egzistencijalnih uvjeta za sebe i članove svoje obitelji, a kamoli za književni rad. Tako se već tri mjeseca mora boriti protiv samovolje v.d. ravnatelja Zavoda koji ne poštuje ni zahtjeve Ureda HNŽ-a, koja je utemeljitelj Zavoda za školstvo". (F)

6.02.2007.

14. MOSTAR

Zdravko Kordić upozorio na svoje teško stanje

MOSTAR - Književnik Zdravko Kordić oglasio se priopćenjem za javnost u kojem navodi da je predsjedniku Vlade Hercegovsko-neretvanske županije Miroslavu Čoriću uputio pismo u kojem govori o svom teškom položaju te o uništavanju, kako ističe, cijele obitelji od v.d. rukovoditelja Zavoda za školstvo. "Knezović, v.d. rukovoditelj Zavoda za školstvo, samovoljno i svjesno krši zakonske obveze ne samo prema meni nego je prinio nekoliko savjetnika, tehničkih osoba kao i drugih na vlastitu odgovornost te isti primaju plaću u Zavodu za školstvo", ističe Kordić. On je nakon prestanka mandata savjetnika u Predsjedništvu BiH tražio da se vrati na staro mjesto, tj. u Zavod za školstvo. Iz Ureda predsjednika županijske Vlade navode kako je po Zakonu o državnoj službi Federacije BiH propisano da se državni službenik može vratiti na isto ili slično radno mjesto najkasnije mjesec dana od kada prestaje njegovo imenovanje, ako postoji slobodno radno mjesto.

Također, iz županijske Vlade navode kako spomenuti zakon daje pravo na povratak i isto ne može biti uvjetovano preporukom predsjednika Vlade, odnosno mišljenjem ravnatelja Zavoda.

DHK Herceg-Bosne

Na kraju mandata

Prosvjed u korist književnika Zdravka Kordića

Suočeni smo s postupcima i događajima koji nadilaze zdravu razumnost. Naime, kako ste višekratno upoznati, naš član Zdravko Kordić, dugogodišnji predsjednik Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne, autor osamnaest knjiga pjesama, eseja, kritika i antologija (od 1980. do 2006.) dugogodišnji glavni urednik časopisa *Osvit*, utemeljitelj Matice hrvatske - Mostar i njezin prvi predsjednik, urednik brojnih izdanja - onemogućen je vratiti se na svoje radno mjesto savjetnika u zavodu za školstvo u Mostaru.

Nerazumljivi su nam i neprihvatljivi birokratski i ini razlozi i postupci v.d. ravnatelja zavoda za školstvo g. Mladena Knezovića s kojih ne dopušta povratak gospodinu Kordiću na posao. Otkako je g. Kordić prestao radni angažman stručnoga suradnika u Predsjedništvu BiH, on nema osnovnih egzistencijalnih uvjeta za sebe i članove svoje obitelji, a kamoli za književni rad. Tako se već tri mjeseca mora boriti protiv samovolje v.d. ravnatelja koji ne poštuje ni zahtjeve Vlade HNŽ-a koja je utemeljitelj Zavoda za školstvo. Napominjemo da je književnik i profesor Zdravko Kordić jedanaest godina, od prvoga dana njegova utemeljenja, bio djelatnikom Zavoda za škol-

stvo HZ HB te, u godinama uništavanja svega duhovnog i tvornog na ovim prostorima, nesebično pridonosio vrhanju nade u prosvjetu, kulturu i svakoliki duhovni život.

Ovom prigodom pozivamo se na „Zakon o državnim službenicima u institucijama BiH“ čl. 18. stavak 3., na „Zakon o državnoj službi F BiH“, čl. 20. stavak 4., „Zakon o radu F BiH“ čl. 139., 144., 145., kao i na međunarodne ugovore koje je potpisala BiH.

Kordić je podnio zahtjev za neplaćenu odsutnost u vremenu trajanja mandata u Predsjedništvu te, također legalni zahtjev za povratak u Zavod, odmah nakon isteka mandata koji je trajao nešto kraće od 2 godine i 7 mjeseci. Ujereni smo da će Vlada HNŽ-a i Ministarstvo prosvjete, kulture i športa s autoritetom naložiti Zavodu za školstvo kojega su utemeljitelji da poštuje zakon, a da će zbog dosadašnjega nepoštovanja zakona snositi posljedice.

Pitamo se: je li moguće da se i danas na ovim prostorima, tolerira pronađeni umjetnika i prosvjetnih djelatnika? Postupci spram književnika Kordića potvrđuju!

Predsjednik DHK HB
dr. Antun LUCIĆ
dopredsjednik DHK HB
mr. Mijenko STOJIC

HRVATSKI PJESNIK BEZUSPJEŠNO
NASTOJI OSTVARITI SVOJA PRAVA

Kordić u raljama birokracije

MOSTAR • Još jednim apelom javnosti se obratio profesor Zdravko Kordić koji je, kako kaže, zbog kršenja temeljnih ljudskih i radničkih prava doveden na rub životne egzistencije. Po mnogima, trenutno najbolji hrvatski pjesnik u BiH već duže vremena pokušava ostvariti svoja prava, osobito pravo na rad, ali svi njegovi pokušaji su za sada bili bezuspješni.

Nakon što sam se obratio Ministarstvu prosvjete, kulture i športa HNŽ-a, Vladi HNŽ-a kao utemeljitelju Zavoda za školstvo, Agenciji za državnu službu sa sjedištem u Mostaru, Uredu ombudsmana, te samom Zavodu za školstvo, niću nakon pola godine nisam dobio odgovore na postavljena pitanja i nitko se nije želio pozabaviti ozbiljnim kršenjem radničkih i ljudskih prava. Još malo pa vjerojatno neću se moći ni vanja obratiti jer sam već sada 'pao' ispod svakog ruba egzistencije. Pitam se zar je moguće da jedan čovjek može nezakonito ne vratiti djelatnika na posao i tako 'ubiti' cijelu obitelj, za mene i nije bitno, ali je bitno za moje dvoje malodobne djece da prežive ovu Kalvariju", istaknuo je Kordić u još jednom obraćanju javnosti.

IVEN ROZIC

Zdravko Kordić

On se ovaj put obratio i vlastima Federacije BiH, vjerojatno shvaćajući kako na znanjanskoj razini ništa ne može postići. Tako je podrobno izvješće o svemu što se događa u ovome slučaju poslano predsjednici Federacije BiH, ministru pravosuđa FBiH, rukovoditelju Upravne inspekcije FBiH. Kordić je i podnio redovitu sudsku tužbu 28. prosinca prošle godine, ali i po tom pitanju još uvijek nema nikakvih pomaka.

Prema svemu sudeći, Kordić će još neko vrijeme ostati zarobljen u raljama birokracije i nekih ljudi koji zakone provode onako kako im odgovara.

M. KARACIĆ

Slučaj hrvatskog književnika prof. Zdravka Kordića

Iz Predsjedništva BiH na ulicu!

MOSTAR – Prilopčenjem za javnost jučer se oglasio hrvatski književnik prof. Zdravko Kordić, dojučerašnji stručni suradnik u Predsjedništvu BiH. Kordić je nakon isteka mandata bivšem hrvatskom članu Predsjedništva BiH ostao bez radnog mjesta i sredstava za život.

... Ovdje se radi o očitom kršenju radnih i ljudskih prava. Tek nakon 24 dana Komisije me obavijestio o stavljanju izvan snage rješenja o plaći – stoji u Kordićevu prilopčenju...

Da stvar bude gora, prilikom odlaska na radno mjesto u Predsjedništvu Kordić je zamrznuo radni staž u Zavodu za školstvo HNZ-a u kojem je radio 11 godina. No, nakon podnošenja zahtjeva za povratak na staro radno mjesto to mu nije omogućeno, jer, kako navodi, "ravnatelj već dva mjeseca doводи na rub egzistencije cijelu njegovu obitelj".

– Mi se nismo oglasili o Kordićev zahtjev. Dapače, tražimo način da ga

vratimo na radno mjesto u Zavodu, sukladno tomu što sam i prijedlog promjene Pravilnika o zapošljavanju. Uostalom, Kordić, ako želi, može se prijaviti i na natječaj za ravnatelja Zavoda – kazao nam je u telefonskom razgovoru ravnatelj Zavoda za školstvo HNZ-a Mladen Knezović. Kordić, pak, poziva županijsku vladu, inspekciju, Agenciju za državnu službu i sve hrvatske ustanove da riješe njegov slučaj. (O.C.)

Ured predsjednika Vlade

Broj: 01-2-36-118/07
Mostar, 29. siječnja 2007. godine

ZDRAVKO KORDIĆ
Ante Starčevića 38/VI
M O S T A R

Poštovani gospodine Kordić!

U svezi Vašeg dopisa od 18. siječnja 2007. godine kojim obavještavate predsjednika Vlade Hercegovacko-neretvanske županije kako ravnatelj Zavoda za školstvo HNŽ traži pismena jamstva da predsjednik Vlade HNŽ potpiše preporuku za prijem tj. Vaš povratak na staro mjesto- nakon isteka mandata savjetnika u predsjedništvu BiH, obavještavam Vas o sljedećem:

- Člankom 20. Zakona o državnoj službi F BiH, propisane su prava i obveze savjetnika.
- Točkom 4, istog članka, propisano je "državni službenik, s iznimkom rukovodećih državnih službenika, može se vratiti na isto ili slično radno mjesto najkasnije u roku od 1 mjeseca od kada prestaje njegovo imenovanje, ako postoji slobodno radno mjesto".

Kako se iz priložene dokumentacije vidi da ste dana 23.11.2006. godine prestali raditi na mjestu savjetnika u predsjedništvu BiH te da ste 30.11.2006. godine podnijeli pismeni zahtjev za povratak na radno mjesto u Zavodu, nesporno je da ste ispunili uvjete propisane člankom 20. Zakona o državnoj službi na povratak, ukoliko u Zavodu postoji radno mjesto sa kojeg ste otišli na mjesto savjetnika, odnosno drugo slobodno radno mjesto za koje ispunjavate uvjete.

Iz prije navedenog proizlazi da Zakon o državnoj službi, pod uvjetima propisanim člankom 20. Vama daje pravo na povratak i isto ne može biti uvjetovano preporukom predsjednika Vlade odnosno mišljenjem ravnatelja Zavoda.

S poštovanjem,

Co. - Zavod za školstvo HNŽ

ODVJETNICA
NADA DALIPAGIĆ
Odvjetnička vježbenica
Jelena Dalipagić Crnjac
Mostar, A. Starčevića bb.
Zgrada Integre
Tel./ Fax 036/ 397- 777
Mob. 063/ 317- 374
odvj.nada.dalipagic@tel.net.ba

OPĆINSKI SUD MOSTAR
Veza Vaš broj: 07-58-P-020844-06-P

ODVJETNICA
NADA DALIPAGIĆ
MOSTAR, A. Starčevića bb

PODNEŠAK TUŽITELJA

Predmet: Odgovor na dopis Zavoda za školstvo – Mostar,
ur. br: 0401-IV-57 od 29. 01. 2007.

U svezi ovoga predmeta kao i dopisa Zavoda za školstvo kojega smo dobili od Općinskoga suda u Mostaru a koji se odnosi na proces povratka na posao Zdravka Kordića, izvještavamo Sud o sljedećem:

Zavod za školstvo u kojem je radio Zdravko Kordić jest djelovao kao javna ustanova, a potom je Vlada HNŽ-a svojom odlukom preuzela utemeljiteljska prava nad Zavodom za školstvo HNŽ-a, 13. travnja 2004., te istoga dana imenovala za vršitelja dužnosti rukovoditelja Zavoda g. Mladena Knezovića. Istom odlukom Zavod za školstvo HNŽ-a je preuzeo sve obveze od ranijega Zavoda za školstvo – materijalno-tehnička sredstva, prostorije, djelatnike, financije, itd., što je vidljivo i u stvarnosti a također, potvrđeno odlukom koja zasigurno postoji u Vladi HNŽ-a, a vjerujemo da se ta ista odluka nalazi i u Zavodu za školstvo. Po ovome Zavod za školstvo, koji uskoro postaje upravna organizacija – 17. svibnja 2004. g. preuzima sve, osim Zdravka Kordića koji se u tom razdoblju nalazi na mandatu stručnoga suradnika u Predsjedništvu BiH.

1. Zavod za školstvo, Mostar jest djelovao kao javna ustanova čiji je ravnatelj bio Mladen Kvesić do 13. travnja 2004. a ne do 19. travnja kako navode iz Zavoda za školstvo.

Prilog 1. a) Zamolba – Zahtjev Zavodu za školstvo ur. br. 0401-IV-304, protokolirano pod 15. travnjem a zahtjev je podniet 16. travnja. U ovom zahtjevu se kaže, citiram ulomak: «Molim Vas da mi odobrite zaključivanje radne knjižice u razdoblju dok budem na ovom novom radnom mjestu, koje će trajati dokle i mandat aktualnoga hrvatskog člana Presjedništva», «s tim što bih nakon prestanka rada na mjestu stručnoga suradnika se želio ponovno vratiti u Zavod za školstvo u Mostaru». Nigdje se ne spominje niti Zavod kao javna ustanova, niti kao upravna organizacija.

Prilog 1. b) i c) Gotovo ista «Zamolba – Zahtjev Vladi HNŽ-a», koja je utemeljitelj novoga Zavoda, te nadležnom **Ministarstvu prosvjete** – iz ovih zahtjeva je vidljivo – u potpisu da je zahtjev primljen 16. 04. 2004. od tajnice Vlade HNŽ-a; i da je zaprimljen u nadležnom **Ministarstvu** 16. 04. 2004. pod br. 05-02-40-955/04.

Prilog 2. Dostavljamo preslik «**Rješenja**» o prestanku radnoga odnosa koje je donijeto 16. 04. 2004. g., a potpisao ga je v. d. ravnatelj Mladen Kvesić (dana 13. 04. 2004. na to mjesto imenovan Mladen Knezović). U zaglavlju tog Rješenja piše «na temelju pismenoga zahtjeva Zdravka Kordića», što je za njega u to doba bilo posve dovoljno, jer je smatrao da

čl. 86. Zakona o radu govori ono što je kasnije vidio da govori čl. 139. istoga Zakona. Kasnije, nakon pokušaja ostvarivanja svoga prava povratka na posao Kordić je uvidio da čl. 86. st. 2. govori da «ugovor o radu prestaje sporazumom poslodavca i uposlenika». Ovdje se radi ne o sporazumu. Ovdje moram istaknuti da u tom slučaju Kordić nije bio upoznat s odredbama Zakona o radu. Pozivam se na Zakon o upravnom postupku koji se upravo odnosi na državne službenike, na čl. 15. koji kaže: «Organ koji vodi postupak starat će se da neznanje i neukost stranke i drugih osoba koje sudjeluju u postupku ne bude na štetu prava koja im po zakonu pripadaju.» Nadalje vidljivo je iz radne knjižice da je ona zaključena, ne kako stoji u već spomenutom Rješenju 15. 04. 2004. već 12. 04. 2004., te je Kordić morao rukopisno napisati još jednu zamolbu da se radna knjižica zatvori s 15. 04. 2004. To je i učinjeno, što je vidljivo iz sljedećeg priloga, tako što je ispod otvorenoga i zatvorenoga radnog staža u Predsjedništvu BiH, upisan radni staž Zavoda za školstvo od 13. 04. do 15. 04. 2004. g., a da pri tom nije pisano nikakvo rješenje o otvaranju i zatvaranju toga radnoga staža. Zapravo smo, prije nekoliko dana vidjeli da je u radnoj knjižici datum 12. 04. 2004. kao zaključni datum prepravljani.

Prilog 3. Ovjerovljena fotokopija radne knjižice.

Nadalje, Kordić se obratio Zavodu za školstvo u Mostaru s Zahtjevom za povratak na ranije radno mjesto koji je zaveden pod br. 0401-IV-120 od 30. 11. 2006. godine, što znači da se nije mogao obratiti Zavodu kao javnoj ustanovi kao što to navodi v. d. ravnatelj Zavoda za školstvo, Knezović u svojem prilogu br. 4. – jer je konačno Zavod kao upravna organizacija utemeljen 17. 05. 2004. godine, a već smo rekli tko i na koji način je preuzeo utemeljiteljska prava, pa je besmisleno da se 30. 11. 2006. upućuje zahtjev «javnoj ustanovi» Zavodu za školstvo, jer to nikada i u ni jednom zahtjevu nije navedeno, zbog toga što statusna promjena poduzeća, u ovom slučaju Zavoda, ne utječe na ostvarivanje radnih prava sukladno čl. 139. Zakona o radu. Navodimo čl. 139. «Zaposleniku izabranom odnosno imenovanom na neku od javnih dužnosti u organe BiH, F BiH, organe kantona, grada i općine i zaposleniku izabranom na profesionalnu funkciju u sindikatu, prava i obveze iz radnog odnosa, na njegov zahtjev, miruju, a najduže četiri godine od dana izbora odnosno imenovanja.

Na zaposlenika iz stavka 1. ovog članka shodno se primjenjuju odredbe iz čl. 138. st. 2-5. ovoga zakona» (vidjeti čl. 138. stavke 2-5.).

Prilog 4. Zahtjev ur. br. 0401-IV-120 od 30. 11. 2006.

Dakle, dio priloga iz pismohrana Zavoda za školstvo su datumski netočni i neispravni.

Da je moj klijent bio na mandatu u Predsjedništvu BiH vidi se iz priloga koje dostavljam:

Prilog 5. Ugovor o radu br. 03-45-1/04.

Prilog 6. Rješenje o plaći i drugim primanjima na osnovi radnoga odnosa – br. 03-55-1/04.

Prilog 7. «Rješenje o stavljanju izvan snage Rješenja o plaći» br. 05-16-2035/06., od 23. 11. 2006.

Tužena strana nije u pravu, to potvrđuje Zakon o državnoj službi F BiH – i to čl. 19. stavak d.: «Državni službenik iz st. 1. točke c) ovog članka, s izuzetkom rukovodećih državnih službenika, može se vratiti na isto ili slično radno mjesto u istom ili drugom organu državne službe najkasnije u roku od jednog mjeseca od nastupanja sljedećih slučajeva: neuspjeha na izborima, završetka mandata i prestanka funkcije u zakonodavnom ili izvršnom tijelu na bilo kojem nivou vlasti u Federaciji i u Bosni i Hercegovini».

Zatim članak 20. st. 1. točke b): «Mandat savjetnika ne može biti duži od mandata nosioca funkcije čiji je savjetnik», isti članak pod br. 2.: «Ukoliko državni službenik, s izuzetkom rukovodećih državnih službenika bude imenovan na položaj savjetnika, smatrat će se da je na odsustvu od momenta kada je imenovan», **poglavitno st. 4.**: «Državni službenik iz

st. 2. ovog članka, s izuzetkom rukovodećih državnih službenika može se vratiti na isto ili slično radno mjesto najkasnije u roku od jednoga mjeseca od kada prestaje njegovo imenovanje, ako postoji slobodno radno mjesto.» – a savjetnici u Zavodu su već državni službenici. Također se pozivamo na čl. 21. st. 3. istoga Zakona, čl. 47.; čl. 60. stavak 6.; poglavito na čl. 71. kojega navodimo:

«Lica imenovana na javnu funkciju prije stupanja na snagu Zakona

Izuzetno od čl. 19., st. 1., toč. c) i d) ovog Zakona, državni službenici imenovani na javnu funkciju prije stupanja na snagu ovog Zakona, a koji su zatečeni na izabranoj funkciji prilikom stupanja na snagu ovog Zakona, istekom mandata mogu se vratiti na isto ili drugo radno mjesto u okviru istog ili drugog organa državne službe u roku od 30 dana od dana isteka mandata, ukoliko postoji upražnjeno takvo radno mjesto.»

Podrtavamo da za vrijeme mandata se ne može ukinuti radno mjesto djelatnika, bez obzira na statusnu promjenu poduzeća.

Također «Zakon o državnoj službi u institucijama BiH» čl. 18., st. 3., kaže: «Državni službenik iz čl. 18. st. 3., s izuzetkom državnih službenika na položaju sekretara odnosno pomoćnika ministra, vraća se na isto ili slično radno mjesto najkasnije u roku od mjesec dana od kada prestaje njegovo imenovanje».

Ovdje se također možemo pozvati na Zakon o radu, koji se primjenjuje i na državne službenike, ako Zakonom o državnoj službi nije drukčije uređeno – poglavito na čl. 144., kao i na čl. 145. kojega navodimo: «Postupci ostvarivanja i zaštite prava zaposlenika, započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona, završit će se po odredbama propisa koji su se primjenjivali na teritoriji Federacije do dana stupanja na snagu ovog zakona, ako je to za zaposlenika povoljnije.» kao i čl. 16. istoga Zakona, citiramo ulomak: «Ugovor o radu koji ne sadrži podatak u pogledu trajanja smatrat će se ugovorom o radu na neodređeno vrijeme.» Takvo je «Rješenje o radnom odnosu na određeno vrijeme» koje je izdato 16. 03. 1993. pod br.: 0314-III.-29/3 – koje je Kordić jedino u toku jedanaest godina rada u Zavodu dobio.

Prilog 8. Rješenje br. 0314-III-29/3, od 16. 03. 1993. g.

Također se pozivamo na sve međunarodne i europske konvencije o zaštiti ljudskih i radnih prava kojih je BiH potpisnica.

S poštovanjem,

Mostar, 01.06.2007. godine

Tužitelj po punomoćnici
NADA DALIPAGIĆ

Nada Dalipagić

ODVJETNICA
NADA DALIPAGIĆ
MOSTAR, A.Starčevića bb

ODVJETNICA
NADA DALIPAGIĆ
AR, A.Starčevića bb

Zdravko KORDIĆ
Ante Starčevića 38/VI
88000 Mostar
Tel.: 036/347-636
Mob.: 063/940-742
e-mail: kordic.zdravko@tel.net.ba
Po br. :08-05-4-583/07. -21.06.2007.

MINISTARSTVU PRAVDE FBiH
n/r F. Vidoviću, ministru

UPRAVNOJ INSPEKCIJI FBiH
n/r šefu Upravne inspekcije

UPRAVNOJ INSPEKTORICI, Branki Matešić

PRIGOVOR

Poštovani

U mom pokretanju upravnog spora kojega je počela voditi upravna inspektorica Matešić nije ispoštovano gotovo nijedno načelo Zakona o upravnom postupku, niti Zakona o upravnim sporovima.

Gospoda Matešić je izvršila inspeksijski uvid u Zavodu za školstvo u Mostaru 6. 6. 2007. godine - jednostrano. Nije postupila sukladno općim odredbama Zakona o upravnom postupku, posebice je zanemarila čl. 74. iz tog Zakona, jednostrano je saslušala i to nelegalnu osobu u Zavodu za školstvo, a mene kao stranku u upravnom sporu i postupku nije uopće pozvala. Gospoda Matešić nije izvršila uvid u sljedeća dokumenta: a) Odluku Vlade HNŽ-a o utemeljenju Zavoda te imenovanju v.d. rukovoditelja Zavoda d 13. 4. 2004. godine. Pri tom treba naglasiti da je Vlada imenovala osobu koja sukladno prosvjetnim propisima nije mogla biti v.d. ravnateljem, jer nije radila niti jednog dana u školi, nema pedagoško-psihološki ispit, te nema položen stručni ispit u prosvjeti; b) inspektorica nije vidjela Odluku o utemeljenju Zavoda za školstvo kao upravne organizacije od 17. 5. 2004. godine; c) nakon utemeljenja upravne organizacije Vlada kao utemeljitelj nije Agenciji za državnu službu dostavila odluku o natječaju za ravnatelja Zavoda, pa natječaja nije ni bilo; d) Agencija za državnu službu nije dala suglasnost za g. Knezovića da bude ravnateljem - još u travnju 2006. godine, pa je on nelegalno bio v.d. ravnateljem sve do konca svibnja 2007.; e) gospoda Matešić je obavila razgovor s pogrešnom osobom tj. s gospodinom Knezovićem kao v.d. ravnateljem Zavoda a 31. 05. 2007. izvršena je primopredaja te je novi ravnatelj g. Jago Musa. U upravnom sporu na dan kada se vodi zapisnik ravnatelj zastupa upravnu organizaciju a g. Knezović je mogao biti saslušan kao svjedok; f) gospoda Matešić mene nije ni pozvala na razgovor premda sam to očekivao i sjedio u Zavodu zajedno s savjetnikom g. Čilićem i ravnateljem g. Musom. Ravnatelj uopće nije nazočio inspeksijskom uvidu; g) gospoda Matešić nije vidjela da su svi drugi savjetnici osim u jednom slučaju zadnjih 6-7 godina primani bez natječaja, tako je bivši ravnatelj Knezović primio bez natječaja savjetnike, g. Milićevića i g. Bogdanovića (koji su sada već u mirovini), inspektorica nije vidjela darovna sredstva koja su dobivena za opremu Zavoda a da pri tom nije raspisan natječaj za isto, a trebao je biti raspisan!, također, nije vidjela darovna sredstva za obuku kadrova i tu nije raspisan natječaj, a obuku je između ostalih vršio i sam bivši v.d. ravnatelj Knezović; h) gospoda Matešić nije dobro vidjela, ili nije željela vidjeti svu dokumentaciju koju sam joj predložio, tj. da sam bio na mandatu, isključivo na mandatu u Predsjedništvu koji traje dokle i mandat aktualnog hrvatskog člana Predsjedništva BiH, nije vidjela Rješenje kada je prestao mandat; i) nije vidjela moje zamolbe upućene Zavodu, Ministarstvu prosvjete i Vladi HNŽ-a od 16. 4. 2004. i te zamolbe su protokolirane jedna 14-og a druga 15-og travnja premda su obje premda 16. 4. 2004. Također, nije vidjela moj zahtjev br. 0401-IV-120 od 30. 11. 2006., nije

vidjela da ni na jedan zahtjev nije stigao nikakav odgovor, što je, naravno, štetna administracije; j) gospođa inspektorica nije vidjela Rješenje o prestanku radnoga odnosa koje je donijeto ne „na temelju zahtjeva Zdravka Kordića“ već protivno moće zahtjevu a potpisao ga je tada već bivši v.d. ravnatelj Kvesić, to Rješenje je posve neispravno; nije sukladno Zakonu o radu, uz to se radi o Rješenju koje je podmetnuto a vidljivo je i iz zaključivanja radne knjžice koja je zaključena 12. 4. 2004. a ponovno otvorena 13. 4. i zatvorena 15. 4. 2004. godine s očitom intencijom da gospođin Knezović manipulira svojim imenovanjem za v.d. ravnatelja a ne radi se o utemeljenju Zavoda na novim temeljima koje je učinjeno tek 17. 5. 2004.

Gospođa Matešić je u privatnom telefonskom razgovoru nakon uvida rekla u da su oni „u Zavodu voljni izići meni u susret, te da g. Knezović ima lijepo mišljenje o meni“, ne zanima me ničije mišljenje, zanima me zakonitost a gospođa inspektorica bi morala znati da Kordić nije sam sebi zaključivao radnu knjžicu, da Kordić nije sam sebi pisao neispravna Rješenja o prestanku radnog odnosa a poglavito bi morala poznavati čl. 15. Zakona o upravnom postupku FBiH. Gospođa Matešić bi morala znati da promjena Zavoda iz javne ustanove u upravnu organizaciju nije odluka Kordića, a također bi morala znati i naprijed navedenu odluku Vlade o preuzimanju svih djelatnika, materijalno-tehničkih sredstava, prostorija itd., te da se radi o kontinuitetu Zavoda za školstvo. Također sam otišao kao djelatnik 15. 4. 2004. a trebao se vratiti kao državni službenik 30. 11. 2006., što nije moja volja već nužnost Zakona o državnoj službi FBiH, poglavito čl. 71., čl. 20. stavka 4., a također se radi o slučaju gdje se i Zakon o radu, temeljem kojega sam otišao na mandatno razdoblje od dvije godine i nepunih sedam mjeseci, može primjenjivati „ukoliko je on povoljniji za djelatnika“.

Tražim izuće upravne inspektorice g. Matešić, jer ona već mjesecima nije uradila svoj dio posla a bila je to dužna uraditi u roku od 30 dana sukladno mnogim člancima Zakona o upravnom postupku i Zakona o upravnom sporu. Posebice je narušila čl. 140 Zakona o upravnom postupku.

Može se zaključiti da gospođa Matešić nije pripravno ušla u ovaj proces, jer nije radila po Zakonu o državnoj službi FBiH, te po zakonima o upravnom postupku i upravnom sporu a najmanje je upućena u Zakon o radu - temeljem kojega sam ja i mogao otići u Predsjedništvo BiH, na mandat sukladno čl. 139 Zakona o radu. Čini mi se žalosnom činjenicom da tako iskusna inspektorica, tako postupuje, zbog toga je potrebno ispitati njezine motive ovakvoga jednostranoga vođenja inspeksijskog uvida i to s nelegalnom osobom, a zapravo drugu stranu, tj. onoga koji je pokrenuo upravni spor nije niti pozvala saslušati. To je dovoljan razlog da se pokrene redoviti sudski proces protiv inspektorice a i protiv ustanove u kojoj ona radi, ukoliko mi ta ustanova ne predoči točne i valjane razloge za ili protivu naprijed navedenoga.

Molim da dokumentaciju koja se nalazi kod g. Matešić pomno pogledate, zatim iz naprijed navedenoga utvrdite sve okolnosti koje je propustila vidjeti u Zavodu - upravna inspektorica Matešić.

Ps. Nije se dogodilo da je netko otišao na mandat kraći od četiri godine a da se nije vratio na svoje ranije radno mjesto i ovo je prvi takav slučaj u BiH. I to sve govori. Da je nepostojanje njihova Pravilnika nebitno, jer on mora biti suglasan Zakonu o radu, te Zakonu o državnoj službi FBiH kao i suglasan međunarodnim ugovorima koje je, na sreću, BiH potpisala. A o nečijem privatnom mišljenju uopće ne vodim računa, niti o tzv. obećanjima, već o činjenicama a najveća je činjenica pored kršenja naprijed navedenih zakona da krše Zakon o pravima djeteta OUN-a, jer su doveli na rub umiranja moje dvoje djece u sedmoj godini života s obustavom primanja već sedam mjeseci, te da ne govorim o kreditu koji je iznimno visok a kojeg moram vraćati što je bitno i za humanu dimenziju ovoga postupka. Posebice mi teško pada kršenje međunarodnih normi koje je BiH potpisala, a posebice naprijed navedene Deklaracije.

U nadi da će te dobro proučiti ovaj prigovor, te pomno pogledati kompletnu dokumentaciju koja se nalazi kod gospođe Matešić šaljem vam i kao prilog, a kojeg gospođa Matešić ima „Predmet: Odgovor na dopis Zavoda za školstvo – Mostar, ur. br.: 0401-IV-57 od 29. 01. 2007“. Ovo je odgovor na spomenutu tužbu sudu u Mostaru, a sve priloge koji se spominju se nalaze kod insp. Matešić, ukoliko ih nije vratila u pismoforan, tu se nalazi preko 20 dokumenata. U prilogu Vam dostavljam i preporuku ureda Vlade HNŽ, koja je utemeljitelj Zavoda. Otišao sam iz Zavoda po Zakonu o radu čl. 139. Nisam bio savjetnik već stručni suradnik u Predsjedništvu, što govori o tomu da inspektorica nije ni dotakla predmet. Državni ispit sam položio, premda mi je to bivši ravnatelj Zavoda onemogućio preko Zavoda.

Srdačan pozdrav
Mostar, 11. 07. 2007.

Zdravka Kordić

SOCIJALISTIČKA FEDERATIVNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA
SOCIJALISTIČKA REPUBLIKA BOSNA I HERCEGOVINA

UNIVERZITET U SARAJEVU
FILOZOFSKI FAKULTET U SARAJEVU

DIPLOMA

O ZAVRŠENOM STUDIJU ZA STICANJE VISOKE SPREME NA
FILOZOFSKOM FAKULTETU U SARAJEVU

REKTOR UNIVERZITETA I DEKAN FILOZOFSKOG FAKULTETA
UNIVERZITETA U SARAJEVU PEČATOM UNIVERZITETA I SVOJIM
POTPISIMA POTVRĐUJU DA JE

Kordić (Petar) Zdravko

RODEN 29.9.1955. GODINE, U TIHALJINI, OPŠTINA GRUDE, SR BOSNA I HER-
CEGOVINA, ZAVRŠIO STUDIJ ZA STICANJE VISOKE SPREME NA ODSJEKU ZA
FILOZOFIJU I SOCIJALNOLOGIJU STUDIJSKA GRUPA FILOZOFIJA I SOCIOLOGIJA
NA FILOZOFSKOM FAKULTETU U SARAJEVU DANA 5.10.1978. I TIME ISPU-
NIO SVE PROPISANE USLOVE ZA STICANJE DIPLOME O VISOKOJ SPREMI.

NA OSNOVU TOGA IZDAJE MU SE OVA DIPLOMA, KOJOM ŠTIĆE SVA
PRAVA PREDVIDENA ZAKONOM, KAO I STRUČNI NAZIV

PROFESOR FILOZOFIJE I SOCIOLOGIJE

U Sarajevu, 30.3.1979. godine

Broj: 3605/78

DEKAN FILOZOFSKOG FAKULTETA
U SARAJEVU

Prof. dr. Gjeko Bašić

REKTOR UNIVERZITETA
U SARAJEVU

Prof. dr. Anđel Tomasić

DA JE POTREBNO DVO RAZNO MJEŠTO
VIDI SE IZ SLEDEĆIH RJEŠENJA!

NITKO MI NIJE DAD "ODLUKU" O UKIDANJU
RAZNOGA MJESTA!

NE SAMO DA VLADA MOŽE DONIJETI ODLUKU
O PRAVNOM VRAĆANJU DJELATNIKA NA POSAD!
VEĆ NUŽNO MORA SANKCIONIRATI ODGOVORNE
ZA OVAJ PRAVNU I RAZNU PRESIJU -
JER JE ZAVOD ZA ŠKOLSTVO UPRAVNA
ORGANIZACIJA VLADE HNŽ-a - VLADA JE
PREUZELA UTEMELJITEJSKA PRAVA NAS
ZAVODOM - 13. 04. 2004. FINANCIJA ZAVOD.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegovačko-neretvanska županija
ZAVOD ZA ŠKOLSTVO MOSTAR
Ur.broj: 0401-IV-169
Mostar, 8.2.2006.godine

Na temelju članka 31. Zakona o osnivanju županijskih ministarstava i drugim tijelima uprave («Narodne novine HNŽ», broj 4/98.), donosim

RJEŠENJE

Zdravko Kordić, profesor filozofije i sociologije, imenuje se vanjskim suradnikom Zavoda za školstvo Mostar od 16.1.2006.godine.

Vanjski suradnik obavljat će poslove stručno-pedagoškog nadzora pripravnika, vršiti nadzor nad radom učitelja i nastavnika u osnovnim i srednjim školama, koje rade po hrvatskom nastavnom planu i programu, kao i ostale poslove koje odredi ravnatelj Zavoda. Prof. Zdravko Kordić navedene poslove obavljat će do kraja školske 2005/2006.godine.

Obrazloženje

Zavod za školstvo nema stalno uposlenog prosvjetnog savjetnika za filozofiju, sociologiju, etiku, politiku, gospodarstvo, demokraciju i ljudska prava, a zbog obveze proistekle iz djelokruga rada Zavoda potrebno je angažirati vanjskog suradnika.

Dostaviti:

1. Imenovanom
2. Računovodstvu
3. Pismohrani

Na osnovu članka 136. i 137. Zakona o radu («Službene novine Federacije BiH», br. 43/99 i 32/00, zaključuje se

Ugovor

o obavljanju privremenih i povremenih poslova

između Zavoda za školstvo Hercegovačko-neretvanske županije/ kantona sa sjedištem u Mostaru, ulica Kralja Zvonimira broj 14 koga zastupa ravnatelj Jago Musa (u daljem tekstu: Zavod) i vanjskog suradnika Zdravka Kordića iz Mostara, ulica, dr. A. Starčevića, broj 38/IV kao izvršitelja posla.

Članak 1.

Vanjski suradnik (izvršitelj) obvezuje se da uradi sljedeće poslove:

1. Organizirati pedagoški dan (priprema za početak školske 2007/08. godine) što podrazumjeva utvrđivanje mjesta vremena izvršitelja programa
2. Utvrditi koncept st. časopisa čiji bi izdavač bio Zavod za školstvo Mostar

Članak 2.

Vanjski suradnik se obvezuje da će poslove iz članka 1. ovog ugovora odraditi u razdoblju od 12.6. do 9.7.2007.

Članak 3.

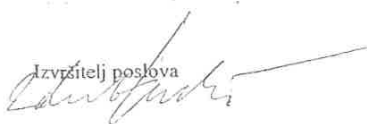
Zavod se obvezuje da će vanjskom suradniku (izvršitelju) nakon obavljenih poslova isplatiti naknadu u iznosu 800,00 KM (slovima: osamstotina KM).

Članak 4.

U slučaju spora po ovom ugovoru nadležan je županijski sud u Mostaru.

Članak 5.

Ovaj ugovor sačinjen je u 3 istovjetna primjerka od kojih se jedan nalazi kod izvršitelja Zdravka Kordića, a dva kod Zavoda.

Izvršitelj poslova

ZAVOD ZA ŠKOLSTVO MOSTAR

Jago Musa, profesor

BROJ: 15-38-424/07
MOSTAR, 14. 6. 2007.

Na osnovu članka 136. i 137. Zakona o radu («Službene novine Federacije BiH», br. 43/99 i 32/00, zaključuje se

Ugovor

o obavljanju privremenih i povremenih poslova

između Zavoda za školstvo Hercegovačko-neretvanske županije/kantona sa sjedištem u Mostaru, ulica Kralja Zvonimira broj 14 koga zastupa ravnatelj Jago Musa (u daljem tekstu: Zavod) i vanjskog suradnika Zdravka Kordića iz Mostara, ulica dr. A. Starčevića, broj 38/, kao izvršitelja posla.

Članak 1.

Vanjski suradnik (izvršitelj) obvezuje se da uradi sljedeće poslove:

1. Priprema i provedba pedagoškog dana
2. Izvješće o provedbi pedagoškog dana ravnatelju Zavoda
3. Prikupljanje radova za časopis

Članak 2.

Vanjski suradnik se obvezuje da će poslove iz članka 1. ovog ugovora odraditi u razdoblju od 20.8. do 18.9.2007.

Članak 3.

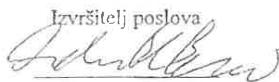
Zavod se obvezuje da će vanjskom suradniku (izvršitelju) nakon obavljenih poslova isplatiti naknadu u iznosu 800 KM (slovima: osamstotina KM).

Članak 4.

U slučaju spora po ovom ugovoru nadležan je županijski sud u Mostaru.

Članak 5.

Ovaj ugovor sačinjen je u 3 istovjetna primjerka od kojih se jedan nalazi kod izvršitelja Zdravka Kordića, a dva kod Zavoda.

Izvršitelj poslova

ZAVOD ZA ŠKOLSTVO MOSTAR

Jago Musa, profesor

Ur. broj: 05-01-38-537/07.
Mostar, 21.8.2007.

AFERA U MOSTARU: PREDsjedNIK HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA HZ-HB ZDRAVKO KORDIĆ OSTAJE BEZ STANA U NASELJU RUDNIK, KOJI MU JE 1990. DODIJELIO MOSTARSKI SIZ ZA KULTURU

PREDsjedNIK HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA NA ULICI!

MOSTAR - Hrvat - pravo na stambeno rje- skom književniku i šenje, koje mu je još predsjedniku Društva 1990. dodijelio bivši SIZ hrvatskih književnika za kulturu grada Mo- HZ-HB Zdravko Kordi- stara - Zbog takve odluke vina visokogradnja iz -Hercegovina-visoko- Mostara oduzela je gradnje- oglasilo se

Društvo hrvatskih knji- zevnika HZ-HB. Sma- traju kako je oduzima- nje prava na stan njho- vu predsjedniku - primjer kršenja ljud- skih prava. Književnici Herceg Bosna završili su od mjerodavnih in- stitucija Mosiara. Her- cegovacko-neretvan- ske županije i Federac- ije BiH da se zauzmu za rješenje stambenog problema njihova predsjednika. Smatra- ju kako je nepoimljivo da se stan, koji je legal- no i na osnovi zakuga u književnosti i promica- nju umjetnosti čedo- Zdravko Kordić, proda- je bilo kome.

Književnik Kordić, u potrazi za pravomoć- nim rješenjem i ukida- njem sporne odluke, obratio se i hrvatskom članu u Predsjedništvu BiH Anli Jekiću, žu- panu Radi Šošanjaku, gradonačelniku Ivanu Prskalu te bivšem na- čelniku općina s Hrvat- skom većinom Stipi Mariću.

- Već devet godina zbog ratnih okolnosti koji vrijede u Federaci- ji BiH - kaže Kordić,

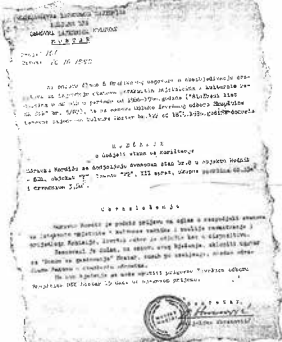

Zdravko Kordić

Zgrada iz koje je izbačen predsjednik Društva književnika

Snimio S. LASIC

Faksimil rješenja o dodjeli stana Kordiću

na visokogradnja ho- ce mi oduzeti ono što- govo pismo odgovorio samo Šupe Marić. Ka- ko kaže, stan se 1990. još gradilo i trebao je bi- ti završen do početka 1992. godine. To zbog kup stan po cijeni koju rata nije učinjeno, a zgrada je tek nedavno obnovljena.

- Netko je moj stan nelegalno kupio, a svo- je ću pravo tražiti od svih mjerodavnih in- stitucija vlasti. Ne znam komu je -Hercegovina- visokogradnja- proda- la stan, a ovdje očito još ne vladaju zakoni i de- mokratija - ogorčen je

Kordić, čiji je slučaj ši- ran problemu hrvatske pjesnikinje Vesne Pa- run. Navodno je Kordić nekoliko puta radio ci- kup stan po cijeni koju odredi poduzeće, ali iz -Hercegovina- visoko- gradnja- stigao je od- govor kako stambeno pitanje treba rješavati neovisno o poduzeću jer oni nikad nisu sklo- pili ugovor sa SIZ-om kulture Mostar. O slu- čaju su izvijestili i ob- dusmeni Federacije BiH.

Z. Jurilić, I. Barbarić

Zdravko Kordić: *Pravdu i na sud!*

SLUČAJ KNJIŽEVNIKA ZDRAVKA KORDIĆA UZBUNIO MOSTARSKU JAVNOST

NISU UMJETNICI VJEŠTI KAO TAJKUNI

MOSTAR - Morat ću sudskim putem riješiti svoj stambeni problem. Imam i podršku Društva hrvatskih književnika HB - odlučan je predsjednik Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne Zdravko Kordić. Ističe kako je odlučan u namjeri da stan, koji mu je 1990. na temelju zasluga u kulturi dao bivši SIZ za kulturu Mostara, dobije od mostarskog poduzeća »Hercegovina-visokogradnja« po uvjetima koji pri otkupu stana vrijede u Federaciji BiH. Stan je, kako kaže, uplatio mostarski SIZ, i to dok se zgrada u naselju Rudnik još gradila. Zgrada koja je za rata opljačkana i devastirana nedavno je obnovljena, a književnik Kordić u stan ne može ući jer je u međuvremenu prodan.

- O svemu sam obavijestio čelne ljude Mostara, Hercegovacko-neretvanske županije i Federacije BiH. Tražio sam i razgovor s Antom Jelačićem te predsjednikom Vlade Josipom Merdžom, ali nismo se sastali. U razgovoru s direktorom »Hercegovina-visokogradnja« istaknuo sam kako želim otkupiti svoj stan po bilo kojim uvjetima. Poslije razgovora nismo kontaktirali jer sam vidio da je moj stan, koji sam čekao punih deset godina, pretpostavljam, useljen. Stan za koji imam rješenje prodan je po meni nepoznatim uvjetima i meni nepoznatoj osobi - ističe razočarani Kordić. Iako su mu mjerodavni obećali da će stan moći otkupiti, do danas nitko nije dao nikakvo konkretno rješenje.

- Čudi me kako nitko od bh. pravnih sljedbenika bivše vlasti nakon deset godina ne želi preuzeti odgovornost. »Hercegovina-visokogradnja«, koja je prije rata prodavala stanove, nikome nije isplatila novac, pa ni odjelu SIZ-a kul-

Dovršeni blok zgrada u kojem se nalazi nesuđeni Kordićev stan

Snimio: S. Lasić

ture. Voljan sam otkupiti stan po uvjetima koji trenutno vrijede u Federaciji BiH - zaključuje Kordić.

O problemu uglednog književnika htjeli smo čuti komentar predstojnika Odjela za stambenu politiku mostarske općine Jugozapad, ali nismo ga uspjeli dobiti. Hoće li se u pravne zavrzlame književnika Zdravka Kordića uplesti i viša tijela vlasti, kojima je stalo da se problem riješi na zadovoljstvo objiju strana, pokazat će vrijeme.

U Društvu književnika HZ-HB opravdano se se pitaju distancira li se Mostar i aktualna vlast od umjetnika i kulturnih djelatnika. Većina osoba iz mostarskog i hercegovackoga književnog kruga pita se kako je većina novočećinih tajkuna i političara pod vrlo sumnjivim uvjetima kupila stanove priljavo zaradenim novcem.

Z. Jurilj

ŠTO KAŽE ZVONIMIR LUCOVIĆ, DIREKTOR 'HERCEGOVINA-VISOKOGRADNJE'

Kada Kordić plati, stan je njegov!

MOSTAR - U »Hercegovina-visokogradnja«, koja kao graditelj ima puno pravo na stambenu zgradu u kojoj je stan književnika Zdravka Kordića, kažu kako uopće nema problema!

- Nema nikakvih problema i mi u poduzeću nemamo što komentirati. Ne možemo nekome dodijeliti nešto što mu ne pripada - odgovor je Zvonimira Lucovića, direktora »Hercegovina-visokogradnja«. - Neka vam pokaže tri pisma koje smo mu poslali. Ne može biti nečije nešto što nikada nije dobio. Stan je namijenjen prodaji na tržištu i kao takav će se i prodati. Ako Kordić ima 130.000 DEM za stan, problem je riješen. Nije točna informacija da nam je nudio novac za stan, a isti dan kada donese novac stan je njegov - rekao je u telefonskom razgovoru ne baš govornjivi direktor »Hercegovina-visokogradnja« Zvonimir Lucović. (j)

Deložacija je znak nebrige prema intelektualcima

MOSTAR - Predsjednik Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne Zdravko Kordić, kojem je ovih dana stiglo rješenje o deložaciji iz stana s privremenim rješenjem, uputio je žalbu na to rješenje visokome predstavniku u BiH Wolfgangu Petritschu, a i na nekoliko drugih adresa.

U žalbi Kordić podsjeća kako se sve demokratske države brinu o svojim intelektualcima, te da je on, između ostaloga, objelodanio dvanaest knjiga, od čega devet knjiga u posljednjih deset godina, utemeljiteljem je Matice hrvatske u Mostaru, čiji je bio predsjednik, te predsjednik DHK HB, urednik u nakladničkoj kući Ziral...

Kordić moli sve nadležne državne ustanove i organe, kao i Helsinški odbor - Odjele za ljudska prava - da se zauzmu na isti kriterij povratka stanova za sve građane Mostara i BiH. "Ne samo da je nehumano izbaciti na ulicu četvoročlanu obitelj s dvoje djece od četrnaest i pol mjeseci, već je nehumano i ne voditi brigu o ljudima koji su učinili mnogo za grad u kojem žive", kaže u žalbi Kordić. "Ne sporeći pravo povratka stana nositelju stanarskog prava

Trifku Vukoviću, želim samo istaknuti jednu moralnu dimenziju, koja nema veze s pravnim temeljem, a to je da je Vuković otišao s JNA i vršio agresiju na Mostar, a da sam ja u duhovnom i svakom drugom pogledu stajao na raspolaganju gradu u kojemu živim gotovo četrnaest godina; da ne spominjem njegov novčani dug spram mene. On se vraća kao pobjednik, a ja nemam mjesta u svome gradu i u svojoj domovini BiH", navodi Kordić. U žalbi se na kraju dodaje kako će biti prisiljen na građanski neposluh dok se ne riješi njegovo legalno i legitimno pravo na povratak oduzetog stana ili neko drugo odgovarajuće rješenje, temeljem kojega će ostvariti svoja ljudska prava kao i vlasnik stana u kojem trenutno boravi.

Pismo je upućeno visokome predstavniku međunarodne zajednice u BiH Wolfgangu Petritschu, predsjedatelju Predsjedništva BiH Jozi Križanoviću, Domu za ljudska prava parlamentarne skupštine BiH, Helsinškom odboru BiH, CRPC-u, Hrvatskom helsinškom odboru, gradonačelniku i dogradonačelniku Mostara te sredstvima javnog priopćavanja.

ONEUKI LIST - 15/16. XII. 2001.

**DRUŠTVO HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA IZ
ZAGREBA PODRŽALO ŽALBU I PRIGOVOR
ZDRAVKA KORDIĆA**

Predsjednik Društva književnika neće na cestu

ZAGREB/MOSTAR - Društvo hrvatskih književnika podržalo je žalbu i prigovor svoga člana Zdravka Kordića iz Mostara u vezi s rješavanjem njegova stambenog pitanja. Naime, DHK je 12. prosinca, protekle godine, primilo na uvid preslike žalbe i prigovore na zaključak o dozvoli obavljanja odluke CRPC-a prema kojem Zdravku Kordiću prestaje pravo privremenog korištenja stana u Ulici hrvatske mladeži 9, stan 8001/19 nositelja stanarskog prava Trifka Vukovića.

S obzirom na to da je, kako navode, od bivšeg SIZ-a kulture BiH, Osnovne zajednice kulture Mostar, pod brojem 161 od 26.10.1990. godine Zdravku Kor-

diću dodijeljen stan na koje korištenje u objektu Rudni u površini 68.354 četvornog metra s drvaricom od 3,3 četvornih metara. Na temelju natječaja o raspodjeli stanova za istaknute umjetnike i kulturne djelatnike, Upravni odbor Društva hrvatskih književnika, odnosno njegovo Povjerenstvo za autorska prava, položaja pisaca i socijalno-mirovinska pitanja pridružilo se priopćenju za javnost što ga je 8. svibnja 2000. godine uputio Upravni odbor DHK Herceg-Bosne Mostar, kako bi se našlo pravo rješenje za rješavanje stambenog pitanja uglednoga pisca Zdravka Kordića, koji trenutačno obnaša dužnost predsjednika DHK Herceg-Bosne Mostar. (dr)

SREĐNJOŠKOLSKI CENTAR
JABLANICA

(Naziv vaspitno-obrazovne organizacije)

Na osnovu člana 11. stav 2. Zakona o stalnom stručnom usavršavanju nastavnika (-Sl. list SRBiH-, broj 6/76) i člana 140. Statuta Srednjoškolskog centra
(Naziv vaspitno-obrazovne organizacije)
Jablanica, izdaje

U V J E R E N J E

O OSPOSOBLJENOSTI PRIPRAVNIKA ZA SAMOSTALAN VASPITNO-OBRAZOVNI RAD

KORDIĆ ZDRAVKO, rođen a 29.9.1955.

(Ime i prezime nastavnika)

u Tihaljini, opština Grude, SR BiH

sa završenom n. m. Filozofskim fakultetom

(Naziv fakulteta škole - fakulteta)

u Sarajevu, stažirao je u vremenu od 1.9.1979. do 20.2.1981.
1981. godine i nakon pripravničkog staža

OSPOSOBLJEN-A ZA SAMOSTALAN VASPITNO-OBRAZOVNI RAD

Na radnom mjestu profesora marksizma i socijalističkog samoupravljanja
(Ime i disciplina, odnosno oblik vaspitno-obrazovnog rada)

i filozofije i sociologije

Broj knjige izdatih uvjerenja o
osposobljenosti pripravnika za
samostalan vaspitno-obrazovni
rad

Broj djelovodnika

01-135/84.

2/1981.

u Jablanici, dana 2. marta 1981. godine

DIREKTOR,
Fatima Zećo
Fatima Zećo

Broj: 01-34-10-381/07
Sarajevo, 25.05.2007.

Na osnovu člana 16. Uredbe o uslovima, načinu i programu polaganja ispita općeg znanja i stručnog ispita za kandidate za državnu službu u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 69/06 i 78/06), Agencija za državnu službu Federacije Bosne i Hercegovine izdaje

UVJERENJE
Zdravko (Petar) Kordić

rođen-a dana 29.09.1955. godine u Tihaljini

Općina Grude država Bosna i Hercegovina

sa završenim Filozofskim fakultetom u Sarajevu

polagao-la je dana 22.05.2007. godine ispit općeg znanja po Programu polaganja ispita općeg znanja za državne službenike u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine. Prema ostvarenim rezultatima na ispitu, imenovanom-oj se izdaje uvjerenje da je

POLOŽIO-LA ISPIT OPĆEG ZNANJA

Direktor
[Signature]
mr. Enver Iserić

(26)

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA
Sveučilište u Mostaru

DIPLOMA

o doktoratu humanističkih znanosti

Zdravko Kordić

rođen 29. rujna 1955. godine u Tihaljini, općina Grude, Bosna i Hercegovina,
obranio je 15. siječnja 2013. godine doktorsku disertaciju pod naslovom
POJAVNO I METAFIZIČKO U POEZIJI A.B. ŠIMIĆA
(OD BRIJEGA DO ZVIJEZDA)

Disertaciju je ocijenilo Povjerenstvo u sastavu:

dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor, Institut za filozofiju, Zagreb, predsjednik;
dr. sc. Ante Šoljić, viši znanstveni suradnik, Matica hrvatska, Dubrovnik, mentor;
dr. sc. Ivica Musić, docent, Filozofski fakultet, Mostar, član.

Disertaciju je obranio pred Povjerenstvom koje je i ocijenilo disertaciju i time ispunio sve uvjete
za stjecanje doktorata iz znanstvenog područja humanističkih znanosti, polje filozofija,
znanstvena grana estetika.

Na prijedlog Filozofskog fakulteta, Sveučilište u Mostaru promovira

ZDRAVKA KORDIĆA
u doktora humanističkih znanosti

Broj: 172
Mostar, 24. studenoga 2013. godine

dekan
Filozofskog fakulteta

Zoran Tomić
dr. sc. Zoran Tomić
izvanredni profesor

rektorica
Sveučilišta u Mostaru

Ljerka Ostojić
dr. sc. Ljerka Ostojić,
redovita profesorica

Broj: R-36-13/14
Datum: 20. 5. 2014.

Na temelju čl. 62.-68. Zakona o visokom obrazovanju u Hercegovačko-neretvanskoj županiji („Narodne novine HNŽ“ br. 4/12) i čl. 87.-93. Statuta Sveučilišta/Univerziteta „Hercegovina“, a na prijedlog Znanstveno-nastavnog vijeća Fakulteta društvenih znanosti dr. Milenka Brkića, Senat Sveučilišta je na 23. sjednici, koja je održana 20. 5. 2014. godine donio

ODLUKU
o izboru u zvanje

I.

Dr. sc. Zdravko Kordić bira se u znanstveno-nastavno zvanje **docent** za znanstveno područje društvenih znanosti, znanstveno polje **sociologija**.

II.

Pristupnik se bira u zvanje docenta na razdoblje od pet (5) godina s mogućnošću reizbora.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Obrazloženje

Povjerenstvo za pripremanje prijedloga za izbor u zvanja kojeg je Znanstveno-nastavno vijeće Fakulteta društvenih znanosti dr. Milenka Brkića imenovalo u sastavu: dr. sc. Ivan Markešić, redoviti profesor na Sveučilištu/Univerzitetu „Hercegovina“ iz područja društvenih znanosti znanstveno polje sociologija, dr. sc. Anton Celin, docent na Sveučilištu/Univerzitetu „Hercegovina iz područja društvenih znanosti znanstveno polje sociologija, dr. sc. Antonija Krtalić, docent na Sveučilištu/Univerzitetu „Hercegovina“ iz područja društvenih znanosti, znanstveno polje menadžment u obrazovanju i informatika u obrazovanju predložilo je Znanstveno-nastavnom vijeću Fakulteta društvenih znanosti dr. Milenka Brkića da se dr. sc. Zdravko Kordić bira u znanstveno-nastavno zvanje docent za znanstveno područje društvenih znanosti, znanstveno polje sociologija.

Na temelju prijedloga Znanstveno-nastavnog vijeća Fakulteta društvenih znanosti dr. Milenka Brkića, Senat je na sjednici održanoj 20. 5. 2014. godine, donio odluku o izboru dr. sc. Zdravka Kordića u znanstveno-nastavno zvanje docent, za znanstveno područje društvenih znanosti, znanstveno polje sociologija, jer ispunjava sve stručne, nastavne i zakonske uvjete za izbor.

Pravna pouka: Protiv ove odluke može se izjaviti prigovor Senatu Sveučilišta/Univerziteta „Hercegovina“, u roku od 15 dana od dana dostavljanja.

Dostaviti:

1. Dr. sc. Zdravku Kordiću
2. FDZMB
3. Arhivi

REKTOR

Prof. dr. sc. Milenko Brkić

U nakladi Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne

Kordićevi šumovi vremena

U nakladi Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne iz Mostara, kao dvadeset i deveta knjiga u biblioteci Posebna izdanja pojavila se knjiga "Šumovi vremena - Zbornik kritika i razgovora", a u povodu 30. obljetnice književnoga stvaranja Zdravka Kordića. Urednik knjige je Nenad Valentin Borozan.

Knjiga obuhvaća književnokritične tekstove - o knjigama pjesama Zdravka Kordića, o književnokritičkim tekstovima, o Mnogoglasju, te je na koncu uvršteno šest razgovora sa Zdravkom Kordićem, objelodanjenih u raznim tiskovinama. Na kraju knjige je kratki pogovor urednika N. V. Borozana "Zašto zbornik Šumovi vremena". U knjizi nailazimo na recenzije i tekstove - Enesa Durakovića, Ivana Lovrenovića, Željka Ivankovića, Kasima Prohića, Milke Božić, Muniba Delalića, Krešimira Šege, Jage Muse, Nenada Valentina Borozana, Vladimira Pavlovića, Šimuna Muse, Antuna Lučića, Vesne Zovko, Ante Stamaća, Leone Bauman, Vjekoslava Bobana, Vlade Vlatića, Sanje Milolože, Kristine Matice Stojan, Rajka Glibe, Dubravka Horvatića, Pere Pavlovića, Miljenka Stojića, Admirala Mahića, Pere Šimunovića, Jakše Fiamenga, te nekoliko novinskih kritičkih tekstova. Ovdje su sabrani relevantni tekstovi i recenzije pisani uglavnom u povodu izlaska knjiga Zdravka Kordića.

Kordićeva knjiga je izišla u povodu 30. obljetnice njegovog stvaranja

Aktualni razgovori koji su vođeni od siječnja 1997. do rujna 2002. govore o kulturološkim prigodama, posebice se odnose na hrvatsku kulturu u BiH. Književno djelo Zdravka Kordića u spomenutu razdoblju privuklo je mnoge kritičare koji su jedan ili više tekstova posvetili njegovoj poeziji - ponajvećma potaknuti novim knjigama.

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO
NAPREDAK

ZDRAVKO KORDIĆ

(Mostar -BiH)

PROMOCIJA

Novih izdanja prvih šest knjiga pjesama ZDRAVKA KORDIĆA
Predstavljajući: Pero Pavlović, fra Miljenko Stojić, Ilija Matić
u utorak 28. studenog 2006. u 19:00 sati
NAPRETKOV KLUB "LIRA" SARAJEVO (BIH)

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
ACADEMIA SCIENTIARUM ET ARTIUM CROATICA

dodjeljuje

ZAHVALNICU

Akademiku Zdravku Kordiću

*Biti sudionikom utemeljenja i rasta
Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
u Mostaru trajni je zalag za sreću i stjecanje
duhovnoga bogatstva.*

*U kući znanja i umjetnosti svako je slovo glas duha,
uma i srca, svaka je riječ ključ za mudrost,
poniznost i slavu ljepote života.*

Mostar, 22. travnja 2017.

Andrija Nikić
ZNANOSTI I UMJETNOSTI
dr. fra Andrija Nikić

1404

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
ACADEMIA SCIENTIARUM ET ARTIUM CROATICA

dodjeljuje

ZAHVALNICU

akademiku Zdravku Kordiću

*Biti sudionikom utemeljenja i rasta
Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
u Mostaru trajni je zalog za sreću i stjecanje
duhovnoga bogatstva.*

*U kući znanja i umjetnosti svako je slovo glas duha,
uma i srca, svaka je riječ ključ za mudrost,
poniznost i slavu ljepote života.*

Mostar, 26. studenoga 2022.

Andrija Nikić
AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
Prof. dr. fra Andrija Nikić

1404.

Južnohrvatski ogranak DHK • Gradsko kulturno središte Metković
Gradska knjižnica i čitaonica Metković • Udruga HKZ „MI“ iz Komina

11. NERÉTVANSKI PJSNIČKI SUSRETI

Maslini u lice

12. - 14. kolovoza 2019.

ZAHVALNICA

Zdravku Kordiću

za sudjelovanje na susretu
“Maslini u lice”

Predsjednica Susreta
Enerika Bijac

Predsjednik Južnohrvatskog ogranka DHK
Ljuba Krmek

120
HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO "NAPREDAK"

Foto: Miroslav Bodišinje / Ikonika

*Mlada ljeta, budućnost svijeta!
Vjerom i istinom do pobjede!*

10
HAAZU

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO "NAPREDAK"
|
HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
SA SJEDIŠTEM U MOSTARU

Pozivaju vas na predstavljanje devetoknjižja AKADEMIKA DR. ZDRAVKA KORDIĆA

Predstavljanje će se održati
u subotu, 26. studenoga 2022. godine u 18 sati
u Napretkovom domu u Mostaru.

U programu sudjeluju:
fra Andrija Nikić,
fra Miljenko Stojić,
književnik Ljubo Krmeč,
glumac Robert Pehar
i
autor.

U glazbenom dijelu sudjeluje
Ženska klapa Ar'ja pod vodstvom
maestra Živka Ključića.

Voditeljica:
dipl. novinarka Višnja Spajić.

Radujemo se Vašem dolasku!
Ulaz je slobodan!

Mostar, studeni 2022.

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI

ACADEMIA SCIENTIARUM ET ARTIUM CROATICA

TESTIMONIUM

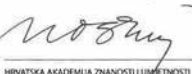
o akademskom članstvu • of academic membership

prof. dr. Zdravko Kordić

redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti • is a full member of the Croatian Academy of Sciences and Arts

nadnevak primanja u Akademiju • accepted as an Academician on

18. lipnja 2016. u Mostaru - BiH

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
Predsjednik skupštine: Akademik Miroslav Brkić

1404.

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
Predsjednik Akademije: Prof. dr. Fra Andrija Nikić

Br. 23

UDRUGA DRAGOVOLJACA I VETERANA DOMOVINSKOG RATA HR-HB MOSTAR

Nikole Šubića Zrinjskog 2, 88000 MOSTAR

Tel.: 088 321-196

Ur. broj: 01- *31/06*
Mostar, 26. travanj 2006.

Na temelju evidencije HVO-e Općinskog stožera Mostar kojom raspolaže Udruga dragovoljaca i veterana Domovinskog rata HR HB Mostar **izdaje se:**

P O T V R D A

kojom se potvrđuje da se u evidenciji Udruge kao pripadnik HVO-e Općinskog stožera Mostar vodi: **ZDRAVKO KORDIĆ (Petar) JMBG 2909955151637**.
Imenovan je bio angažiran kao pripadnik :

1. HVO-e Općinskog stožera Mostar od 19.09.1991. do 30.06.1993.
2. Ministarstva prosvjete kulture i športa HR HB od 30.06.1993. do 23.11.1995.
/po zapovjedi Vlade HVO-e /

Potvrda se izdaje na zahtjev imenovanog, a služi u svrhu evidentiranja angažmana u postrojbama HVO-e kod Odjela obrane Grude.

DOSTAVITI:

1. Odjelu obrane Grude
2. imenovanom
3. pismohrani

PREDSJEDNIK UDRUGE

/brigadir Petar Zelenika/

U povodu

PJESNICI I BOLESNICI

Piše: ILKO BARBARIĆ

Ulice su bile pune ljudi, na glavnom gradskom trgu gužva, transparenti, slike s flasterima na ustima, organizirano javno lomljenje olovaka, lokalni radio vrti budnice i priopćenja podrške, čitaju se nečiji stihovi s improvizirane pozornice prekidani pljeskom, uzvikuju parole na megafon...! Kažu, privedo nekog pjesnika zbog tužbe za neke problematične, nepodobne stihove koji se nisu svidjeli nekomu odozgo, ostao bez posla, zabranili mu knjige pa se ustali književnici, pjesnici, novinari, čitatelji, javnost, intelektualci, narod.

Ne daju pjesnika u birokratske ralje koje grizu i nagrizzaju sve što je zdravo! Revolucija! I onda se probudite iz košmarnog sna s hladnim znojem iza vrata, odahnute s olakšanjem i zahvalite Bogu što vam nije dao istodobno dar i prokletstvo umijeća pisanja pjesama. Vrag ti to odnio, ta tko ti još ozbiljan čita pjesme?!

Hajmo malo zbilje! Mostarski književnik i pjesnik Zdravko Kordić ovih dana proživljava pravu profesionalnu i egzistencijalnu agoniju. Kao što je poznato, nekadašnji predsjednik Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne bio je stručni suradnik u kabinetu hrvatskog člana Predsjedništva BiH Dragana Čovića, kasnije Ive Mire Jovića do isteka mandata kad zapravo prestaje i njegov stručno-suradnički rad! Nakon toga novi vladar hrvatskog departmenta u zgradi u Titovoj

ulici u Sarajevu Željko Komšić brzopotezno je iskoristio svoje pravo i počistio iz kabineta sve hrvatsko. Mladi nadobudni urbani gerilac za sebe voli reći da je prvi predsjednik iz nebodera. Hoće reći da je zemlju vidio samo na balkonu u maminoj tegli za cvijeće čime daje do znanja da su eto dosad ondje bili seljaci.

Razvidno je da se Kordića želi ostaviti kruha. Uzalud je „trud svirača” iz DHK HB među kojima su mnogi akademici, prevedeni pisci i pjesnici, koji su pismom i svojim potpisima tražili poštovanje Kordićevih prava.

Pa je tako i „provincijski” pjesnik na mjestu stručnog suradnika „luzer” po definiciji. I dok se i ove godine čaršijski intelektualci, rashodovani političari i druge dangube iz Sarajeva zgražaju i dijele patriotske lekcije tko to (ne) slavi Dan nezavisnosti BiH, a to su bogme lijepe dvije trećine države, a to bi opet u nekoj normalnoj državi nešto značilo da nešto definitivno nije u redu, za to vrijeme eutanazira se pjesnik i njegova obitelj. Zdravko Kordić ugovorno trebao je biti vraćen nakon mandatnog angažmana u Predsjedništvu u Zavod za školstvo u Mostaru, u kojem ga je trebalo čekati njegovo prijašnje radno mjesto savjetnika za filozofiju. No vrata su mu ondje ostala zatvorena. Očito su Kordiću podvalili formulaciju o „sporazumnom raskidu”, a on tvrdi da je riječ o nesporazumnom. Kordić tvrdi da su tamošnji pravници „fulali” cijele točke Zakona o radu Federacije BiH. Razvidno je da se Kordića želi ostaviti bez kruha.

Uzalud je „trud svirača” iz DHK HB među kojima su mnogi akademici, prevedeni pisci i pjesnici, koji su pismom i svojim potpisima tražili poštovanje Kordićevih prava. Nije urodio plodom ni apel Društva pisaca

BiH iz Sarajeva, ni Društva hrvatskih književnika iz Zagreba. Birokrati u Zavodu ignoriraju mišljenje ombudsmana, pa čak i ureda premijera HNŽ-a Miroslava Ćorića, iz kojega je odaslano pismo Kordiću da nema smetnji za povratak na posao. Na stranu svi, na stranu v. d. direktora Zavoda za školstvo stanoviti Knezović. Jasno je da se „seoske” vlasti u Mostaru ponašaju dvolično, kao ona „njihova” neboderska u Sarajevu jer su iz iste ideološke matične stanice. Oni Kordića ne žele vratiti na posao. Kordić ispunjava sve uvjete za kvalitetna disidenta jer mu ionako doslovce rade o glavi, međutim daleko od toga da je Solženjicin ili Noam Chomsky-

Njegov je „gulag” druge prirode. Slavni ruski pisac i topnički pukovnik Aleksandar Solženjicin imao je protiv sebe Staljina, pa potom i Brežnjeva, a Kordić ima protiv sebe stotine malih „Staljina” i ne zna pucati iz topa! Na mikroprostoru i u nacionalnoj hermetičnosti i autizmu u kojemu živimo nema mjesta za pjesnike i književnike. Rodijačko-klanovsko-kleptomanski mentalitet ima svoju „kulturu” od gange do „svetog trojstva” Thompsona, Cece i očenaša na retrovizoru džipova, BMW-a i mercedesa punih frivolnih tipova što se smucaju u vlasti i oko nje. Zdravko Kordić sam je sebi kriv što je objavio 18. knjiga. Druga bi priča bila da ima 18. šlepera.

Zdravko Kordić sam je sebi kriv što je objavio 18 knjiga.

Druga bi priča bila da ima 18 šlepera.

O „šleperizaciji” toga grotesknog Zavoda govori i Kordićev otvoreni poziv financijskoj policiji da istraži način trošenja 70 tisuća maraka za darove te opremu i uvježbavanje kadrova te zapošljavanje

određenih polupismenih „zaslužnica” iz Udruge udovica Domovinskog rata. No, taj undergorund može mirno spavati jer policija i sud imaju posla dok riješe gomilu kazni za prometne prekršaje i pogrešna parkiranja. Velika se lopovština ionako krsti kao poslovna sposobnost i uspjeh! A što se tiče one pobune javnosti s početka teksta, eto dobrog predloška Kordiću da počne pisati bajke ako mu osobni stvarni horor, koji je i svih nas, to dopušta.

(Večernji list, Zagreb, 5.03.2007.)

Zdravko KORDIĆ je rođen 29. rujna 1955. g. u Tihaljini (Hercegovina). Pučku školu je završio u Tihaljini, Gimnaziju je završio u Ljubuškom.

Završio je studij filozofije i sociologije na Filozofskom fakultetu u Sarajevu.

Na istom fakultetu odslušaio je poslijediplomski kolegij „Suvremena filozofija i suvremeni marxizam“, te položio sva četiri četverosemestralna ispita, prijavio magistarsku tezu – ali zbog obiteljskih i inih okolnosti napušta daljnji studijski rad.

Ponovno je na poslijediplomskom studiju na Filozofskom fakultetu u Mostaru – „Jezici i kulture u kontaktu“ – odsjeku filozofije – doktorirao (estetičkom) tezom „Pojavno i metafizičko u poeziji A.B. Šimića (Od Brijega do zvijezda)“.

Zbog nepovoljnih i nepodobnih političkih razloga čekao je preko četiri godine na obranu teze – od kada je od mentora puštena u optjecaj!

Disertacija je dovršena 2009.g.; a u travnju 2012. g. je verificirana za obranu, a obranjena 15. siječnja 2013.

Živi i radi u Mostaru.

Prvotno je počeo pisati pjesme, još 1973. g. dobiva nagradu „Šimićevih susreta“ za ciklus pjesama mladih pjesnika, a iste je godine uvršten u „Panoramu hercegovačkoga pjesništva“ u sarajevskom časopisu „Lica“, koju je priredio današnji akademik Enes Duraković. Pjesme, te ulomci i sažetci radova su mu prevedeni na njemački, engleski, talijanski, turski, poljski i makedonski jezik.

Objelodanjivao je u mnogim časopisima, pored pjesama – ogleda, kritiku, estetiku – između ostalih – u „Vjesniku“, „Oslobođenju“, „Hrvatskom slovu“, „Forumu“ (časopisu HAZU), „Republici“ (časopisu DHK), „Licima“, „Životu“, „Odjeku“, „Oku“, „Motrištima“, „Osvitu“, „Književnoj Rijeci“, „Hrvatskim obzorjima“, „Maruliću“, „Kani“, „Glasu Koncila“, „Našim danima“, „Mostu“ itd.

Utemeljitelj je i predsjednik Matice hrvatske u Mostaru – od 1996. do 1998. Jedan je od obnovitelja HKD „Napredak“ u Mostaru – 1990. g., predsjednikom je Društva hrvatskih književnika HB – od 1997. do 2005.g.

Uredio je 16. brojeva časopisa „Osvit“, bio je utemeljiteljem i suurednikom Časopisa MH – Mostar – „Motrišta“ (11. brojeva), bio je urednikom edicije „Suvremena pitanja“ i „Gral“ u mostarskom ZIRAL-u.

Bio je član Društva pisaca BiH, Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne. Članom je Društva hrvatskih književnika (Zagreb), Hrvatskog filozofskog društva

(Zagreb). Utemeljiteljem je Hrvatskog intelektualnoga kruga '04 – koji je djelovao u sklopu DHK HB.

Radio u Sarajevu, Grudama, Jablanici, Ljubuškom, Međugorju i Mostaru. Držao predavanja od Stockholma, Zagreba, Rovinja, Splita, Dubrovnika, Sarajeva, Mostara.... te predstavljao na stotine knjiga književnoga i filozofskoga sadržaja.

Objelodanjene knjige – pjesama:

1. Svjetlost snovidjela – Sarajevo, 1980. i Rijeka, 2005.
2. Plavet i pretkazanje – Sarajevo, 1984. i Rijeka, 2006.
3. Tragovi i snovi – Mostar, 1987. i Rijeka, 2006.
4. Vrtovi otajstva – Sarajevo, 1992. i Rijeka, 2006.
5. Miris olovne kiše – Mostar, 1994. i Rijeka, 2006.
6. Zipka i smrt – Mostar-Zagreb/K. Krešimir/, 1999. i Rijeka, 2006.
7. Svjetlost, plodovi praha – Izabrane pjesme, Ceres, Zagreb, 1996. /predgovor akademik Stamać/.
8. Kuća i krik, Mostar, 2001.
9. Putovanje/ Stari hrast – Alfa, Zagreb, 2004. /pogovor B. Petrač/.
10. Unutarnji svemir – Zageb-Sarajevo, 2008. /pogovor N. Nekić i B. Prosenjak/.
11. Uviranja, Mostar, 2012. /pogovor M. Kljajo-Radić/.
12. Prostorvrijeme i krik, Zagreb, 2018. /pogovor M. Tokić/.
13. Croatia rediviva, terra incognita; NVV, Zagreb, 2020.

Objelodanjene knjige zbornika, antologija:

- I. Mnogoglasje – suvremeno hrvatsko pjesništvo BiH / s K. Šegom/- Mostar, 2000. (Osvit, – 1.-2.)
- II. Jezik i hrid – pisana riječ članova DHK HB – Zagreb-Mostar, 2005.
- III. Hrvatske marijanske pjesme – Široki Brijeg-Zagreb, 2006. /Predgovor: Obuhvatnost marijanskoga pjesništva – objelodanjeno kao separat „Bosne franciscane”, 2006./.
- IV. Dreams dreamt long ago /V. Grubišić, Z. Kordić, K. Šego/ – Croatian Schools of America&Canada, 2009. /dvojezično – Davno sanjani snovi/.

Objelodanjene književnokritičke, estetičke i filozofske knjige:

1. Iz umjetnosti pjesništva /književni prikazi i članci/, Zagreb, 1995.
2. Stoljetna kuća ništavila, Mostar, 1997.
3. (P)ogledi iz suvremenosti, Mostar, 2000.
4. Ogledi i prosudbe – Mostar-Zagreb, 2004./ Tekstovi: Proslov suvremenom hrvatskom pjesništvu BiH- predavanje na II. međunarodnoj kroatološkoj konferenciji „Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu“; Šop i Bosna: prva i posljednja načela – predavanje na „Šopovim susretima“; Ramski iliti bosanski put zbiljnosti – promišljanje na tragu „Put a bez sna“ Ivana Aralice – predavanje na danima MH, Mostar.
5. *Ars poetica* Janka Bubala (putovanje od iluminoznoga do i preko apokaliptičkoga), Mostar-Zagreb, 2005.
6. Književnost i kulturna politika, Zagreb-Mostar-Grude, 2006. Tekst – Kratki opis položaja hrvatskih kulturnih i prosvjetnih ustanova i hrvatskoga jezika sada i ovdje — u BiH; objelodanjen u „Nacionalne vrijednosti u gospodarskom razvoju – hrvatske nacionalne vrijednosti u europskim integracijama“ MH i Domagojeva zajednica, Zagreb, 2005. str. 291. – 294.
7. Ne/skrivenost, Zagreb-Mostar, 2007.
8. Pojavno i metafizičko u poeziji A. B. Šimića (Od brijega do zvijezda), Zagreb-Mostar, 2013.
9. O starini i sudbini, Grude – Zagreb, 2014. Igra i filozofija jezika, filozofski tekst „Suvremena pitanja – 11.-12. studeni, 2011., Mostar, str. 268.-272., objelodanjen i u Osvitu iste god. Šimićevo traganje za transcendentnim /UDK 821.163.42 (497.6)09 A.B. Šimić – izvorni znanstveni članak/ – Motrišta, 61., 2011., str. 87. – 99.
10. Nevrijeme bitka//vrijeme nebitka, Zagreb – Mostar, 2017.
11. Hermeneutika i poetika, Biakova, Zagreb; 2020. – je nova knjiga sastavljena od starih ispravljenih i dopunjenih tekstova, od novih tekstova – te od novih tekstova pisanih o dvije zadnje knjige Zdravka Kordića.

Objelodanjeni zbornici o Z. Kordiću:

- I. Šumovi vremena – zbornik kritika i razgovora; Naklada DHK HB, Mostar, 2003. /224. str./.
- II. Šumovi vremena, II. – zbornik kritika, IFS – HZ HB, Zagreb – Mostar, 2008. /288. str./.
- III. Šumovi vremena, III. – zbornik kritika o stvaralaštvu Zdravka Kordića, Zagreb – Mostar, 2016. /103. str./Tekst u „Motrištima“, br. 91., 2016., „Filozofski ulomci i zapamćenja“.

„Osvit – 85-86.“ je objelodanio – izvorni znanstveni članak – 2016. (Mostar) – str. 191.-215. – „Kultura: njezine bitne odredbenice, proizvodnja kulture“. U međuvremenu je objelodanio u mnogim časopisima podosta znanstvenih tekstova.

U novije doba o njemu su pisali: Fabijan Lovrić, Marina Kljajo-Radić, Sonja Jurić, Vlado Vladić, Mario Bušić, Miljenko Stojić, Katarina Brbora, Đuro Vidmarović, Marko Tokić, Matej Škarica, Josipa Violeta Kalfić

Bio je izvanjskim suradnikom sveučilišta Hercegovina – Fakulteta društvenih znanosti Milenka Brkića – Bijakovići-Međugorje.

Redovitim je članom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti; Mostar – BiH.

Radio je kao prosvjetni djelatnik; savjetnik u Zavodu za školstvo, te kao stručni suradnik za prosvjetu i kulturu hrvatskoga člana Predsjedništva BiH. Poslije toga je u nemilosti vlasti.

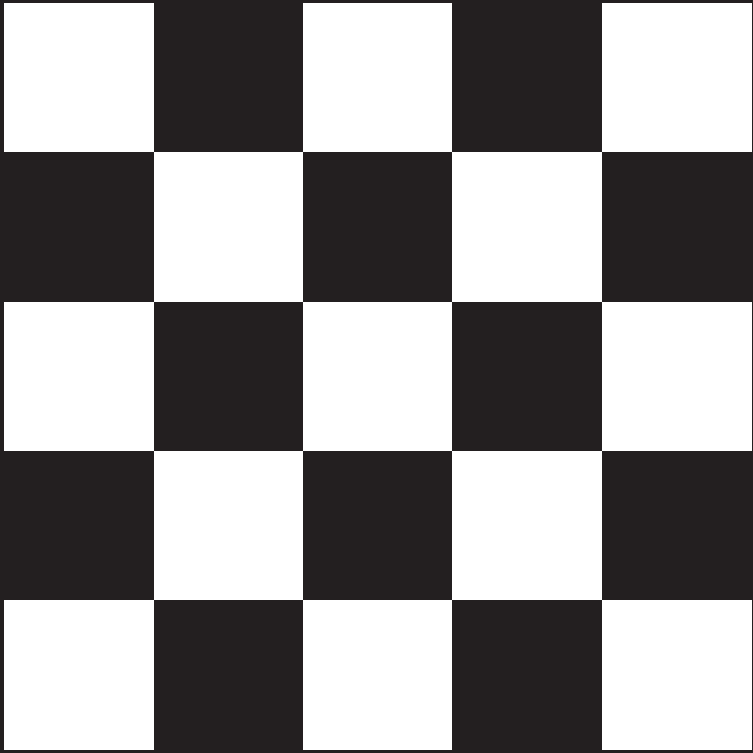
Nagrađivan – „Šimićeva nagrada“ za knjigu „Zipka i smrt“, Mostar-Zagreb, 1999. godine; Nagrada Terra tolis, 2013., Zahvalnica MH, Mostar; Povelja HDZ-a BiH, „Neretvanska maslina“, 1998. za knjigu „Prostorvrijeme i krik“, te druge zahvalnice i priznanja.

DJELA – I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX. – Zagreb, 2022.

“Na zdencu”; Zagreb - Grude 2023.

KAZALO

Požar	7	Rješenje o plaći i drugim primanjima na osnovu radnog odnosa	141
Prostor za auktora	8	Rješenje o stavljanju izvan snage rješenja o plaći	142
Zapisnik	19	Zahtjev Zavodu za školstvo u Mostaru	144
Okamine Mostara	20	Rješenje o pravu na novčanu naknadu	148
Pismo Katarini Zrinski ili danas: Kuda plovi Hrvatska	21	Potvrda o poznavanju rada na računalu	149
Ponovni odgovor Kordića HDZ-u u 1990.	62	Potvrda o sudjelovanju	150
Domovina	82	Priznanje	151
Ocene sa zadržkom	84	Potvrda	152
Izviješće	90	Izviještaj pisarnice	154
Reagiranje na stavove i izjave mostarskog muftije Seida efendije Smajkića	97	Pismo Vladi HNŽ	157
Zahvalnica	99	Pismo Vladi HNŽ	158
Zahvalnica	100	Pismo podrške	159
Odluka o rang-listi i dodjeli stanova iz fonda za istaknute umjetnike i kulturne radnike	101	Novinski članci	160
Rješenje o dodjeli stana na korištenje	103	Odgovor predsjednika Vlade HNŽ.	165
Tužba	104	Podnesak tužitelja	166
Rješenje	106	Prigovor	169
Žalba	108	Diploma	171
Odluka o neprihvatljivosti žalbe	110	Rješenje Zavoda za školstvo Mostar	173
Zahtjev za financiranjem stana	113	Ugovor o obavljanju privremenih i povremenih poslova	174
Prijava domu za ljudska prava	115	Novinski članci	176
Rješenje o radnom odnosu na određeno vrijeme	125	Uvjerjenje o osposobljenosti pripravnika za samostalan vaspitno- obrazovni rad	180
Zahtjev Vladi HNŽ	126	Uvjerjenje	181
Zamolba Zavodu za školstvo u Mostaru	128	Diploma	182
Zamolba Vladi HNŽ	129	Odluka o izboru u zvanje	183
Zamolba Vladi HNŽ	130	Novinski članci	184
Rješenje o prestanku radnog odnosa	132	Zahvalnice	186
Radna knjižica	133	Poziv na predstavljanje devetoknjižja	189
Ugovor o radu	138	Testimonium	190
		Potvrda HVO-a	191
		Pjesnici i bolesnici	192
		Životopis	196

ISBN 978-953-8542-00-8

9 789538 542008

CIJENA 20 € = 40 BAM